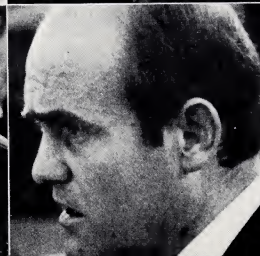
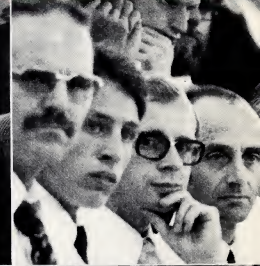
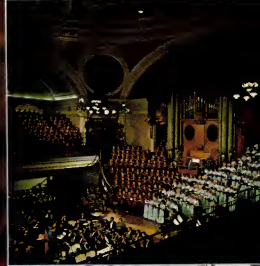
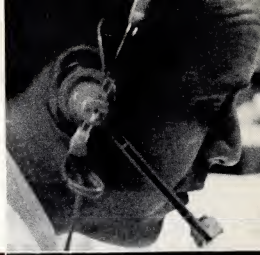

DE STER

April 1975 · 75e Jaargang · Nummer 4

DE STER

Uitgegeven door
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

April 1975
75e Jaargang · Nummer 4

Eerste Presidium:
Spencer W. Kimball
N. Eldon Tanner
Marion G. Romney

Raad der Twaalven:
Ezra Taft Benson
Mark E. Petersen
Delbert L. Stapley
LeGrand Richards
Hugh B. Brown
Howard W. Hunter
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
Boyd K. Packer
Marvin J. Ashton
Bruce R. McConkie
L. Tom Perry

Adviseurs
J. Thomas Fyans, John E. Carr,
Doyle L. Green, Daniel H. Ludlow,
Veri F. Scott, Dean L. Larsen

Redactie International Magazines
Larry Hiller, hoofdredacteur
Carol Larson, redactrice

Redactie DE STER
E. H. Chardon, coördinator Kerkelijk
Vertaalbureau
Postbus 13042, 2502 Utrecht

Correspondent Ring Den Haag (Holland)
C. J. Bos
Pieter Postlaan 65, 3008 Rotterdam

**Correspondente Zendingsgebied
Amsterdam Nederland**
I. de Visser-Koppenberg
Ariaweg 52, Amersfoort

Layout
Harry Bohler
Verlag Kirche Jesu Christi
der Heiligen der Letzten Tage

Abonnementen
DE STER verschijnt eenmaal per maand.
Prijs f 10,— per halfjaar, f 19,— per jaar.
Gironummer 240615, t.n.v. Zendingsge-
bied Amsterdam Nederland
Waldecklaan 3, Hilversum
Voor leden van de Ring Den Haag (Holl.):
gironummer 1673338 t.n.v. Administratie
DE STER, Vlaardingen.

Druk
Paul Giese KG, Offenbach a. d. Main
West-Duitsland

© 1975 by the Corporation of the
President of The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints. All rights reserved.

Inhoudsopgave

	Pagina
Zaterdag 25 augustus 1974	
Harold B. Lee	2
Eldred G. Smith	4
Hans B. Ringger	6
Henry Burkhardt	7
Marion G. Romney	9
Marvin J. Ashton	10
S. Dilworth Young	12
Rudolph Cierpka	14
Joseph Anderson	16
LeGrand Richards	18
Marion G. Romney	20
John H. Vandenberg	22
Waltraud Jensen	24
Klaus Hasse	25
Annie Giraud-Carrier	27
Ilse K. de Visser	28
Harold B. Lee	29
N. Eldon Tanner	31
H. Burke Peterson	33
Cornelis de Bruijn	34
Rolf Hans Knoedler	35
Harold B. Lee	36
Zondag 26 augustus 1974	
Spencer W. Kimball	39
Immo Luschin von Ebengreuth	42
Charles Didier	44
F. Enzo Busche	45
Gordon B. Hinckley	47
N. Eldon Tanner	49
Theodore M. Burton	51
Dietmar G. Matern	53
Jacob de Jager	55
Thomas S. Monson	56
Harold B. Lee	59
J. Spencer Kinard	63

INTERREGIONALE CONFERENTIE VAN
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN
VOOR
BELGIË, DUITSLAND, FRANKRIJK, ITALIË,
NEDERLAND, OOSTENRIJK, SPANJE EN ZWITSERLAND

De eerste Interregionale Conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor België, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Oostenrijk, Spanje en Zwitserland werd op vrijdag, zaterdag en zondag, resp. 24, 25 en 26 augustus 1973 te München, West-Duitsland gehouden.

Alle bijeenkomsten van de conferentie werden gehouden in de Olympiahalle in het schitterende Olympische park, dat voor de olympische spelen van 1972 werd gebouwd. De volgende bijeenkomsten vonden plaats:

Activiteiten	Vrijdag 24 augustus 1973 Om 14.00 uur vond de finale plaats van de Europese volleybal- en tafeltenniscompetitie, die om 19.00 uur werd gevolgd door een jeugdprogramma.
Eerste algemene bijeenkomst	Zaterdag 25 augustus 1973, 09.30 uur.
Tweede algemene bijeenkomst	Zaterdag 25 augustus 1973, 13.30 uur.
Bijeenkomst voor de vrouwen	Zaterdag 25 augustus 1973, 17.30 uur.
Algemene vergadering van de priesterschap	Zaterdag 25 augustus 1973, 20.00 uur.
Derde algemene bijeenkomst	Zondag 26 augustus 1973, 09.30 uur.
Vierde algemene bijeenkomst	Zondag 26 augustus 1973, 13.30 uur.

President Harold B. Lee presideerde alle bijeenkomsten van de conferentie en leidde iedere bijeenkomst met uitzondering van het activiteitenprogramma, dat vrijdag werd gehouden onder leiding van F. Enzio Busche en Jacob de Jager, regionale vertegenwoordigers der Twaalven.

In het verslag van de conferentie is ook de uitzending opgenomen van het „Salt Lake Tabernacle Choir” en het orgelconcert via het „Columbia Broadcasting System”, die plaatsvond in de „Olympiahalle” te München, op zondagmorgen van 09.00 tot 09.30 uur, onmiddellijk voorafgaande aan de derde algemene bijeenkomst van de conferentie.

President Harold B. Lee

Zaterdag, 25 augustus

Mijn geliefde broeders en zusters, het verheugt mij oprecht hier in de stad München voor een samenkomst van heiligen der laatste dagen te mogen staan, in het hart van dit prachtige Duitsland, waar behalve de Engelstalige leden van de Kerk, die vanuit het hoofdkwartier der Kerk hierheen zijn gekomen, een ongewoon gehoor is bijeenvergaderd, bestaande uit kerkleden uit meer dan acht landen in de Europese regio's. In deze vergadering bevinden zich mensen, die van huis uit minstens zes verschillende talen spreken, waaronder Duits, Italiaans, Frans, Spaans, Nederlands en Engels. Ondanks onze nationaliteitsverschillen moet ik onwillekeurig denken aan de woorden die de apostel Paulus in zijn tijd aan de Galaten schreef, toen hij opmerkte: „Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt één in Christus Jezus. En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de beloftenis erfgenamen.” (Gal. 3:26-29)

De leden der Kerk zijn met elkaar verenigd

Met een parafraze op deze uitspraak van de apostel Paulus die van toepassing is op de hier bijeenvergaderde gemeente, zou ik ten dele met zijn woorden kunnen zeggen: Wij zijn noch Engels, noch Duits, noch Frans, noch Nederlands, noch Spaans, noch Italiaans, maar wij zijn allen één als gedoopte leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen. Volgens Paulus zijn wij bovendien „Abrahams zaad” en derhalve „naar de beloftenis erfgenamen”. Als kinderen van God zijn wij allen gedoopt door mannen die gemachtigd zijn om het Evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.

De verbazingwekkende ontwikkelingen van de hedendaagse wetenschap hebben deze veeltalige conferentie mogelijk gemaakt. Dit wijst erop dat er wel eens een tijd kan komen, waarin de techniek naar wij hopen zover gevorderd zal zijn dat wij over een apparaat kunnen beschikken, waardoor wij in één bepaalde taal kunnen spreken, terwijl dan iedereen die een andere taal spreekt, het in zijn eigen taal kan horen. Als dat zo zou kunnen gebeuren, zou het net eender zijn als op de dag van het Pinksterfeest. Het zou niet zo verwonderlijk zijn als dit nog tot stand zou komen bij het leven van sommigen die hier met ons bijeenvergaderd zijn.

Wij betuigen dan ook onze dank aan diegenen van onze leiders in deze regio's, die zich zozeer hebben beijverd om in goede samenwerking met onze broeders uit het hoofdkwartier der Kerk deze conferentie mogelijk te maken.

Redenen om interregionale conferenties te houden

Er zijn misschien redenen die zich hebben afgevaardigd waarom wij deze interregionale conferenties houden. Wij hebben ons voorgenomen ons naar vele verafgelegen regio's van de Kerk te begeven wegens de grote toename van het ledental der Kerk overal ter wereld. In de afgelopen 143 jaar is het ledental der Kerk van een handjevol tot de ruim drie miljoen leden van tegenwoordig toegenomen, en deze leden wonen in 78 landen oyer de gehele wereld verspreid, en spreken 17 verschillende talen.

Een van de redenen waarom wij naar die verschillende gebieden gaan is dat er daar veel meer mensen van onze Kerk bijeen kunnen komen dan op de in Salt Lake City gehouden algemene conferenties.

De Zwitserse tempel een zegen

Het is een gelukkige omstandigheid dat er in deze regio's van de Kerk,

namelijk in Zollikofen bij de stad Bern, een tempel staat, die zo is gebouwd en ingericht dat mensen uit allerlei verschillende taalgebieden daarheen kunnen gaan voor het ontvangen van bepaalde instructies en tempelverordeningen, precies zoals zij die ontvangen zouden hebben, als ze naar een tempel in de omgeving van de hoofdzetel der Kerk waren gegaan. Dit geldt evenzeer voor de Londense tempel en ook voor die op de eilanden der zee.

De groei der Kerk wonderbaarlijk

Ons werk moet dus voortgang vinden. Wij staan pas aan het begin. Het is echter groots en veelbetekenend dat er tegenwoordig deuren worden geopend in die landen, waar het Evangelie tot nu toe nog niet gepredikt was aan de vele getrouwe kinderen van onze hemelse Vader. Wij zijn thans met eigen ogen hoe wij door diverse omstandigheden meer vrienden krijgen en ons zendingswerk zich zodanig uitbreidt dat wij dit enkele jaren geleden nog niet voor mogelijk hadden gehouden. Steeds wanneer onze mensen soms in hun hart betwijfelen of bepaalde dingen wel te volbrengen zijn, herinner ik ze aan het antwoord dat de Here Abraham en zijn vrouw Sara heeft gegeven, toen Hij hun bekendmaakte dat zij een zoon zouden krijgen, en dat er uit hem een talrijk nageslacht zou voortkomen. Toen lachten Abraham en zijn vrouw, en zij brachten de Here in herinnering dat Sara op haar negentigste jaar, de leeftijd waarop een vrouw kinderen kan baren toch wel te boven was. „En de Heere zeide tot Abraham: Waarom heeft Sara gelachen, zeggende: Zou ik ook waarlijk baren, nu ik oud geworden ben?” En luister dan eens naar zijn volgende vraag: „Zou iets voor den Heere te wonderlijk zijn?” (Gen. 18:13, 14)

De Here bereidt een weg als mensen hun werk doen

Als wij maar altijd wilden bedenken dat dit het werk des Heren is, en dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij die geboden kunnen volbrengen. Als Zijn kinderen alles doen wat zij

kunnen om zichzelf te helpen, zal de Here hun inspanningen zegenen.

De Here heeft nauwkeurig uiteengezegt hoe wij Hem in onze privéaangelegenheden dienen te benaderen. Hij verwacht van ons dat wij alles doen wat in ons vermogen ligt om onszelf te redden. Hij onderwees datzelfde beginsel inzake het bewerken van onze eigen zaligheid, toen Hij bij monde van de profeet Nefi van wel- eer dit zeer gewichtige voorschrift gaf: „Want wij schrijven naarstiglijk om onze kinderen, en ook onze broeders ertoe te brengen in Christus te geloven, en om met God te worden verzoend; want wij weten, dat wij na alles, wat wij kunnen doen, slechts door genade zalig worden.” (II Ne. 25:23)

Dit is een heel waar woord, namelijk dat de Here verwacht, dat wij alles doen wat wij kunnen voor ons be- houd, en dat wij, nadat wij dit alles hebben gedaan, mogen steunen op de barmhartigheden van de genade van onze hemelse Vader. Hij heeft Zijn Zoon gegeven opdat wij door gehoor- zaamheid aan de wetten en ver- ordeningen van het Evangelie onze za- ligheid zouden kunnen verwerven, maar niet voordat wij zelf alles heb- ben gedaan wat wij in ons eigen be- lang kunnen doen.

Bereid u thans voor

Dit is de tijd om te bedenken dat het noodzakelijk is onszelf te veranderen om opgewassen te zijn tegen de moeilijke taken, die alleen volbracht kunnen worden zolang wij daartoe nog in de gelegenheid zijn. Hieromtrent heeft de profeet Alma deze veelzeggende opmerking gemaakt: „Daarom werd dit leven een proef- staat, een tijd om zich voor te berei- den God te ontmoeten; een tijd om zich voor te bereiden op die eindeloze staat, waarvan door ons is gesproken, die na de opstanding der doden komt.” (Alma 12:24)

Toen de profeet Joseph Smith als jon- gen door een hemelse boodschapper werd bezocht, zette deze uiteen dat de herstelling van het Evangelie ten doel had „dat er een volk op het duizendjarig rijk mocht worden voor- bereid.” (*History of the Church*, deel 4, p. 537)

Heden ten dage is de arbeid uitgaande van Gods Koninkrijk op aarde een herinnering aan de naam van de profeet Joseph Smith. Miljoenen zijn ge- grepen door de heerlijkheid van zijn boodschap, zoals hij haar heeft verkondigd aan de ganse wereld. Wij zijn de erfgenamen aan wie die parel van onschatbaar grote waarde is toever- trouwd, namelijk het Evangelie van Jezus Christus dat door hem als Gods medewerker werd hersteld, en waar- door wij kunnen leren leven en zo nodig sterven, opdat wij te rechter tijd op dat duizendjarig rijk voorbereid mogen zijn. Dit mogen wij nooit ver- geten. Dit leven is een tijd waarin wij ons, zolang er nog tijd voor is, moeten voorbereiden op die ontmoeting met onze God. (Zie Alma 34:32)

Laat u niet meeslepen

Ik werd eens getroffen door een uit- spraak van mijn zendingspresident, die bij een zekere gelegenheid zei dat velen bij de dood van de profeet Joseph Smith geestelijk met hem zijn gestorven.

Er zijn sektariërs die zich onder ver- schillende benamingen aanbieden en ten onrechte aanspraak maken op een bepaalde kerkelijke hiërarchie, waar- aan zij beweren het ware gezag te ontlenen. Enkelen van hen zijn onder

u in deze landen werkzaam geweest en hebben getracht u te verleiden.

Er bestaat slechts één manier waarop u zich daartegen kunt beschermen, als u bedenkt wat de Here hieromtrent heeft gezegd, namelijk: „Verder zeg ik u, dat het aan niemand zal wor- den toegestaan uit te gaan om Mijn Evangelie te prediken, of om Mijn Kerk te vestigen, tenzij hij is geor- dend door iemand, die hiertoe gezag heeft, en het de kerk bekend is, dat hij gezag heeft, en op de juiste wijze door de hoofden der kerk is geor- dend.” (L&V 42:11)

Vraagt u degene die bij u komt om u op een dwaalspoor te brengen alleen maar eens of hij aan die bepaling vol- doet.

In een aan de Kerk gericht brief haalde president John Taylor, de der- de president van de Kerk, eens een gezegde van zijn voorganger Brigham Young aan. Vervolgens voegde hij er iets belangwekkends aan toe. Hij zei namelijk het volgende: „De sleutelen van het koninkrijk zijn nog steeds hier . . . bij de Kerk . . . in bewaring . . . het heilige priesterschap en het apos- telschap, die Hij (de Here) op de aarde heeft teruggebracht, verblijven nog steeds onder ons, tot leiding en besturing der door Hem gestichte Kerk, en tot bediening van verorde- ningen aan de leden daarvan.” (*Mes- sages of the First Presidency*, James

R. Clark, comp. [Salt Lake City: Bookcraft, Inc., 1965], deel 2 p. 29.)
Ik verkondig u dan ook, getrouwe heiligen, dat de Here u niet zonder herder of herders heeft achtergelaten. Zij zijn hier om in Zijn werk een leidende functie te bekleden, en Zijn hand is duidelijk in de leiding en besturing van Zijn aangelegenheden, zoals Hij ze graag bestuurd wil zien. Hij openbaart Zich nog steeds op allerlei onmiskenbaar duidelijke wijzen aan diegenen van ons die de verantwoordelijke posities in Zijn Kerk innemen en die daar een open oog voor hebben.

Getuigenis

Thans wil ik u, mijn geliefde broeders en zusters, als degene aan wie u uw steun hebt verleend in deze hooggeplaatste positie als president van de Kerk, in alle eenvoud en oprechtheid, en met al de nederigheid van mijn zijde bekendmaken, dat ik weet dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen inderdaad het Koninkrijk van God op aarde is, zoals het van geslacht op geslacht aan ons is doorgegeven sedert de wederoprichting der Kerk door hemelse boodschappers, die werden uitgezonden om dat gezag op aarde te herstellen, opdat de zaligmakende verordeningen aan alle getrouwe gelovigen bediend zouden kunnen worden. Gods priesterschap draagt de sleutelen van zaligheid en verlossing. Wij zijn belast met de verantwoordelijke taak om ons van onze verplichtingen tegenover de Here te kwijten, door de boodschap van het Evangelie aan al onze bureu, vrienden en bekenden, kortom aan al onze medemensen door te geven. Op alle mogelijke manieren dienen wij behulpzaam te zijn bij de verdere verbreiding van het Evangelie, opdat de tijd moge aanbreken, waarin de profetieën uit oude tijden in vervulling kunnen gaan, dat de waarheid de aarde zal bedekken, zoals de wateren de bodem der wereldzeeën overdekken.

Ik geef u mijn getuigenis aangaande dit alles, en ik laat hier voor vandaag mijn zegen bij u achter bij de verdere voortzetting van deze machtige conferentie, en ik doe dit in de naam van de Here Jezus Christus. Amen.

Broeder Eldred G. Smith

Patriarch van de Kerk

Zaterdag, 25 augustus

Het is een groot voorrecht het getuigenis te horen van de profeet van God, president Harold B. Lee. Een getuigenis van een profeet, of van wie dan ook, is fijn om te horen. Een tijdje geleden bezocht een lieve zuster mij. Zij was blind vanaf haar geboorte, en een bekeerlinge tot de Kerk door het zendingsprogramma. Zij had twee zusters maar was de enige in het gezin die het Evangelie had aanvaard. Ze zei dat ze voor niets in de wereld met haar zusters zou willen ruilen. Toen ik haar vroeg: Waarom niet, zei zij: Zij kunnen zien en ik niet, maar zij zijn ziende blind. Zij gaf haar getuigenis dat zij wist dat God leeft, dat Jezus de Christus is en dat Joseph Smith een profeet van God was en dat het Evangelie is hersteld. Dit getuigenis was van meer waarde voor haar dan iets anders, zelfs dan haar gezichtsvermogen.

Zoek naar een getuigenis

Dit is onze zending — als leden van de Kerk — om van de waarheid van het Evangelie tot onze medemensen te getuigen.

Wat is een getuigenis? We spreken erover als iets waardevols, wat het ook inderdaad is. Het woordenboek zegt: een getuigenis is een bewijs, een plechtige verklaring. Dan is uw getuigenis uw plechtige verklaring van de waarheid van het Evangelie dat u hebt leren kennen.

Het hebben van een getuigenis van God en Zijn Zoon Jezus Christus kan u de grootste zegeningen brengen die u in dit sterfelijk leven kunt krijgen.

Iedere zegening wordt verkregen door het houden van de wet waarop deze is gegrond. Er is een wet, die onherroepelijk is vastgelegd in de

hemel vóór de grondvesting van deze wereld, waarop alle zegeningen zijn gegrond.

En wanneer wij een zegening van God ontvangen is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond. (LV 130:20-21) De wet waarop deze zegening, die van het getuigenis, is gegrondvest, wordt door de gehele Schriften geregeld aangehaald.

In Mattheüs lezen wij: „Bidt en u zal gegeven worden, zoekt en gij zult vinden, klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk die bidt, die ontvangt, en die zoekt, die vindt, en die klopt dien zal opengedaan worden.” (Mattheüs 7:7, 8)

En ook Moroni belooft: „En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen dat gij God de Eeuwige Vader in de naam van Christus zoudt vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling en geloof hebt in Christus zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid ervan aan u bekendmaken. En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten.

En alles wat goed is, is rechtvaardig en waar; bijgevolg verloochent niets dat goed is de Christus, maar erkent dat Hij is.

En door de kracht van de Heilige Geest kunt gij weten dat Hij bestaat, daarom zou ik u willen vermanen dat gij de kracht Gods niet verloochent, want Hij werkt door kracht volgens het geloof van de mensenkinderen, Dezelfde heden, morgen en voor eeuwig.” (Moroni 10:4-7)

Wat betekent dat kloppen en zoeken? Het is een manier om te zeggen: Er wordt iets van u gevraagd. Studeer, bidt, werkt. Doe er iets aan. Kennis alleen redt niemand. Lucifer heeft kennis, en deze kennis leidt tot zijn vervloeking. Zonder op de juiste wijze te handelen kan dat ieder ander ook gebeuren.

Moroni zei: En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten. Men zou kunnen vragen: „Hoe ontvangt men een boodschap van de Heilige Geest?” De Heilige Geest is een Persoon van

geest. Wij hebben ook een geestelijk lichaam en een sterfelijk lichaam. Wij waren personen van geest voordat wij op deze aarde kwamen.

De Here zei tot Job: „Waar waart gij toen ik de aarde grondde? Geef het te kennen, indien gij kloek van verstand zijt.

Wie heeft haar maten gezet, want gij weet het, of wie heeft over haar een richtsnoer getrokken?

Waarop zijn haar grondvesten nedergezonden, of wie heeft haar hoeksteen gelegd?

Toen de morgensterren tezamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten?” (Job 38:4-7)

Abraham vertelt ons het volgende: „De Here nu had aan mij, Abraham de intelligenties getoond die waren georganiseerd eer de wereld was, en onder al dezen waren er velen der edelen en groten. En God zag deze zielen, dat zij goed waren, en Hij stond te midden van hen, en zeide: Dezen zal Ik tot Mijn regeerders maken, want Hij stond te midden van hen, die geesten waren en Hij zag dat zij goed waren. En Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt een hunner; gij waart gekozen voordat gij werdt geboren.” (Abraham 3:22-23)

Voordat wij op deze aarde kwamen waren wij allen geesten, zoals Abraham. Wat is een geest? Wij gebruiken het woord geest voor alles, dat niet sterfelijk is. Wij hadden dus een niet-aards lichaam. Toch waren wij personen. Wij hadden de macht en mogelijkheid te zien, te denken, te handelen en beslissingen te nemen. Wij namen zelfs deel aan die grote oorlog in de hemelen, als gevolg waarvan Lucifer uit de hemel werd geworpen. Ons geestelijk lichaam had dezelfde vorm als ons sterfelijk lichaam, net zoals Christus zichzelf toonde aan de broeder van Jared. Het geestelijk lichaam heeft armen, benen, een hoofd, en een verstand.

Toen wij naar deze aarde kwamen namen wij een sterfelijk lichaam van vlees en benen op ons. De scheiding tussen deze beide lichamen noemen wij de dood. Door het offer van Christus zullen deze beide lichamen (geestelijk en aards lichaam) weer worden verenigd. Dit noemen wij de opstanding — uit de dood of het graf. Toen wij in dit sterfelijk bestaan kwamen,

vergaten wij alles omtrent ons voorbestaan, overeenkomstig een wijs doel van de Here. Een versperring of sluier werd geplaatst tussen ons geestelijk en ons sterfelijk bewustzijn. Ons geestelijk bewustzijn bestaat echter nog wel. Wij hebben een geestelijk en een sterfelijk bewustzijn. Ons geestelijk bewustzijn kan boodschappen van de Heilige Geest ontvangen, die een persoon van geest is.

Als wij aan de elektronische wetten denken, zoals bij radio en TV, kunnen wij wellicht begrijpen hoe wij een boodschap van de Heilige Geest kunnen ontvangen.

In deze ruimte zijn vele golven aanwezig. Radiogolven, golven die beelden dragen, zelfs kleurenbeelden. Onze sterfelijke ogen of oren kunnen ze niet waarnemen, maar als wij een ontvangapparaat nemen en afstellen, kunnen wij de geluiden of beelden opvangen, waardoor onze sterfelijke oren en ogen ze kunnen waarnemen. Op dezelfde wijze, als u zich afstelt, kunt u boodschappen van de Heilige Geest ontvangen. De voornaamste taak van de Heilige Geest is te getuigen van de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus.

Het is als het ware alsof u een denkbeeldig raam of deur tussen uw geestelijk verstand en uw aards verstand, en de boodschap tot u laat komen. Een geest kan tot een geest spreken, en wij zijn deels geest. Open allen die denkbeeldige deur en uw aards verstand zal de boodschap ontvangen.

Het openen vereist studie. Een mens kan de wil van God niet doen als hij niets van Hem of zijn geboden afweet, of wat God van de mens vereist. Toch is kennis alleen niet genoeg. Er is geen zaligheid op grond van kennis alleen. De duivelen geloven het ook en zij sidderen, zegt Jakobus, en dan voegt hij eraan toe: Maar wilt gij weten, o ijdel mens, dat het geloof zonder de werken dood is?

Voeg nederigheid toe aan kennis, en een verlangen de wil van God te weten en te doen. Bekeert u, verzaakt het kwade en dient God. Gehoorzaamheid is de eerste wet van de hemel. Is dat niet, tenminste ten dele, wat de Here bedoelde toen Hij zei: „Klopt en u zal opengedaan worden?”

Ik nodig u allen uit u af te stemmen, een getuigenis van het Evangelie te zoeken. Kennis die van de Heilige Geest komt geeft zekerheid als ze tot u komt. U weet dan, en kunt het niet ontkennen.

Ik hoop dat u geen bezoeken nodig heeft om nederigheid te leren om een getuigenis te krijgen, zoals die broeder in zijn rolstoel die tot mij kwam. Zijn vrouw en twee tiener dochters waren bij hem. Hij zei: Dank God voor het ongeluk dat mij verlamde. Ik hield mijn adem in.

Waarom zou een man dankbaar zijn voor zo'n ramp? Hij zei dat hij voor het ongeluk niet was geïnteresseerd in het geloof of wat anders dan ook, behalve in zijn werk, en zijn verantwoordelijkheid voor zijn gezin te zorgen. Toen gebeurde het. Hij viel van het dak van een vrachtauto. Toen hij, met een verlamd onderlichaam, in het ziekenhuis lag wist hij dat hij nooit weer zou werken. Hij zei dat hij toen genoeg tijd had om te denken. Wat is er van het leven overgebleven? Wat is het doel van het leven?

Toen hij thuis verder herstelde, kwamen er zendingen aan de deur. Hij liet hen binnen en luisterde. Als zij voor het ongeluk gekomen waren, zou hij niet geluisterd hebben. Nu luisterde hij en vond het antwoord op zijn vragen. Nu was hij naar de tempel van de Here geweest en was zijn gezin aan hem verzegeld voor tijd en eeuwigheid. Zonder dat ongeluk zou hij al deze zegeningen waarschijnlijk niet hebben gehad.

Wacht niet op een bezoeking om nederigheid te leren, om te leren bidden, en God en Zijn Koninkrijk te zoeken. Laat ons ook niet tot morgen wachten.

Ik getuig dat ik weet dat God leeft, en dat Jezus de Christus is, dat God letterlijk mijn Vader in de hemel is. Ik getuig dat door goddelijke openbaring door de profeet Joseph Smith het Evangelie op aarde hersteld is in deze, de laatste bedeling, of de bedeling van de volheid der tijden.

Ik getuig dat deze zelfde autoriteit om de sleutelen van het Priesterschap van God te bezitten is voortgezet tot de huidige profeet, ziener en openbaarder en president van de Kerk, Harold B. Lee, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Hans B. Ringger

President van de Zwitserse Ring

Zaterdag, 25 augustus

Geliefde broeders en zusters, ik ben zeer vereerd en voel het tevens als een grote taak om op deze grote en indrukwekkende vergadering, in het bijzijn van onze profeet, ziener en openbaarder, en andere algemene autoriteiten en priesterschapleiders te spreken. Dit is een van die vele gelegenheden in ons leven, die per slot van rekening onze levensloop ten goede of ten kwade bepalen. Dit is voor ons allen een gelegenheid om met de heiligen uit Europa te vergaderen, ons geloof te versterken en eventuele twijfels weg te nemen.

Enkele eenvoudige beginselen

Ons leven is een lange keten van zulke gelegenheden, die op een of andere wijze verband met elkaar houden. In deze keten, is iedere gelegenheid het uitgangspunt voor een volgende en leidt ons naar een goede ervaring als de nieuwe basis goed is of naar een slechte als ons uitgangspunt verkeerd was. Wij allen, ook onze medemensen, zijn steeds op zoek naar betere levensomstandigheden, zowel in geestelijke als in materiële zin. Wij trachten ons levenslot, onze relatie tot onze naasten, de wereld rondom ons te verbeteren. Kortom wij proberen gelukkig te zijn of dit te worden. Wij zoeken bevrijding, vreugde, vrijheid, verlossing en beloning. Ondanks al deze vaak pijnlijke en droevige pogingen zijn er teleurgestelde, ontmoedigde en zelfs ongelukkige mensen. Is dat nu wel nodig? Is dit een natuurwet, die wij niet kunnen veranderen? Kunnen wij die banden niet verbreken? Waarom zijn er dan aan de andere kant ook zoveel evenwichtige, tevreden, ja zelfs gelukkige mensen? Is dit een kwestie van kennis, intelligentie of opvoeding? Zijn er ingewikkelde regels waarnaar wij moeten le-

ven? Als dat zo was, zouden de geleerdste mensen ook de gelukkigste mensen zijn.

Wij hebben bewondering voor mensen van aanzien en goede mensen, onze profeten, apostelen en vele anderen. Als wij in de gelegenheid zouden zijn wat meer over hun persoonlijk leven te weten, dan zouden wij steeds weer constateren, dat hetgeheden van zoveel anderen onderscheidt en wat hen zo heilzaam voor de mensheid doet zijn, slechts enkele waarachtige beginselen van geloof en hun goede gewoonten zijn.

Wij hebben maar weinig godsdienstige richtlijnen nodig. Het komt er veel meer op aan, dat wij geloof hebben in die, welke wij bezitten en die vastberaden in praktijk brengen. Het is belangrijk dat wij naar dingen streven die binnen ons bereik liggen en die de moeite van het doen waard zijn. Binnen ons bereik liggen oordeel, inspanning, verlangen en afkeer — kortom alle produkten van onze eigen wil en derhalve in wezen onbeperkt. Wij leven in een wereld met wetten en een gevestigde orde. De door mensen gemaakte wetten zijn veranderlijk, maar de wetten der natuur, zijn onveranderlijke, eeuwige beginselen. Zij zijn ongevoelig voor invloeden en stemmingen van buiten af. Het is niet belangrijk dat wij weten waarom een wet zus of zo is, maar dat wij beseffen dat het een wet is. Het is van geen belang of wij alle wetten van de electriciteit kennen om elektrische energie te kunnen gebruiken. Wij behoeven alleen maar te weten, dat als wij licht nodig hebben, wij de schakelaar moeten omdraaien.

Om gelukkig te kunnen zijn en in vrede met onszelf en onze naasten te leven, heeft onze Verlosser ons in de bergrede een eenvoudige en duidelijke richtlijn gegeven: „Alle dingen dan, die gij wilt, dat u de mensen zouden doen, doe gij hun ook alzo.” (Mattheüs 7:12)

Geen middel onbeproofd laten

Als u wilt dat iemand vriendelijk tegen u is, wees dan eerst vriendelijk tegen hem. Als u het prettig zou vinden om bij iemand thuis te worden uitgenodigd, vraag hem dan of hij eens bij u komt eten en dan zal het niet lang

duren of hij nodig u ook uit. Als u een geschenk wilt ontvangen, geef dan eerst zelf iets, overeenkomstig het gezegde: „Als u een geschenk wilt ontvangen, geef er zelf een; als u vreugde wenst te hebben, geef vreugde; als u liefde wilt ontvangen, geef liefde.” Wij zouden hier aan toe kunnen voegen: Als u onrust wilt, zaai haat; als u verdriet wilt hebben, gehoorzaam dan niet aan de eeuwige wetten.

Christus zei met eenvoudige woorden, wat wij de wet van oorzaak en gevolg noemen. Alles wat wij in het leven doen, komt tot ons terug. Het ene onmiddellijk, het andere later, weer andere in het leven in het hiernamaals. Niets, absoluut niets, hetzij goed, hetzij kwaad zal verloren gaan.

Hoeveel vreugde en vertrouwen kunnen wij putten uit het feit, dat geen enkele inspanning in dit leven nutteloos is, dat zij alle hun vruchten zullen afwerpen. Hoe dikwijls zijn wij desondanks niet vertwijfeld en bereid onze pogingen op te geven? Hoe vaak zeggen wij niet dat het toch allemaal geen zin heeft om het te proberen?

Christus heeft ons een voorbeeld gesteld als het om doorzettingsvermogen en vertrouwen gaat, en ons geleerd niet op te geven, ook al schijnt het doel nog zo ver verwijderd. Een groots man is trouw aan zijn geloof, volgt zijn weg onverstoortbaar en maakt van elke goede gelegenheid die

zich voordeet gebruik. Ondanks weerstand gaat hij op de ingeslagen weg voort. Wat een verkwikkende woorden kunnen wij vinden in een van onze lofzangen:

„De diepst' ellend',
die 't mensdom kent
kan nooit verschrikken
't vroom gemoed
dat stil vertrouwt en hierop bouwt,
dat God voorziet alwijs en goed.”

De wet en de profeten

In de Schrift lezen wij wat Christus gezegd heeft na de reeds aangehaalde woorden:

„Want dit is de wet en de profeten.” (Mattheüs 7:12) Wat moeten wij nog meer over godsdienst weten? Alles ligt verankerd in deze wet. En als wij de mensheid alleen maar deze ene wet konden bijbrengen, dan zouden wij zelfs dit jaar de wereld nog tot in haar grondvesten kunnen veranderen. Tegenstand, geweld, haat, begeerte en hebzucht zouden niet langer hoogtij vieren, en zouden plaats maken voor broederschap, naastenliefde, vreugde, vrede en vrijheid. En waaraan hebben wij vandaag de dag meer behoefte? Hoeveel trachten er niet een uitweg uit de doolhof te vinden? Hoeveel mensen, jong en oud, dolen niet rond en zoeken naar waarheid? En al deze goede dingen zijn hier; zij zijn weer op aarde gebracht door de profeet Joseph Smith. Als deelgenoten van deze ware kennis zijn wij geroepen onze harten en onze handen te gebruiken om deze kennis in ons leven aan te wenden, de wereld tot bekering op te wekken en aan te spreken volgens de ware beginselen van het Evangelie te leven en te handelen.

Ik geef u mijn getuigenis dat ik weet dat God leeft, dat Jezus de Christus is en dat Hij is opgestaan. Dat een engel het Evangelie op aarde heeft teruggebracht en dat wij door een door God gemachtigde profeet worden geleid. Ik bid mijn hemelse Vader dat wij allen deze kennis en dit begrip zullen verwerven en dat wij tot het besef zullen komen, dat de wereld alleen kan worden veranderd door het voorbeeld dat wij geven en het werk dat wij verrichten. Ik zeg dit in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Henry Burkhardt President van de Zending Dresden

Zaterdag, 25 augustus

Mijn geliefde broeders en zusters, mijn hart is vol dankbaarheid omdat deze Kerk zijn zegeningen niet slechts aan een bepaalde groep mensen op deze prachtige aarde heeft gegeven; maar de Kerk wordt ook een tehuis voor allen, die ervoor vechten, die zich alle moeite getroosten om te worden aangenomen in de heerlijkheid van het hemelse koninkrijk. Wij geloven inderdaad, dat het gehele mensdom kan worden verlost door de verzoening van Christus als zij de geboden onderhouden en de verordeningen van het Evangelie opvolgen. Overeenkomstig het vierde artikel des geloofs luiden deze: Geloof in de Here Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; ten vierde, oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes. Dit is slechts het begin.

Volg Christus

Lukas vertelt ons dat er op een dag een jongeman — die een hoge positie bekleedde — tot Christus kwam en Hem vroeg: „Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?” (Mattheüs 19:16)

Sindsdien hebben de mensen deze vraag dikwijls gesteld, mensen die er inderlijk van overtuigd zijn of dit hebben aan gevoeld, dat dit aardse leven niet het enige doel van ons bestaan is, dat alleen maar door te leven wij niet de zekerheid zullen krijgen, dat ons het eeuwige leven ten deel zal vallen. Hoe eenvoudig was het antwoord van de Meester: „Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Eén, namelijk God. Doch wilt gij in het leven ingaan, onderdocht de geboden.” (Mattheüs 19:17) „Meester! Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af” (Markus 10:20) was het antwoord van de jongeman. Ongetwijfeld was hij ervan

overtuigd, dat hij geen enkele van de geboden had vergeten.

Iedere keer als ik de volgende passage in de Schriften lees ben ik diep onder de indruk. Wij lezen: „En Jezus hem aanziende, beminde hem, en zeide tot hem, *Een ding ontbreekt u.*” (Markus 10:21)

En zoals deze beschrijving ons later vertelt, ontbrak het deze jongeman inderdaad aan een ding, waarvan hij zich tot op dat moment geen rekenschap had gegeven en waaraan hij misschien ook in het geheel niet wilde denken.

Staat u mij toe dit verhaal eens op ons eigen leven toe te passen. Willen wij werkelijk het hemelse koninkrijk ingaan? Dan staat er voor ons geen andere weg open dan Christus te volgen. Ons zal eveneens worden verteld: Onderhoudt de geboden. Ik ben ervan overtuigd dat de meerderheid van ons zich nog steeds afvraagt wat ons ontbreekt, en ik ben er zeker van dat wij zonder de hulp van degenen, die God heeft geroepen om ons de juiste beginselen van het Evangelie te leren, waarschijnlijk dat ene ding, dat ons ontbreekt, niet zullen onderkennen.

Een erg gemakkelijk pad dat ons naar ons verheven doel zal leiden is om Christus te volgen. Wij kunnen Zijn leven in het kort samenvatten door de woorden van de profeet Joseph Smith te gebruiken, die zei dat Jezus de dingen deed, die Hij Zijn Vader had zien doen toen de werelden werden geschapen. De Vader van de Zaligmaker heeft Zijn Koninkrijk met vrede en beven tot stand gebracht en Christus heeft hetzelfde gedaan. Wanneer Christus Zijn koninkrijk ontvangt, zal Hij het aan Zijn Vader ten geschenke geven zodat Hij koninkrijk op koninkrijk zal ontvangen, en dit zal Hem in heerlijkheid verhogen. Aldus wandelde Jezus in de voetstapen van Zijn Vader en Hij deed wat God vóór Hem had gedaan.

Wij zouden aan iedereen die ons zou vragen, wat hij zou moeten doen om het eeuwige leven te beërven, kunnen vertellen dat hij op dezelfde wijze zou moeten leven als Christus deed.

Verloop volgens een bepaalde orde

Als u op een ladder wilt klimmen dan moet u onderaan beginnen en sport

voor sport naar boven gaan totdat u boven bent. Hetzelfde is van toepassing op de beginselen van het Evangelie. Af en toe schijnt de weg wat lang en moeilijk, en wij hebben de neiging een paar sporten over te slaan en hopen daardoor ons doel spoediger te bereiken. In dit verband wil ik een belevensmemorenen die ik met mijn zoon had. Toen hij oud genoeg was om de voordelen van bepaalde gelegenheden en mogelijkheden te onderscheiden, kwam hij tot de ontdekking dat zijn liefde naar auto's uitging. Hij was in het bijzonder onder de indruk van grote, zware vrachtwagens. Vanzelfsprekend wilde hij eens zo'n grote wagen besturen, doch hij was zich ook sinds enige tijd bewust dat alle kinderen op een zekere leeftijd naar school moesten om lezen, schrijven en andere dingen te leren.

Op een dag kwam hij naar ons toe en zei dat hij erover had nagedacht en dat hij niet meer naar school wilde. In plaats daarvan wilde hij maar liever ineens een chauffeursopleiding volgen. Op dat moment trok hem dat meer aan en had dit meer zijn belangstelling. Mijn vrouw en ik trachtten hem uit te leggen dat hij niet in staat zou zijn te lezen wat op de diverse verkeersborden was geschreven als hij niet geleerd had te lezen. Gedurende ons eerste gesprek boekten wij niet veel resultaat om hem van gedachten te doen veranderen. Wij spraken er nog vele malen over totdat ook hij besefte, dat hij naar school moest gaan alvorens hij tot chauffeur kon worden opgeleid. Zo heeft ook het plan van onze hemelse Vader een wonderbaarlijke orde, waaraan wij niet zonder meer voorbij kunnen gaan. De profeet Joseph Fielding Smith heeft gezegd, dat als wij het koninkrijk der hemelen willen ingaan en het eeuwige leven willen beërven, wij bereid moeten zijn alle geboden, die de Here ons zal geven, te onderhouden. De doop en bevestiging zijn de verordeningen door welke wij Gods Koninkrijk kunnen binnengaan, maar deze verordeningen op zich zullen ons geen verhoging brengen. Zij die gedoopt zijn en bevestigd, die hun tienden betalen, die het Woord van Wijsheid, en alle plichten van hun lidmaatschap nakomen, worden in de gelegenheid gesteld Zijn Koninkrijk in te gaan.

Met betrekking tot de aanvaarding van de wil van God, zei de Here eens tot de Farizeeën: „Dit moest men doen en het andere niet nalaten.” (Lukas 11:42)

Indien onze priesterschapsleiders, leraren, en anderen die zijn geroepen ons doen inzien welk „ene ding” wij nodig hebben, laten wij dan dankbaar onze stemmen ten hemel verheffen, zelfs als de raad die ons is gegeven niet altijd in overeenstemming is met onze gedachten of onze wil.

Het is mogelijk dat het ene ding dat ons nog steeds ontbreekt ons op het ogenblik onbekend is, maar nadat wij onze tekortkoming hebben onderkend, verwacht onze hemelse Vader van ons dat wij ons zullen verbeteren en dat wij dat gebod met dezelfde volmaaktheid zullen onderhouden als wij dat met de andere doen.

Misschien kan de Here tegen een van ons zeggen, dat alhoewel hij de geboden onderhoudt, hij voor zijn naaste meer begrip moet tonen, dat zijn liefde voor zijn gezin moet toemenen, dat hij zijn echtgenote meer trouw moet betonen.

Ik herinner mij een klein aantal heiligen dat ik voor de eerste maal een bezoek bracht. Hun onderlinge verstandhouding was zeer slecht. Zij begrepen niet hoe zij elkaar moesten ondersteunen, hoe zij vriendelijk tegen elkaar moesten zijn. Zij waren goede heiligen maar het ontbrak hun aan één ding, en nog niemand had hier met hen over gesproken. Gedurende de volgende maanden kregen diverse broeders de opdracht met deze groep over hun tekortkomingen te spreken. Voordat er zes maanden waren verstreken hadden deze mensen ontdekt wat er aan hen ontbrak om een betere onderlinge verstandhouding tot stand te brengen. Een ontmoedigde groep groeide uit tot een kleine, gelukkige gemeente. Vanzelfsprekend moest een ieder van hen om tot dit doel te geraken, om zo te zeggen, de hand in eigen boezem steken en hun medebroeders met andere ogen zien en zich op dezelfde waarde weten te schatten zoals onze hemelse Vader dit doet.

Tot vandaag de dag ben ik dankbaar voor deze broeders en zusters, dankbaar omdat zij niet ontmoedigd heengingen, zoals de jongeman toen hem werd verteld wat hem ontbrak. „De

dingen, die onmogelijk zijn bij mensen, zijn mogelijk bij God.” (Lukas 18:27) Zij waren door eigen onderverinding in staat te leren, wat de Meester tot Zijn discipelen zei toen hij hen vertelde over zijn ontmoeting met de rijke jongeman en Hij zei: „Voorwaar, Ik zeg ulieden, dat er niemand is, die verlaten heeft huis, of ouders, of broeders, of vrouw, of kinderen, om het Koninkrijk Gods; Die niet zal veelvoudig weder ontvangen in dezen tijd, en in de toekomst de eeuw het eeuwige leven.” (Lukas 18:29, 30)

De enge poort

Op de vraag „Heere zijn er ook weinigen, die zalig worden?” antwoordde Hij: „Strijdt om in te gaan door de enge poort.” (Lukas 13:23, 24) Wij zijn geen heiligen die het doel reeds hebben bereikt, maar wij zijn op de goede weg. Misschien is hetgene, dat ons ontbreekt de kracht om te geloven wat de dienstknechten van de Here ons te zeggen hebben. Velen bidden zoals de vader dit deed toen hij tot de Here sprak over zijn zieke zoon: „Ik geloof, goede Here, help mij in mijn ongelooft!”

Een van onze oudere zusters gaf eens op eenvoudige maar als een gelukkig mens haar getuigenis toen zij het volgende zei: „Ik ben dankbaar dat ik in staat ben alles te geloven, dat de Kerk mij leert.”

Ik zou mijn getuigenis op soortgelijke wijze willen afleggen. Ik geloof in de woorden van onze hemelse Vader, die ons door Zijn profeten worden gepresenteerd en ik weet zeker dat president Lee een profeet des Heren is. Als wij ons door de dienstknechten des Heren bewust worden van dat ene ding, dat ons nog ontbreekt, dan komt dit omdat onze hemelse Vader ons liefheeft, zoals Hij van alle mensen op deze aarde houdt en omdat Hij wenst dat wij in Zijn koninkrijk terugkeren ten einde het eeuwige leven te verkrijgen.

Laat ons leven op een wijze die de Here behaagt, zodat wij de gelegenheid krijgen voor Hem te staan en te zeggen: „Neem ons op in de heerlijkheid van Uw wonderbaarlijk koninkrijk.” Dit is mijn wens voor ons en alle mensen, in de naam van Jezus Christus. Amen.

President Marion G. Romney

*Tweede raadgever
in het Eerste Presidium*

Zaterdag, 25 augustus

Geliefde broeders en zusters, het is me een eer en een vreugde weer in München te zijn. Ongeveer 14 jaar geleden ben ik hier ook geweest. Zuster Romney en ik kwamen hierheen samen met president en zuster Burton en president en zuster Buehner. In Stuttgart hadden we net de Westduitse Zending gesplitst en de Zuidduitse Zending georganiseerd.

De groei voorspeld

Op de avond van dinsdag 6 oktober 1959 hielden we een vergadering met leden van de districten München en Neurenberg. Broeder Mossner uit Stuttgart vertaalde voor me. In de loop van dat betoeg heb ik gezegd: „In mijn geest zie ik ringen waar we nu de Zuidduitse Zending hebben. Er zullen ringen zijn in München, Stuttgart, Neurenberg, Frankfort, Düsseldorf en Hamburg en in de andere steden in Duitsland. Duizenden in dit land worden lid van de Kerk, een Zion zal hier voortkomen en lichten. Dit werk van ons is het werk Gods, en het zal goede voortgang vinden. De Kerk zal bloeien in dit land terwijl het werk van mensenhanden bij de handen afbreekt. Ik spoor u, mijn broeders en zusters, aan geloof in en hoop op de toekomst te hebben en uw leven te richten naar de beginselen van het Evangelie. Thans breken er betere tijden aan voor de Kerk, in dit land. Het werk gaat verder, we gaan hier prachtige kerkgebouwen zetten. In groten getale komen we straks bijeen. We gaan conferenties houden met duizenden. Ik hoor dat er hier vanavond 320 mensen zijn. Ik zei: We moeten in deze stad vergaderruimte hebben om duizenden op te vangen in plaats van honderden. De Here heeft Zijn Kerk door Jo-

seph Smith de profeet laten vestigen om uit deze wereld te vergaderen allen die naar Zijn stem willen luisteren. Wij hebben die allen nog niet bereikt. De Here gaat haast met Zijn werk maken in deze laatste dagen. De tijd is nabij dat de Here in heerlijkheid komt om een eind aan de goddeloosheid te maken en het duizendarig vreedrijk in te luiden.”

Bouw aan het koninkrijk

Ik zei: Het is nu de tijd, mijn broeders en zusters om de dingen van deze wereld te verzaken, om met hernieuwde inzet, met ongekende toewijding uit de wereld uit te gaan en onze krachten en ons pogen volledig voor de bouw van het koninkrijk Gods te geven. Laat u niet weerhouden om de gehele wapenrusting van Christus aan te doen. Laat u niet weerhouden om alles te doen wat het Evangelie van u vraagt. Wij werken voor de zaak Gods. We hoeven niet bang te zijn dat we het niet kunnen. We kunnen alles wat de Here ons vraagt te doen. *Als* we ons best willen doen. *Als* we zo ver mogelijke willen gaan met onze beschikbare krachten, dan zal de Here voor ons doen wat wij niet aan kunnen. Zijn hand bewaart ons en leidt ons, zoals Hij de Israëlieten dóór de Rode Zee héén heeft geleid — als wij Hem maar vertrouwen.

Ik zei: Hij verwezenlijkt wat Hij voor u heeft. Hij heeft alle vermogens tot die verwezenlijking. Zoals Moroni zei: „de eeuwige plannen des Heren zullen blijven voortgaan, totdat al Zijn beloften zullen zijn vervuld.” (Mormon 8:22)

Ik ga niet verder aanhalen wat ik hier 14 jaar geleden heb gezegd, omdat ik nu een paar dingen wil zeggen, die ik toen niet heb gezegd. Wat ik toen zei verzeker ik u echter thans weer, vooral wat ik heb aangehaald. Dat is nog evenzeer van toepassing als toen.

Waarlijke gezinnen van heiligen der laatste dagen

Ik wil nu graag sterk laten uitkomen dat het onze plicht is om echte mormoonse gezinnen te stichten en te onderhouden. Ik zal een paar eigenschappen van zo'n huisgezin opnoemen.

Over zo'n huisgezin wordt geprekeerd door ouders die aan elkaar verzegeld zijn door de macht van het Priesterschap en zijn de kinderen die niet onder het verbond geboren zijn intussen aan hun ouders verzegeld. Over het geld waarmee het huis is gekocht of gehuurd zijn de tienden betaald, én over de inkomsten van alle huisgenoten.

In een echt mormoons huishouden begint en eindigt elke dag met bidden in gezinsgebed en persoonlijk gebed. Het Evangelie van Jezus Christus wordt geleerd en beoefend door voor-schrift en voorbeeld.

In zo'n gezin wordt het Priesterschap geëerbiedigd.

De leden van een echt mormoons-christelijk gezin zijn elkaar trouw. Ze binnemen en eren en steunen elkander.

Opvatting van mormonen over het huwelijk

Mormoonse christenen hebben een huwelijksopvatting als geen ander. Het betekent voor hen, net als voor de meeste mensen, de eerste stap naar een aards gezin. Maar voor de heiligen der laatste dagen is het ook nog de eerste stap naar een eeuwig gezin. De verzegeling van man en vrouw door het heilige Priesterschap en door de Heilige Geest der Belofte is van dien aard dat hun eenheid in alle eeuwigheid voortduurt. Hun kinderen zullen eeuwig de hunnen zijn. Die hoop en die verwachting in vervulling zijn gaan — dat is wat heiligen der laatste dagen verstaan onder de hemel.

Die opvatting inspireert de toekomstige mormoonse bruidjes en bruidegoms een rein en zuiver leven te leiden. Ze beseffen, zoals president McKay placht te zeggen: „... dat hoewel het tempelhuwelijk een waardig doel is, is waardig zijn om door de tempel te gaan wat eraan ten grondslag ligt, en dat wordt bepaald in hun jaren van verkering en verloving... Huwelijksgeluk begint bij de verkering — niet als de huwelijksplechtigheid wordt voltrokken. Reinheid des levens is onontbeerlijk voor een geslaagd tempelhuwelijk.”

U stelt iedereen die nog niet verzegeld bent, stel u het tempelhuwelijk ten doel. Maak u dat waardig door het naleven van de normen van het

Broeder Marvin J. Ashton

van de Raad der Twaalven

Zaterdag, 25 augustus

Evangelie. Bereid u onder het inroepen van 's Heren leiding voor en ga naar de tempel. Laat u verzegelen. President Brigham Young heeft eens gezegd: „Er is geen jongeman onder ons die niet bereid is van hier naar Engeland te reizen om dit echte huwelijk te sluiten — als hij de dingen echt begrijpt, er is geen meisje onder ons dat het Evangelie liefheeft en de zegeningen van begeert, dat een ander soort huwelijk wenst.” (JD 12:174)

Tiende

Ik heb al gezegd, dat het huis van een mormoons gezin is verkregen door geld waarover tienden zijn betaald.

President Brigham Young heeft gezegd: „De Here heeft de wet der tienden ingesteld; deze werd nageleefd in de dagen van Abraham, en Henoeh en Adam . . . Ik wil dit rond-uit zeggen aan wie belijden heiligen der laatste dagen te zijn. — Als wij het betalen van tienden en offeranden nalaten zullen we door de kastijdende hand des Heren bezocht worden. Daar kunnen we vast op rekenen. Laten we na onze tienden en offeranden te betalen, dan gaan we andere dingen nalaten en dat gaat zo door tot de geest van het Evangelie geheel van ons is geweken, en we in het duister verkeren, en niet weten waar dat op uitloopt.” (JD 15:165.)

Gebed

Ieder echt mormoons-christelijk huis is een huis des gebeds. De eerste voor ons opgetekende opdracht die de Here aan Adam en Eva heeft gegeven toen ze uit de Hof waren verdreven was het gebed „dat zij de Here hun

God moesten aanbidden”. (Mozes 5:5) Dit gebod van God is vanaf die tijd vaker dan enig ander gebod herhaald. Door gezinnen en afzonderlijke kerkleden wordt het met groot risico, achterwege gelaten.

„Bid altijd,” zegt de Here, „opdat gij als overwinnaar uit de strijd tevoorschijn moogt komen; ja, dat gij Satan moogt overwinnen, en dat gij moogt ontkomen aan de dienstknechten van satan, die zijn werk ondersteunen.” (L&V 10:5)

„En ik geef hun een gebod — dat hij, die niet op de gezette tijden zijn gebeden tot de Here opzendt, voor de rechter van Mijn volk moet worden geroepen.” (L&V 68:33)

Getuigenis

Ik weet, mijne broeders en zusters, dat God leeft. Ik weet dat Jezus Christus Gods Zoon is. Ik weet dat Joseph Smith een groot profeet is geweest, die voor God het Evangelie herstelde. Ik weet dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de ware, levende Kerk Gods is, de organisatie waarmede God Zijn oogmerken in deze laatste dagen tot hun gelukkige voltoering brengt. Ik weet dat de macht Gods bij Zijn Priesterschap berust, dat de president der Kerk, president Harold B. Lee, vandaag Gods woordvoerder op aarde, is, en dat hij aan onze machtige kerkelijke programma's leiding geeft met inspiratie en openbaringen van Boven. Dit getuigenis geef ik aan u, en ik moedig aan; en ik beloof u de bescherming van Boven hier in deze landen in deze veelbewogen tijden — op grond van uw trouw aan de Evangelieverbonden die u hebt aangegaan. Ik doe het in de naam van Jezus Christus, onze Verlosser. Amen.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik ben vervuld met gevoelens van dankbaarheid dat ik de gelegenheid heb bij u te zijn. Ik dank mijn hemelse Vader voor de universele taal van de muziek en ook voor de taal van de geest, die ons in staat stelt elkaar te begrijpen ongeacht het land vanwaar wij komen. Ik ben dankbaar voor de broederschap die wij in deze ware Kerk kennen. Ik bid nederig dat de geest, die ik vandaag in mijn hart gevoel, door u zal worden aangevoeld als ik mijn gedachten met u deel.

Weest gehoorzaam

GEDURENDE de afgelopen twee dagen heb ik vele van u horen zeggen hoe dankbaar u bent dat president Harold B. Lee in uw midden vertoefte. Sommigen uwer hebben gezegd en ik ben er zeker van, dat anderen hebben gedacht: „Wat kunnen wij doen om president Lee onze waardering te tonen dat hij hier bij ons is?” Op grond van een onschatbare, intieme band, die ik met president Lee heb, zal ik u vertellen wat wij allen kunnen doen om onze dankbaarheid te tonen. Als wij onze liefde voor president Lee willen tonen, dan moeten wij de geboden van God onderhouden. Dan moeten wij gehoorzaam zijn aan de grote waarheden van het Evangelie. President Lee's geluk is evenredig aan uw geluk, en slechts door gehoorzaamheid te betrachten kunnen wij blijvend geluk hebben. Vandaag vraag ik u allen de moed op te brengen om gehoorzaam te zijn. Als wij God liefhebben, dan zullen wij Zijn geboden onderhouden. Namens alle algemene autoriteiten spoor ik u aan gehoorzaam te zijn. Een van de grootste zegeningen die

de mens op het ogenblik bezit is de gelegenheid om gehoorzaam te zijn. Al onze zegeningen komen uit gehoorzaamheid voort. Gehoorzaamheid is een van de voornaamste hemelse wetten. Gerechtigheid en individuele groei zijn gefundeerd op gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid is een eeuwig beginsel dat voor het welzijn en de vooruitgang van de mensheid ter beschikking staat.

Toen ik per vliegtuig naar deze grootse conferentie op weg was, was ik weer in de gelegenheid het Boek van Mormon door te bladeren en werd het mij opnieuw onder de aandacht gebracht, dat wanneer er gehoorzaamheid heerst er geen twist is in het land.

Wij hebben dit beginsel van de waarheid al eerder op deze dag gehoord, maar ik herhaal het om er nogmaals de nadruk op te leggen: „Welke grondbeginselen van ontwikkeling wij in dit leven ook zullen verwerpen, in de opstanding zal dit met ons verrijzen. En indien iemand in dit leven door zijn ijver en gehoorzaamheid meer kennis en ontwikkeling verworft dan een ander, zal hij in de toekomstige wereld, zoveel verder vooruit zijn. Er is een wet, die vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel is vastgelegd, waarop alle zegeningen zijn gegrond. En wanneer wij een zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond.” (L&V 130:18-21) Vader Adam gaf ons een klassiek voorbeeld van volmaakte gehoorzaamheid toen de Here hem gebod de eerstelingen van zijn kudde als offeranden te offeren, wat hij met genoegen deed. En na vele dagen verscheen er een engel aan hem, zeggende: „Waarom offert gij offeranden aan den Heere? En Adam zeide tot hem: Ik weet het niet, maar de Heere heeft het mij geboden.” (Mozes 5:6)

De liefde wordt afgemeten naar de mate van gehoorzaamheid

Broeders en zusters, ik leg vandaag mijn getuigenis af dat onze ware liefde voor God wordt afgemeten naar de mate, waarop wij Hem gehoorzamen en dienen. „Indien gij Mij lieft, zo bewaart Mij geboden.” (Johannes 14:15)

Onze Zaligmaker Jezus Christus stelde een volmaakt voorbeeld van gehoorzaamheid voor ons allen toen Hij werd gedoopt om voor de Vader te getuigen dat Hij Hem wilde gehoorzamen door Zijn geboden te onderhouden. (II Nefi 31:7) Mogen wij ook nog deze prachtige passage uit de Schriften aanhalen: „Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden. En geheiligd zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak der eeuwige zaligheid geworden.” (Hebreë 5:8,9)

Een waardig gebed voor ons allen vandaag, broeders en zusters, zou kunnen zijn: „Help mij, o Here, om stipt te gehoorzamen. Gehoorzaamheid doet onze gestalte toenemen. Gehoorzaamheid doet onze persoonlijke mogelijkheden toenemen. Gehoorzaamheid helpt ons God te leren kennen en gelijk Hem te worden.”

Wees gehoorzaam aan onze kerkelijke leiders

Een andere waardige persoonlijke opdracht, waartoe ik u vandaag aanspoor is deze: „Help mij o Here, u te gehoorzamen aan de door u aangestelde leiders.” Ieder lid van de Kerk dat niet gehoorzaam is aan de leiders van deze Kerk zal niet in de gelegenheid zijn om te gehoorzamen aan de ingevingen van de Here.

Uit de Leer en Verbonden haal ik aan: „Want allen, die een zegen uit Mijn handen willen ontvangen, moeten zich onderwerpen aan de wet, die voor deze zegen werd gesteld en aan de voorwaarden ervan, zoals deze vóór de grondlegging der wereld waren vastgelegd.” (L&V 132:5)

De wet van het Evangelie te gehoor-

zamen betekent gehoorzaamheid opbrengen aan hen, die van Godswege zijn geroepen om ons te presideren.

Wij leven in een tijd van onzekerheid en beproeving. Veel van de onrust en verwarring in de wereld van vandaag wordt veroorzaakt door de angst van de mens om God te gehoorzamen, omdat hij onder druk van de mens staat. Het is zeker, dat vrede, vooruitgang, en voorspoed alleen kunnen worden verkregen door getrouwheid aan de beginselen, die God ons heeft gegeven. Wij behoeven niet te vrezen als wij de geboden van God onderhouden. „Maar Petrus . . . antwoordde: Men moet Gode meer gehoorzaam zijn, dan den mensen.” (Handelingen 5:29) „Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet. Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou. Want hij verwachtte de stad, die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is.” (Hebreë 11:1, 8, 10)

Broeders en zusters, laten wij deze dag beloven onze profeet en president Harold B. Lee te volgen. Laten wij gehoor geven aan zijn vermaningen. Overeenkomstig de door God gegeven wetten zal u zijn leiderschap het beste kunnen dienen door hieraan gehoorzaam te zijn.

Ik geef u vandaag mijn getuigenis dat president Harold B. Lee een profeet van God is, die in deze laatste dagen is geroepen om dit volk te leiden, u, over de gehele wereld, op de door God ingegeven wijze. Mag ik het nog eens herhalen, gehoorzaam zijn raadgevingen en neem deel aan zijn leringen en voorbeeld. Jezus Christus is het hoofd van deze Kerk en president Lee is in onze tijd Zijn woordvoerder. Ik verklaar u vandaag dat ik weet dat dit het Evangelie van Christus is. Ik wens u geluk omdat u leden van het ware koninkrijk bent. Ik bid dat onze hemelse Vader ons zal helpen de vruchten te oogsten van Zijn Evangelie door gehoorzaam te zijn aan de beginselen van deze grootse Kerk. Ik geef u nederig deze zegeningen, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder S. Dilworth Young

van de Eerste Raad van Zeventig

Zaterdag, 25 augustus

„Een groot en wonderbaar werk staat op het punt onder de mensenkinderen voort te komen,” zei de Here in 1829 tegen Joseph Knight Sr. en David Whitmer. Hij vervolgde: „Zie, het veld is alreeds wit om te oogsten. Laat daarom een ieder, die wenst te maaien, zijn sikkel met alle macht inslaan en maaien zolang het dag is, opdat hij voor zijn ziel eeuwige zaligheid in het Koninkrijk Gods moog verwerven.” (L&V 12:1, 3)

Het zendingswerk begonnen

In die dagen namen die bekeerde mannen hun nieuwe roeping aan en gingen heen. Gewone, alledaagse mensen — boeren en handwerkslieden — verlieten hun werk en verspreidden het goede nieuws van de herstelling. Zij gingen zonder middelen van bestaan, zich verlatend op de Here, dat Hij de weg zou openen. Zij trokken uit over een groot deel van het oostelijk gebied van de Verenigde Staten. Niemand had ooit gehoord van Eleazer Miller, Elial Strong, Alpheas Gifford, Enos Curtis of Daniel Bowen; maar deze jonge boeren van Columbia, Pennsylvania, ontmoetten en bekeerden Brigham Young en Heber C. Kimball in het kleine gehucht Mendon in het westen van de staat New York.

Prompt gingen Brigham en Heber er op uit, eerst naar hun families en toen naar hun bureaus en brachten hun het goede nieuws. Sommigen accepteerden het en verheugden zich met hen, anderen weigerden en keerden zich af.

Als het Evangelie de aarde moest vervullen, dan waren deze mannen werkelijk geïnspireerd hun deel van het werk te doen. Daarmee was de eerste stap gezet voor het werk dat moest worden gedaan. Een man werd

waarschuwde en dan volgden de instructies van de Here waarschuwde hij zijn bureaus. (zie L&V 88:81)

In 1838 en 1839 en de daarop volgende jaren werden de twaalf apostelen naar Engeland en het vasteland van Europa gezonden om daar met het werk aan te vangen. De opzet was dezelfde. Als een man het Evangelie aannam, werd hij een zending.

Wij, die in Utah zijn opgegroeid, zijn diep onder de indruk van de verhalen, die onze grootvaders ons vertellen van alle ontberingen en offers die zij zich moesten getroosten om hun bestaan in Utah op te bouwen. Later vertelden hun kinderen ons over de ervaringen van het uitdragen van het Evangelie naar Scandinavië, Duitsland, Frankrijk, Nederland, België, Zwitserland en Engeland.

Ook zijn leden ontberingen en hadden wonderbaarlijke belevissen op hun weg. Mijn grootvader ging in 1857 naar Engeland. Mijn oom kwam naar Duitsland en Zwitserland en werd in de evangenis gezet omdat hij het Evangelie predikte.

De zendingen uit Utah werden door vele broeders die bekeerd waren, bijgestaan. Ieder van hen geloofde inderdaad en trok er op uit. De grootvader van zuster Young nam het Evangelie in Noorwegen aan. Die winter bond hij zijn ski's onder en reisde twintig noorse mijlen, wat voor zover ik weet meer dan 150 kilometer is, door het koude land en deelde tractaten uit en bracht het goede nieuws van de herstelling. Hij bekeerde twintig mensen, maar tijdens zijn tocht kreeg hij bevoren benen en voeten en leed hij grote ontberingen. Hij werd er door de geest toe gedrongen zijn bureaus te waarschuwen.

Wees een zending

In de loop der jaren veranderde de werkwijze, maar het Evangelie en ook de geboden veranderden niet.

Vele leden van de Kerk menen dat zij vandaag de dag geen verantwoordelijkheid hebben voor het prediken van het Evangelie. Zij zijn gul en gastvrij geweest voor de zendingen (uit Amerika), maar zelf zijn zij niet uitgegaan. Het resultaat is geweest dat veel van de tijd van de zendingen verloren is gegaan in het zoeken naar iemand, die naar de blijde bood-

schap wil luisteren, waardoor minder tijd kon worden besteed aan het onderwijzen van de beginselen van het Evangelie. In zekere zin hebben de zendingen een groot deel van uw last, uw bureaus te waarschuwen, gezonden, voor u, die hier vandaag aanwezig zijn en voor uw medeleden in uw eigen land.

Wij, die bij dit werk zijn betrokken, hebben het gevoel dat uiteindelijk de leden van de wijken en gemeenten van ieder land in staat behoren te zijn het zendingswerk onder hun eigen mensen te verrichten, in hun eigen zendingen moeten voorzien om deze mensen te onderwijzen; dat de leden behoren te doen wat de vroegere leden deden, er op uit te gaan en hun eigen families, en dan hun bureaus en bekenden te bewerken en hen over te halen naar de zendingen te luisteren. Een dergelijke handelwijze zou een grotere bezieling tot resultaat hebben en de wijken en gemeenten zouden groter worden.

Er zijn ongeveer 13.000 mormoonse gezinnen op het vasteland van Europa. Laten wij eens aannemen, dat ieder gezin dit jaar één gezin zou bewerken, dat nog niet van het Evangelie heeft gehoord. Laat ons dan aannemen dat de helft van degenen, die op deze wijze zijn benaderd, het Evangelie zou aannemen. Wij zouden dan bijna 7.000 nieuwe gezinnen (ongeveer 25.000 nieuwe leden) krijgen om uw wijk of gemeente te versterken en zij zouden op hun beurt ook uitgaan om hetzelfde te doen voor hun vrienden. Misschien konden de zes jonge mannen die door de profet Joseph Smith werden geleid, en op 6 april 1830 in een hut in de staat New York bij elkaar waren en daar de Kerk organiseerden en op stoumoedige wijze profeteerden dat het Evangelie de aarde zou vervullen niet van te voren weten hoe dit zou geschieden — zes jonge mannen vol van geloof tegen de gehele wereld — toch zijn de resultaten heden ten dage duidelijk zichtbaar. Laat iedere man in zijn functie en roeping klaar staan, het gebod gehoorzamen en er met zijn echtgenote op uitgaan om onder toezicht van zijn wijk- of gemeenteleiders een gezin te vinden, dat gewillig is te luisteren naar de boodschap van het Evangelie. Laat hem, als hij een gezin heeft gevonden, voortgaan tot

hij een ander gezin vindt, en aldus elk gezin voorbereiden de zendingen te ontvangen. Bij dit werk is zijn echtgenote zijn meest waardevolle hulp. Leer uw jonge mannen en vrouwen hoe zij zending kunnen worden en bereid hen erop voor, dat zij kunnen worden geroepen om onder hun eigen mensen te werken en zielen in de Kerk te brengen.

Laat de huisonderwijzers de aan hun zorg toevertrouwde gezinnen overhalen met hun bureu bevriend te worden en hen voor te bereiden het Evangelie te horen. Laat de huisonderwijzers zelf het goede voorbeeld geven. Laat ook de priesterschapsleiders dit doen. Dan zal de vermaning van de Here worden vervuld, wiens werk het is, dat het licht dat op de heuvel schijnt, de hele wereld zal verlichten.

Het Koninkrijk dat de aarde zal vervullen

Broeders en zusters, verberg niet langer uw licht, laat het schijnen. Simpele, vriendelijke daden tegenover anderen betoond, zal het zaaien zijn waarvan het oogsten grote vreugde geeft. Laat ieder van ons naar zijn eigen land terugkeren en met hernieuwde ijver onze naaste vinden en onderwijzen. Laat de zendingen waar nodig helpen. Dan zullen wij zien dat „de Here met kleine middelen grote dingen teweeg kan brengen” (1 Nefi 16:29) en het werk aan de opbouw van het Koninkrijk Gods voortgang zal vinden tot het de gehele aarde zal vervullen en de weg zal bereiden voor het duizendjarig rijk.

Ik getuig van de grote eeuwige waarheid, dat deze aarde werd geschapen onder toezicht van de levende God, onze hemelse Vader, en dat hij onder

leiding is gesteld van Zijn Eerstgeboren Zoon in de geest en Zijn Eniggeboren Zoon in het vlees, Jezus Christus. Dit alles opdat wij allen — als wij Zijn geboden aanvaarden en onderhouden — weer in Zijn tegenwoordigheid mogen terugkeren.

Ik getuig tot u dat ik weet dat God leeft en dat de Here Jezus Christus werkelijk Zijn Zoon is, Die Hij naar deze aarde heeft gezonden om hierover te regeren; en ik getuig dat president Harold B. Lee een waar profeet en vertegenwoordiger van God is. Ik was aanwezig toen hij werd ondersteund als president van de Kerk en met mijn eigen ogen heb ik gezien hoe de mantel van autoriteit op hem werd gelegd, en ik hoorde de influistering van de Geest die zei, dat hij inderdaad de profeet van de Here God is en een waarachtig opvolger van de vorige president, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Rudolph Cierpka

President van de Ring Berlijn

Zaterdag, 25 augustus

Mijn geliefde broeders en zusters, onlangs kwam er een oude vrouw bij me in mijn kantoor. Ze was tamelijk hardhorend. U weet waarschijnlijk allemaal wel hoe inspannend een dergelijke conversatie kan zijn. De enigen die er genoeg aan beleefden waren de mensen in de wachtkamer, die eigenlijk helemaal niet hadden mogen horen wat werd besproken. Ik vroeg de vrouw of ze geen gehoorapparaat had, waarop ze mij zei dat ze wel zo'n apparaat had maar dat wat ze de hele dag te horen kreeg de twee mark die ze voor de baretijnen moest betalen niet waard was.

Wat heeft ertoe geleid dat de mensen er geen belang meer in stellen nog met anderen te praten?

De problemen van het hedendaagse leven

Dat kan alleen maar komen door het beeld dat de mensheid in haar totaliteit vandaag de dag te zien geeft: Ongehoord veelvuldig voorkomende onsamenvatbaarheid en vijandigheid.

De problemen van miljarden mensen botsen en schreeuwen om een oplossing. Daarom wordt er een groot aantal veranderingen in de maatschappijstructuur aangeprezen, en daarbij blijft het niet, maar men probeert ze met geweld op te leggen. Kijk maar naar wat er aan de universiteiten in bijna alle landen aan de gang is.

De vele beslissingen die wij dagelijks moeten nemen maken ons leven ontzettend ingewikkeld. Veel mensen zullen spoedig het maximale van hun aanpassingsvermogen hebben bereikt als ze niet sneller en doeltreffender kunnen zijn in hun denken bij het nemen van een beslissing en het op waarde schatten van propaganda en reclame.

Als wij daartoe niet in staat zijn voelen we ons niet in onze omgeving losgerukt en onzekerheid steekt de kop op. De tijd lijkt ons tussen de vingers door te glippen.

Nog nooit eerder is men zo bang geweest voor eigen verantwoordelijkheid. Wij proberen ons falen af te schuiven op de zogenaamde werkdade gemeenschap. We halen de schouders op voor een prestatie en vinden het maar onzin. Toch is het door geleverde prestaties dat in enkele generaties tijd het Amerikaanse vasteland tot een der sterkste en machtigste landen op aarde is geworden en waardoor Europa na twee afschuwelijke oorlogen weer tot de huidige economische bloei is gebracht.

De betekenis van het leven

Nog nooit eerder kwam er zo'n onbeperkte vrijheid voor, en nog nooit eerder waren er zo weinig echt noodlijdenden als vandaag de dag in de geïndustrialiseerde landen. En toch voelen de mensen zich ongelukkig, niet begrepen en onderdrukt.

Steeds meer mensen gaan gebukt onder de gedachte dat hun leven volkomen zinloos is. Maar het verlangen het nut van het leven te weten te komen, is in wezen de motivatie voor het bestaan. De Here zelf heeft ons Zijn motivatie kenbaar gemaakt toen Hij Mozes onderrichtte dat het Zijn werk en Zijn heerlijkheid is de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen. (Mozes 1:59)

Eigenlijk zouden mensen die geen problemen kennen met betrekking tot het verkrijgen van voedsel, die zich alles kunnen permitteren wat zij begeren, die grote vrijheid genieten en over veel vrije tijd beschikken, alleen maar gelukkig en tevreden moeten zijn. Maar zo is het niet! Juist die mensen zijn ongelukkig en ontevreden. Waarom zijn ze niet tevreden? Omdat zij geen doel hebben waarvan zij kunnen streven en omdat niemand ze kan motiveren iets groots tot stand te brengen. De wereld is onderzocht en onderworpen aan de mensen. Men kan zonder veel moeite in de dagelijkse behoeften voorzien. Er zijn reeds velerlei avonturen beleefd. Bijna alle wensen gaan in ver-

vulling. Het leven heeft daardoor voor velen zijn zin verloren.

Het zich vrijmaken van wat men dwang en achterhaalde taboes noemt waardoor onze generatie wordt gekenmerkt, heeft de mensen alleen maar in verwarring gebracht. Ze worden er niet gelukkig door. En zo komt men plotseling tot de ontdekking dat het niet voldoende is vrijheid te bezitten, maar dat het noodzakelijk is aan deze vrijheid inhoud te geven.

Einstein stelde daarvoor de volgende diagnose: „Wie zijn eigen leven als zinloos beschouwt is niet alleen ongelukkig maar is zelfs niet waard te leven.”

De mensen in de rijke landen kunnen over alles beschikken wat voor geld te koop is en als ze ook nog de zin van het leven zouden kunnen kopen, dan zouden ze alles hebben wat ze nodig hebben — maar het is niet te koop.

En dit is niet te koop: het doel van het leven is onze waarde tegenover mens en God te vergroten.

Een soortgelijk geval komen we tegen in de Handelingen der apostelen, 2000 jaar geleden, toen Simon de tovenaer van Petrus de macht wilde kopen om door het opleggen der handen de Heilige Geest te verlenen. Petrus veroordeelde hem daarvoor. (Zie Handelingen 8:9—21) Wij worden in deze dagen geconfronteerd met het feit dat aan alles een andere waarde wordt toegekend, dat de waarheid wordt verdraaid, dat het gezond verstand en de gevestigde orde bespottelijk worden gemaakt. De zedelijke opvattingen zijn verdorven; zij worden in twijfel getrokken of zijn al over boord gegooid. Toch heeft Max Weber, een leidende figuur uit de socialistische politiek uit de vorige eeuw daarover in zijn tijd al gezegd dat het vermogen om te omschrijven wat zedelijkheid is de beslissende factor van de maatschappij is. Veelvleer ven en op het oog onaantastbare begrippen als trouw, eerlijkheid en gerechtigheid zijn gedegradeerd tot goedkope koopwaar. Zij schijnen niet meer in staat te fungeren als leidraad voor een goed functionerende samenleving en als bestaansgrond voor staten. Dat beeld biedt de mensheid op het ogenblik.

Wij hebben echter de moed en het inzicht de wereld op een andere wijze

te beschouwen. Ouderling Benson heeft ons op de jaarlijkse conferentie in 1966 gezegd dat wij verstandig door het leven moeten gaan. Dat betekent dat wij verkeerde ontwikkelingen moeten onderkennen door de ware beginselen van het Evangelie te volgen. Het Evangelie is de mensen tot steun bij het bereiken van geestelijke rijkheid en verzekerd ons van de leiding van de Heilige Geest. Geliefde broeders en zusters, als u uw talenten onbeperkt ter beschikking stelt om te allen tijde bij een goed werk betrokken te zijn, als uw plichten u bekend zijn en u met gezag werkzaam bent in het ambt waartoe u bent geroepen, zult u als u in omstandigheden komt te verkeren dat het nodig is, standvastig zijn. Onderhoud de geboden en u zult voortgaan en niet moede worden en grote schatten aan kennis verwerven. De Here geeft u de belofte dat de engel der verwoesting aan u voorbij zal gaan.

De toekomst van de mensheid ligt niet in het zich losmaken van de wet, het gezin en de Kerk, aan de vernietiging waarvan zo vol ijver wordt gewerkt, maar in de versterking van deze grondbeginselen van de samenleving. De leidende rol van het gezin behoeft nauwelijks nog betoog. Het Priesterschap en het gezin zijn toch immers belangrijke pijlers.

David O. McKay heeft daarover gezegd: „Het gezin is de belangrijkste en meest doeltreffendste plaats waar kinderen deze waardevolle dingen kunnen leren: Waarheid, eer, deugd, zelfbeheersing; de waarde van onderrecht en eerlijke arbeid en ook het doel en de genoegens van het leven. Er is niets dat het gezin kan vervangen.”

Overwin de wereld

Wij kunnen niet toestaan dat het gezin en de gemeenschap van heiligen vernietigd wordt, want daarop rust de zegen des Heren en de kracht om de wereld te kunnen overwinnen. De Here heeft tot Joseph Smith gezegd: „Indien gij daarom Mijn kerk zult bouwen op de grondslag van Mijn Evangelie en Mijn rots, zullen de poorten der hel u niet overweldigen. Zie, de wereld wordt rijp in ongerechtigheid; en het is nodig, dat de men-

senkinderen tot bekering worden aangespoord . . .” (L&V 18:5,6)

De mens heeft goddelijke leiding en richtlijnen nodig. Onze hemelse Vader wil graag dat wij onze onzekerheid overwinnen, dat wij vooruitgang maken, eeuwige vooruitgang, eindigende in de volmaaktheid, die Hij ons heeft beloofd. Zijn geboden wijzen ons de weg en verschaffen ons de motivatie, die de wereld ons niet kan geven.

Alleen door vervulling van onze plichten tegenover onze naasten en zijn Kerk, zullen wij dit doel bereiken, kunnen wij onze opdracht op deze aarde tot een goed einde brengen, om eenmaal in de hemelse heerlijkheid verhoging te ontvangen. Dit is de weg van inspanning, gehoorzaamheid en nederigheid.

Adam heeft dezelfde weg gevolgd toen hij uit het paradijs verdreven werd in de dorre, onherbergzame en vijandiggezinde wereld.

Het is helemaal niet moeilijk. Als de

volken van deze aarde niet ten onder willen gaan in vertwijfeling en ontzetting, moet de wijsheid der mensen plaats maken voor de raad Gods.

De Here heeft in een openbaring tot Joseph Smith gezegd: „En evenzo heb ik Mijn eeuwig verbond tot de wereld gezonden om een licht voor de wereld te zijn en een banier voor Mijn volk, en voor de niet-Joden — om zich er om te scharen — en om een boodschapper voor Mijn aangezicht te zijn, om de weg voor Mij te bereiden. Sluit u er daarom bij aan, en met hem, die zulks doet, zal Ik spreken, zoals met mannen van ouds, en Ik zal u Mijn sterke bewijsvoering tonen.” (L&V 45:9, 10)

Ik geef u mijn getuigenis dat wij alleen door het naleven van de geboden de zekerheid en het geluk van het Evangelie kunnen vinden, en dat Christus Zijn Kerk op aarde leidt door Zijn profeet Harold B. Lee. Dit zeg ik u in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Joseph Anderson

Assistent van de raad der Twaalven

Zaterdag, 25 augustus

Het is mij een zeer groot voorrecht en een genoegen deze interregionale conferentie van de Kerk in Duitsland bij te mogen wonen en eraan deel te nemen. Aankwam, me wat bedrukt en men. Zestig jaar geleden mocht ik een zending in Duitsland volbrengen en in 1937 had ik het voorrecht met president Grant en enkele andere broeders en zusters de Europese zendingen te bezoeken, waaronder ook de zendingen in Duitsland. Dit was natuurlijk voordat we in Duitsland wijken en ringen hadden.

Ik herinner me nog duidelijk dat ik, toen ik als zending in Frankfort a. d. Main aankwam, me wat bedrukt en teleurgesteld voelde omdat ik geen woord Duits kende. Ik kon het ook niet verstaan. Wanneer ik op straat liep en de namen en titels van de winkels zag, scheen het me een onmogelijke taal toe en dacht ik bij mezelf: Hoe kan iemand nu ooit zo'n taal leren!

De dag na mijn aankomst in Frankfort hadden we een zendingenvergadering in de omgeving en tijdens het bespreken van verschillende zaken werd me gezegd dat ik de volgende dag een toespraak in de kerk moest houden. Ik zei dat ik dat graag wilde doen maar dat het in 't Engels zou zijn omdat ik geen Duits kende, waarop de gemeentepresident antwoordde: „We spreken hier geen Engels.” Ik vroeg hem wat ik dan moest doen en hij zei dat hij me een week zou geven en hoe ik die toespraak moest aanpakken. „Je moet 'm in het Engels opschrijven en je collega, die goed Duits spreekt, zal 'm voor je in het Duits vertalen; daarna kan je 'm van buiten leren en dan in de vergadering in het Duits houden.” En dat heb ik gedaan.

Die volgende week ging ik naar een prachtig bos dichtbij Frankfort, knieldoer daar neer en vroeg de Here om hulp en leiding. Ik denk dat ik toen wel dacht dat ik misschien een engel zou zien, een stem zou horen of een of andere openbaring zou ontvangen, maar dat was niet zo. Ik ging verscheidene malen naar het bos en bad daar zeer ernstig om hulp van de Here. Elke dag van de week, behalve 's zondags, ging ik een paar uur met traktaten langs de huizen. Mijn collega had me maar één zin geleerd die ik moest gebruiken als ik een traktaat overhandigde, en dat was: „Bitte lesen Sie dieses” (Wilt u dit alstublieft lezen?) Wanneer de goede vrouw des huizes de deur opendeed, gaf ik haar een traktaat en zei mijn zin op. Ze zei dan wel wat tegen me, maar dat kon ik niet verstaan, dus ging ik naar het volgende huis en deed hetzelfde. De volgende dag leerde ik er nog een zinnenetje bij en dat was „es kostet gar nichts” (het is geheel gratis). Ik kon dus al zeggen: „Bitte lesen Sie dieses, es kostet gar nichts” (Wilt u dit alstublieft lezen, het is geheel gratis). De derde dag werd er weer iets aan de zin toegevoegd: „Het wordt door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen uitgegeven.” Elke dag ging ik er met traktaten op uit en leerde dan een zinnenetje, en terwijl ik langs de huizen ging, waren de mensen erg vriendelijk en voorkomend. Ze vroegen me om binnen te komen en ze probeerden me de taal te leren. En dat mag vreemd klinken, maar ik geloof dat ik gedurende de tijd dat ik de taal niet kende meer vrienden en onderzoekers maakte dan nadat ik de taal goed kon spreken. De goede mensen hadden vast medelijden met me en vroegen zich af wat voor 'n persoon ik was en tot wat voor kerk ik behoorde.

Dit ging zo vier maanden door; elke zondag sprak ik in de avondmaalsvergadering en hield een toespraak die ik van buiten geleerd had. Na vier maanden zei de districtspresident: „Broeder Anderson, we moeten u nu naar een andere gemeente overplaatsen, waar u weer opnieuw kan beginnen; houd uw toespraken zonder ze van buiten te leren; met andere woorden: spreek zoals de Geest u leidt.” En dat deed ik. Ik werd naar Darmstadt overgeplaatst, en mijn collega die daar al ongeveer zestien maanden

was, zei tegen me: „Broeder Anderson, u moet de helft van de vergadering innemen, want ik spreek niet zo goed Duits. Die taal is voor mij niet erg makkelijk.” Vanaf die tijd had ik geen moeite met de taal en voelde ik dat ik als het ware de gave van talen had ontvangen, omdat het niet plotseling tot me kwam, zoals soms gebeurt, maar na ernstig en vurig bidden en vastberaden pogen en werken. Met andere woorden, elke dag ging ik met traktaten langs de huizen en praatte zo goed mogelijk tegen de mensen. Ik sprak in de verschillende vergaderingen. Ik bestudeerde het Boek van Mormon en andere literatuur, ik bezocht vrienden en onderzoekers, en de Geest des Heren was mijn Metgezel. Onze hemelse Vader verhoorde mijn gebeden en mijn getuigenis werd grotelijks versterkt.

Als wij ons deel doen, worden onze gebeden verhoord

Ik haal deze dingen aan om aan te tonen dat de Here onze gebeden hoort en verhoort en ons de nodige kracht geeft als wij ons aandeel doen. In afdeling 9 van de Leer en Verbonden lezen we over een ondervinding die Oliver Cowdery had. Oliver Cowdery wilde graag de gave van verhalen hebben, en de Here vertelde hem, zoals in afdeling 8 van de Leer en Verbonden staat, dat hij dit voorrecht onder bepaalde voorwaarden kon ontvangen. Dit kreeg hij te horen: „Ja, zie, Ik zal in uw verstand en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest. Die op u zal komen en in uw hart wonen. Welnu, dit is de Geest van openbaring; zie, dit is de Geest, waardoor Mozes de kinderen Israëls door de Rode Zee op het droge bracht.” (L&V 8:2-3)

Later gaf de Here bij monde van de profeet Joseph Smith Oliver Cowdery nog een openbaring over dit zelfde onderwerp, waarin Hij uitlegde waarom Hij hem dit voorrecht had ontomen. Hij zeide: „Zie, gij hebt het niet begrepen; gij hebt verondersteld, dat Ik het u zou geven, als gij u er niet verder over zoudt bekommeren, dan alleen Mij te bidden. Doch zie, Ik zeg u, dat gij het in uw gedachten

moet uitvorsen; dan moet gij Mij vragen of het juist is, en indien het juist is, zal ik uw beoem in u doen branden; daaraan zult gij gevoelen, dat het juist is. Doch indien het niet juist is, zult gij dat gevoel niet hebben, maar zult gij een verdoving van gedachten hebben, die u het onjuiste zal doen vergeten; daarom kunt gij hetgeen heilig is niet schrijven, tenzij het u van Mij wordt gegeven." (L&V 9:7-9) Dit verklaart duidelijk hoe de Geest des Heren op ons inwerkt, dat wil zeggen: we moeten werken, we moeten de dingen in onze gedachten uitvorsen, we moeten de Here om hulp vragen, en Hij zal door Zijn Heilige Geest ons bekendmaken wat juist is. Ik hoorde geen stem. Ik ontving geen openbaring. Ik zag geen engel. Maar de Here inspireerde mij met Zijn Heilige Geest en mijn geloof en getuigenis aangaande het Evangelie groeiden, en ook de bekwaamheid om de taal te gebruiken, hetgeen op een wonderlijke wijze tot me kwam.

De Here leidt Zijn Kerk

Enkele jaren later had ik het voorrecht en de eer, secretaris van de president van de Kerk te worden en later van het Eerste Presidium van de Kerk, welk ambt ik ongeveer vijftig jaar bekleedde. Ik wil tot u getuigen dat diezelfde Geest die mij in Duitsland inspireerde en mijn getuigenis van de waarheid van dit werk versterkte, deze vele jaren mijn denken heeft geleid en mijn getuigenis versterkt, zodat ik tot u en waar dan ook kan getuigen dat ik zonder twijfel weet dat God leeft, dat Hij ons bidden hoort en verhoort, dat Joseph Smith een profet van de ware en levende God was en is, dat zij die hem hebben opgevolgd, inclusief president Harold B. Lee, onze tegenwoordige president, profet en leider, Gods vertegenwoordigers in deze bedeling zijn geweest en nog zijn. Ik leg getuigenis af dat dit het Evangelie van de Here Jezus Christus is.

Teneinde te weten dat het Evangelie waar is, is het niet nodig dat men een engel ziet of een stem hoort. Het is nodig dat we naarstig de wil des Heren leren kennen en besluiten die wil na te volgen en de geboden te onderhouden die de Here ons heeft gegeven.

Onderhoudt de geboden

Wc lezen in de Schriften dat ten tijde van het joodse Looftuftenfeest de discipelen van de Here Hem voorstelden naar Judea te gaan; ze zeiden: „Want niemand doet iets in het verborgen, en zoekt zelf, dat men openlijk van hem spreke. Indien Gij deze dingen doet, zo openbaar Uzelven aan de wereld." (Joh. 7:4)

Jezus zeide hun dat Zijn tijd nog niet gekomen was, maar later ging Hij heimelijk naar Jeruzalem waar Hij de tempel binnenging en tot de joodse wijzen van die dagen sprak; en de joden verbaasden zich en zeiden: „Hoe weet Dee de Schriften, daar Hij ze niet geleerd heeft? Jezus antwoordde hun, en zeide: Mijn leer is Mijne niet, maar Desgenen, Die Mij gezonden heeft. Zo iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelf spreek." (Joh. 7:15-17)

Als we de wil des Vaders willen doen, zullen we weten of het Evangelie waar is of niet, en het eeuwige leven is God te kennen en Jezus Christus Die Hij gezonden heeft. We moeten de geboden onderhouden die Hij ons gegeven heeft, en we moeten in de kennis van God en Zijn Zoon Jezus Christus toenemen. Deze kennis kan alleen door de inspiratie van de Heilige Geest komen, en die inspiratie kan alleen komen door nederig te bidden en de wil van de Vader te doen. Het Evangelieplan is een plan van voortdurend dienstbetoon. De Here heeft in deze dagen ondermeer gezegd dat hij die gewaarschuwd is zijn naaste moet waarschuwen.

Een van de manieren waarop we onze naaste kunnen beïnvloeden is een voorbeeldig leven te leiden en zo vrij te zijn onze vrienden te laten weten wat het Evangelie betekent en wat het voor ons gedaan heeft. We dragen de verantwoording de boodschap van het Evangelie naar onze vrienden en bureu uit te dragen.

Het is niet voldoende dat we door de doop lid van de Kerk worden en de Heilige Geest ontvangen; dat is van het grootste belang, het is een absolute noodzakelijkheid, maar we moeten ons leven lang de geboden die de Here ons gegeven heeft, onderhouden. We moeten dienstvaardig zijn waar dit in deze Kerk mogelijk is. De

Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is een Kerk van dienstbetoon, en het Evangelie van Christus is de waarheid. Als we verhoging willen ontvangen en in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader willen terugkeren, moeten we leven in overeenstemming met de geboden die Hij ons heeft gegeven, want het is het doel van het leven dat we meer zullen worden zoals Hij is en ten slotte in Zijn tegenwoordigheid zullen terugkeren. Als we de wil des Vaders doen, zal Hij onze geboden horen en verhoren en door de inspiratie en openbaring van de Heilige Geest ons Zijn leiding schenken en ons geloof en getuigenis doen toenemen. In het Boek van Mormon, Moroni 10:4-5, lezen we: „En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de Eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken. En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten.”

Getuigenis ontvangen

Na het ontvangen van dit getuigenis moeten we werken, moeten we bidden en moeten we ons begrip van het Evangelie verruimen. We moeten groeien in geloof, getuigenis, kennis en begrip, en ons onzelfzuchtig aan deze grote zaak wijden.

Ik getuig dat ik weet dat God leeft, dat Jezus de Christus is, dat Joseph Smith door God geroepen werd om de grondslag van dit grote werk te vestigen — de enige officiële weg waardoor Gods wil aan de mens wordt gegeven. Zij die Joseph Smith hebben opgevolgd, hebben op de fundering die de Here door hem gelegd heeft, voortgebouwd. Ik getuig van mijn liefde voor president Harold B. Lee en van mijn kennis dat hij Gods profet is. Zijn vertegenwoordiger hier op aarde, en dat er aan de voorbereidingen gewerkt wordt om een volk voor de tweede komst van de Here Jezus Christus voor te bereiden, in de naam van onze Heer en Meester. Amen.

Broeder LeGrand Richards

van de Raad der Twaalven

Zaterdag, 25 augustus

Ik was zeer verheugd, broeders en zusters, toen president Lee mij uitnodigde om deze conferentie met u bij te wonen; en ik ben geroerd door uw aanwezigheid, de muziek en alles wat wij hebben mogen horen. Aangezien ik het voorrecht heb gehad vier zendingen te vervullen, waarvan twee in Nederland, waar ik president van de zending was, zou ik graag een paar woorden tot de Nederlanders spreken.

Ik wil alle goede leden van de Kerk, die hier uit Nederland aanwezig zijn, begroeten. Ik heb bijna tien jaar in uw land doorgebracht en heb daar vele goede vrienden gemaakt. Ik denk dat de meesten van hen inmiddels reeds zijn overleden. Ik zou gaarne mijn getuigenis willen geven. Alhoewel het zeventenzestig jaar geleden is, dat ik voor de eerste keer naar Nederland ging, is mijn getuigenis van jaar tot jaar sterker geworden. En ik getuig tot u dat dit werkelijk het werk des Heren is.

Toen mij werd gevraagd deze conferentie bij te wonen en mij begon af te vragen, wat ik vandaag zou gaan zeggen, dacht ik: „Wij houden deze grootse conferentie niet om geld te verdienen, wij houden deze conferentie om te trachten het geloof van de heiligen der laatste dagen te versterken en het volk van dit land te tonen, dat wij, algemene autoriteiten, hen lief hebben.”

Vandaag hebben wij naar de profetische verklaringen van president Lee en president Romney geluisterd met betrekking tot de groei van de Kerk in de wereld en in dit land. Ik ben er zeker van dat u allen beseft dat als zij nog verder zal groeien, dit zal zijn omdat elk van u de gaven en talenten gebruikt die de Here u heeft geschonken om dit werk op deze aarde

voortgang te doen vinden. Er is een gezegde: want uit den overvloed des harten, spreekt de mond. (Zie Mattheüs 12:34) Nu vraag ik mij af hoe belangrijk dit werk voor ieder van u is. Want de belangrijkheid die u ervan in uw hart voelt, zal van invloed zijn op uw ijver het met uw burenen en vrienden te delen.

De belangrijkste boodschap

Enige jaren geleden hadden wij een radio-commentator, een zeer bekende figuur in de Verenigde Staten, die de volgende verklaring aflegde. Hij zei, dat hem was gevraagd, welke boodschap aan de wereld zou kunnen worden uitgezonden, die van meer belang was dan welke andere boodschap dan ook. Na ampele overweging, kwam hij tot de slotsom, dat als iemand in staat was om bekend te maken, dat iemand, die op aarde had geleefd en was gestorven, nu was teruggekeerd met een boodschap van God, dit het meest belangrijke bericht zou zijn, dat aan de wereld zou kunnen worden uitgezonden. Welnu als dit een ware verklaring is (en ik geloof dat zij dit is) dan heeft deze Kerk heden ten dage de belangrijkste boodschap voor deze gehele wereld. Er is niets zo belangrijk in deze wereld voorgevallen sinds de Zaligmaker is opgestaan uit het graf en getuigde van de waarheid van de woorden van Paulus, die zei: „Want gelijk zij allen in Adam sterven, also zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.” (1 Korinthe 15:22) Hij bracht ons het bewijs van de wederopstanding. Door de gehele Schriften heen wordt ons over Zijn tweede komst verteld en vele profeten hebben ons de tekenen van Zijn tweede komst gegeven. De Schriften zeggen: „Omdat zij ziende niet zien; en horende niet horen, noch ook verstaan.” (Mattheüs 13:13)

Dit is niet zo maar een andere Kerk. In deze gehele wereld is er geen enkele boodschap, als u aan uw burenen en uw vrienden kunt vertellen. Denk er eens aan wat er gebeurde toen Joseph Smith zich naar het bos begaf om te bidden, en een kolom van licht neerdaalde en in het midden van dat licht waren twee „Personen, Wier glans en heerlijkheid alle beschrijving te boven ging, een Hunner zei op de

Ander zijwend: Deze is Mijn geliefde Zoon — hoor Hem!” (Joseph Smith 2:17)

Wij getuigen tegenover de gehele wereld, dat dit werkelijk is gebeurd. Deze gebeurtenis is te vergelijken met hetgeen Mozes overkwam toen hij de berg opging en met de Here in het brandende braambos sprak. De Here gebod hem zijn schoenen uit te trekken omdat hij op heilige grond stond. U kunt zich niet voorstellen dat er iemand is die de Here lief heeft en deze geschiedenis hoort van iemand die ze werkelijk gelooft, die er niet meer van wil weten en ook wil weten wat de Vader en Zoon te zeggen hadden. Joseph ging niet naar het bos met de bedoeling een kerk te organiseren; hij ging er heen om te horen tot welke kerk hij moest toetreden. De Zaligmaker van de wereld zei hem, dat hij tot geen enkele ervan moest toetreden omdat „zij leringen onderwijzen, die geboden van mensen zijn.” (Joseph Smith 2:19) Welnu, dat dat waar is, dan behoeft niemand meer verder te zoeken; als hij de Here wil dienen op een wijze, die de Here van hem verlangt, dan moet hij de leringen van deze Kerk onderzoeken. Wij getuigen tegenover de gehele wereld dat deze dingen waar zijn, en als volk hebben wij ons vele offeringen getroost om ons getuigenis te schragen.

De Schriften verschaffen opheldering

Als wij uitkijken naar de tweede komst van Christus en de heilige Schriften raadplegen, dan vinden wij dat Jezus tegen Zijn twee discipelen op de weg naar Emmaüs zei: „O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben.” (Lukas 24:25) Lukas vertelt ons: „Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.” (Lukas 24:45) Bij de herstelling van het Evangelie in onze dagen heeft de Here het ons gegeven de Schriften te begrijpen zoals zij niet worden begrepen door anderen.

Petrus legde deze verklaring af op de dag na Pinksteren voor degenen, die Christus ter dood hadden veroordeeld. Hij zei: „Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der vercoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren; En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus,

Die u te voren gepredikt is; Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw." (Handelingen 3:19-21)

Welnu een waarachtige zoeker naar waarheid, en iemand die in de heilige Schriften geloofd, kan niet verwachten de waarheid te vinden tenzij deze een herstelling is van alle dingen „gesproken door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw". En dit is onze boodschap aan de wereld, want toon deze heilige boodschappers naar Joseph Smith kwamen, brachten zij hem kennis waarvan deze wereld niets afwist.

Ten tijde dat de Vader en de Zoon aan Joseph Smith verschenen was er geen kerk in de wereld, die aan een God geloofde, Die een Persoon was. Hun beschrijving van God was dat hij geen lichaam of lichaamsdelen bezat of gevoelens. Nu een God, die geen lichaam heeft, heeft geen ogen; hij kan niet zien. Hij heeft geen oren; hij kan niet horen. Hij heeft geen mond; hij kan niet spreken. De zonde in der loop der eeuwen is geweest dat men in valse goden geloofde, doch de herstelling van het Evangelie brengt ons de ware kennis over God en Zijn Zoon Jezus Christus en wel dat zij verheerlijkte wezens zijn.

Boek van Mormon

Toen Moroni kwam (en hij was een profeet, die ongeveer vierhonderd jaar na Christus in Amerika had geleefd), bracht hij de platen mee van welke later het Boek van Mormon werd vertaald, het verslag van een volk dat naar het land Amerika werd geleid. Mozes, die het land beschreef dat aan Jozef, die later naar Egypte werd verkocht, zou worden gegeven, gebruikt het woord uitnemendste vijfmaal in vier korte verzen van de Bijbel. (Zie Deuteronomium 33:13—16) Het Boek van Mormon geeft ons een verhaal, dat meer dan duizend jaar bestrijkt van het volk dat de Here naar Amerika leidde en die afstammelingen van Jozef waren. De Here had hem en zijn nakomelingenschap dat land beloofd. Het vertelt ons niet alleen over hun verplaatsingen, doch het geeft ons ook een verslag van de woorden van de grote pro-

feten, die God dit volk heeft gezonden.

Er bestaat geen mens in de gehele wereld die de Here oprecht liefheeft en die Hem wil dienen op de wijze, waarop Hij gediend wil worden, die het Boek van Mormon leest, zoals u dit hier vandaag is geschetst, en die niet gelooft dat het Schriftuur is. Noch kan iemand in de Bijbel geloven en niet geloven dat er behalve de Bijbel nog een andere Heilige Schrift is. Dat is nu juist een van de bewijzen van de goddelijke missie van de profeet Joseph Smith. Toen kwamen Johannes de Doper; Petrus, Jakobus, en Johannes; Mozes, Elia, en Elias, en

wat een belangrijke boodschappen brachten zij, als wij er alleen maar de tijd voor willen nemen om na te gaan wat hun diverse boodschappen betekenen. Ik zeg tot onze zendelingen: „Je hoeft met niemand te redetwisten. Je moet alleen maar leren hoe onze geschiedenis te vertellen en deze aan de hand van de Heilige Schriften te bewijzen. Je kunt ze dingen vertellen waarvan ze nog nooit hebben gehoord.

Ik geef u mijn getuigenis van de goddelijkheid van dit werk en bid tot God, dat Hij u allen zal zegenen, in de naam van Jezus Christus. Amen.

President Marion G. Romney

Tweede Raadgever in het Eerste Presidium

Zaterdag, 25 augustus

Afdelingsvergadering voor de vrouwen

Mijn geliefde zusters, het is voor mij een eer en een vreugde hier met u op deze historische vergadering te zijn. Ik zal tot u spreken alsof u uit drie groepen bestaat.

Eerst wil ik spreken tot u tieners en jonge-volwassenen, die ik beschouw als toekomstige gehuwde vrouwen.

Leer in uw jonge jaren

Hoe heerlijk is de lente van het leven. U moet er zo lang mogelijk van genieten. Wees er echter zeker van, dat u plezier hebt op een wijze, waarvan u later geen spijt zult hebben. Met het volgende voorbeeld hoop ik u aan te tonen, wat ik bedoel.

Enige tijd voordat zuster Romney en ik getrouwd waren, had zij een ongehuwde zuster van zestien jaar, die als secretaresse werkzaam was. Op een avond belde deze zuster haar moeder op en zei dat ze die nacht bij een vriendin bleef overnachten. Haar moeder zei: „Nee, je moet thuis komen.” Zus protesteerde maar haar moeder hield voet bij stuk. „Je komt naar huis en ik zal Ida (een oudere zuster) vragen om je tegemoet te komen.” Toen zij elkaar ontmoetten, liep Zus haar zuster Ida zonder iets te zeggen voorbij en ging onmiddellijk naar haar slaapkamer. De volgende morgen zei ze tijdens het ontbijt: „Ik wil dat jullie beseffen dat ik zestien jaar ben.” Moeder wist dat uiteraard ook wel. Ze wist ook, dat Zus nog een heel jaar lang zestien zou zijn, en een heel jaar zeventien, een heel jaar achttien, een heel jaar negentien, dan tien jaar twintig, tien jaar dertig en veertig voor haar verdere leven. Maar moeder wist ook dat Zus als zij zestien, zeventien, achttien of negentien was iets zou kunnen doen, waarvan wij als zij niet

voorzichtig was, de rest van haar leven spijt kon hebben. Dus, amuseer je als je jong bent en nog niet getrouwd, maar doe het op een manier, die je later niet zal berouwen. Maak je als je jong bent goede gewoonten eigen en zij zullen je de rest van je leven ten goede komen.

Maak er een gewoonte van om iedere dag 's morgens en 's avonds een persoonlijk gebed te houden.

Maak er een gewoonte van rein te zijn. Houdt in gedachten, dat God heeft gezegd dat geen onrein ding Zijn tegenwoordigheid kan binnengaan.

Wees reine huisvrouwen, rein van lichaam, kleding, spraak en handelen, in gedachten en in gevoelens. Denk aan het gezegde van de Zaligmaker: „En gezegend zijn alle reinen van hart, want zij zullen God zien.” (III Nefi 12:8)

Leer te werken zodat je — indien nodig — jezelf kunt onderhouden. Maak er een gewoonte van dagelijks iets te lezen. Maak jezelf vertrouwd met goede boeken, de Schriften en andere kerkelijke literatuur.

En nu wend ik mij tot de getrouwde zusters.

Het moet de wens van ieder mormoonse vrouw zijn — en ik geloof ook dat het zo is — om gehuwd te zijn, een echtgenoot, een tehuis te hebben en een gezin te stichten.

Onderricht uw kinderen

Laat mij tegen u moeders zeggen dat, tenzij het absoluut noodzakelijk is dat u uw huis verlaat om in het onderhoud van het gezin te voorzien, u bij uw gezin moet blijven. Bouwt een tehuis voor een gezin van heiligen der laatste dagen of een besteedt er uw zorg aan. Ik heb vanmorgen tot u gesproken over een tehuis voor een gezin van heiligen der laatste dagen. Zorg ervoor dat u uw kinderen onderwijst en oefent. Met betrekking tot deze verantwoordelijkheid heeft de Here tot enkele vroeg-kerkelijke leiders gezegd: „Maar Ik heb u geboden uw kinderen in licht en waarheid groot te brengen.” (L&V 93:40)

Hij legde de nadruk op het belang hiervan door diverse broeders die met de leiding belast waren te berispen. Tot een van hen zei Hij: „Gij zijt

voortgegaan onder deze... veroordeling; (omdat) u uw kinderen niet in licht en waarheid hebt grootgebracht, ... en de boze heft nog steeds macht over u, en dit is de oorzaak van uw smart; ... indien gij wilt worden bevrijd, moet gij uw eigen huis in orde brengen, want er zijn vele dingen in uw gezin, die niet zijn, zoals het behoort.” (L&V 93:41-43)

En tegen een andere broeder zei Hij: „dat hij in sommige dingen de geboden aangaande zijn kinderen niet heeft onderhouden; breng daarom eerst uw huis in orde.” (L&V 93:44)

Zelfs tegen de profeet Joseph Smith zei Hij: „Gij hebt de geboden niet onderhouden en moet noodzakelijk door de Here worden berispt; uw gezin moet zich noodzakelijk bekeren en enige dingen verzaaken, en ernstiger acht geven op uw woorden, of uit hun plaats worden verwijderd.” (L&V 93:47-48)

Ik raad u moeders aan alles in het werk te stellen ervoor te zorgen dat uw kinderen worden grootgebracht in „licht en waarheid.” Dit betekent dat zij door uw leringen een kennis van de waarheid wordt gegeven zoals deze is geopenbaard in het Evangelie van Jezus Christus.

Toekomstige zegeningen voor ongehuwden

En tot slot een woord tot u, ongehuwde vrouwen, die ook naar een gezin hebben verlangd maar die, door omstandigheden buiten uw wil, deze voorrechten tot heden zijn onthouden. Houdt in gedachte dat het leven eeuwig is. Wij hebben een lange, lange tijd geleefd voordat wij sterfelijk werden en wij zullen hierna voor eeuwig leven. Onze aanwezigheid op aarde bewijst dat wij onze eerste staat hebben behouden. Wij zijn derhalve erfenamen van de belofte, dat indien wij onze tweede staat behouden „op onze hoofden voor eeuwig heerlijkheid vermeerder zal worden.” (Abraham 3:26) Voor u vrouwen houdt deze belofte een echtgenoot en kinderen in. Indien u uw tweede staat behoudt, dat wil zeggen, als u voldoet aan de beginselen en verordeningen van het Evangelie in dit sterfelijk leven, en getrouwd blijft tot het einde, zult u in het volgende leven iedere zegen verkrijgen, die nodig is voor verhoging in het celestiale koninkrijk van

God. Voor u ongehuwde vrouwen betekent deze belofte, dat u een echtgenoot zult krijgen en het vermogen zult hebben kinderen te baren. Gedurende het duizendjarig rijk zal de gelegenheid bestaan alle verzegelingen en verordeningen voor dit werk te doen.

Door lid te worden van de Kerk hebt u reeds een belangrijke stap genomen om uw tweede staat te behouden. Weest niet ontmoedigd. Schept vreugde in het naleven van de beginselen van het Evangelie en verleent uw diensten wanneer u daartoe wordt geroepen. Bidt, weest eerlijk, trouw, cerbaar, welwillend, deugdzzaam; vertrouwt op de Here en blijft getrouw en u kunt zeker zijn van uw beloning.

Kijkt verder dan dit leven; put troost uit de woorden, die de Here sprak tegen de profeet Joseph Smith toen hij kwijnde in de gevangenis van Liberty en om steun riep. „Mijn zoon,” sprak de stem des Heren tot hem, „vrede zij uw ziel, uw tegenspoed en uw smarten zullen slechts kort van duur zijn. En dan, indien gij het goed verdraagt,

zal God u ten hemel verheffen, gij zult over al uw vijanden zegevieren.” (L&V 121:7-8)

De volgende, door president Brigham Young gegeven raad kan enkelen van u helpen bij het bepalen van hun koers: „Zoals ik al vaak tegen de zusters in de zustershulpverenigingen heb gezegd, hebben wij hier zusters, die indien zij het voorrecht hadden genoten om te studeren, zij net zulke goede wiskundigen of boekhoudsters zouden kunnen zijn als elke man; en wij geloven dat zij het voorrecht moeten hebben deze wetenschappen te bestuderen zodat zij de talenten, waarmede zij zijn begiftigd, kunnen ontwikkelen. Wij geloven dat vrouwen nuttig zijn, niet alleen om het huis aan te vegen, de borden te wassen, de bedden op te maken, en babies groot te brengen; maar dat zij ook achter de toonbank kunnen staan of rechten of natuurkunde kunnen studeren, of goede boekhoudsters kunnen worden en dit alles om het terrein van hun bruikbaarheid te vergroten tot meerder profijt van de gemeenschap. Wanneer zij deze dingen nastreven

beantwoorden zij slechts aan de bestemming van hun schepping.” (*Discourses of Brigham Young*, comp. John A. Widtsoe [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1971], p. 216-17)

Welnu mijn geliefde zusters, de Here heeft u lief en wij houden van u. Wij rekenen op u. Wij denken aan u wanneer wij die mooie lofzang zingen, die werd geschreven door Eliza R. Snow:

Zijn daar boven enkel vaders?

Neen, dit schokt de rede zwaar, want de rede en d'eeuwige waarheid zeggen: 'k heb een moeder daar.

Mag ik als mijn proeftijd om is als mijn stof tot d'aarde keert, Vader, Moeder, U ontmoeten, in het rijk waar Gij regeert? Als ik dan volbracht heb al het werk, door u geboën, wil dan toestaan, dat ik kome, en voor eeuwig met u woon.

(„O, Mijn Vader”, *Lofzang 199*)

Dat dit ons aller deel moge zijn is mijn nederig gebed, en ik geef u mijn zegen in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder John H. Vandenberg

Assistent van de Raad der Twaalven

Zaterdag, 25 augustus

Afdelingsvergadering voor de vrouwen

Wanneer ik vanavond naar deze vergaderde zusters kijk, denk ik aan de volgende uitspraak van Christian Nestell Bovee: „Na God hebben wij verplichtingen aan de vrouwen — ten eerste omdat zij ons het leven schonken en daarna omdat zij het leven waardevol maken.”

Zeer zeker voltooidde God, in Zijn wijsheid en goedheid, de wereld toen hij als laatste daad van de schepping, als hulpe voor Adam, Eva schiep. Vanavond zijn wij in harmonie met de Geest Gods. Wij zijn samengekomen om „naar de stem van een profet te luisteren en het Woord Gods te horen”. Wij kennen de vermaning van de profet Amos toen hij sprak tot de kinderen van Israël en zei: „Gewisselijk, de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten openbaar hebbe.” (Amos 3:7)

Zijn „verborgenheid” in deze laatste dagen is de profetische openbaring van het Evangelie van Jezus Christus in al zijn volheid geweest en de autoriteit van het priesterschap opdat alle verordeningen en beginselen daarvan op de juiste wijze kunnen worden beëindigd.

Het naleven van het Evangelie vereist inspanning

De aandacht van de Here is op ons gericht. Hij heeft ons lief, wij zijn Zijn kinderen. Hij wil dat wij waardig leven zodat wij in Zijn tegenwoordigheid kunnen terugkeren. Hij heeft alles gedaan, dat Hij nodig vond om ons de weg naar het eeuwige leven te wijzen. Wij moeten nu niet nog meer van Hem verwachten, wij moeten daarentegen positief reageren op de waarheid die is geopen-

baard. Wij zijn hier zelf verantwoordelijk voor.

Een bevredigende ervaring in dit leven is onszelf te ontdekken, te weten wie wij zijn, het doel van ons bestaan te weten en onze bestemming in de toekomst te kennen. Het Evangelie helpt ons dit te ontdekken omdat het ons begrip verruimt. Wij zien dat in dit proces ook van ons inspanning wordt vereist. Leonardo da Vinci zei eens: „God geeft ons alles tegen de prijs van inspanning.”

Jezus leerde Zijn discipelen: „Laat uw licht altoos schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.” (Mattheüs 5:16) Wij zijn heiligen der laatste dagen en daarom hebben wij dezelfde verantwoordelijkheid. Anderen kijken naar ons en oordelen ons naar onze gedragingen als volk. Daarom betaamt het ons zo te leven dat zij, die ons gadeslaan, karaktereigenschappen van hoge kwaliteit bij ons bespeuren.

Wanneer wij het Evangelie horen, leren wij dat het leven eeuwig is en dat wij reeds leefden voordat wij op deze aarde kwamen. Wij zijn door onze geboorte op deze aarde geplaatst en ons wordt een zekere tijd toegemeten. Wij moeten deze tijd gebruiken om ons op een toekomstig — een grootser leven — voor te bereiden. Wij moeten tussen goed en kwaad kiezen. Wij hebben gekozen het goede te doen, opdat wij onze bestemming kunnen bereiken. Onze innigste wens in dit leven is, dat onze namen worden opgeschreven in het „Boek des levens van het Lam”, want dan zijn wij verzekerd van het eeuwige leven.

Onze gedachten beheersen

Wij worden dat, waar wij het meeste over denken. Ik denk aan Alma, die eens zei: „Ja, roep tot God voor al uw benodigdheden; ja, laten al uw werken tot de Here zijn; en waar gij ook gaat, laat het in de Here zijn; . . . laat de toegenegenheid van uw hart voor eeuwig voor de Here zijn.” (Alma 37:36)

In een hedendaagse openbaring wordt ons de raad gegeven: „laat deugd uw gedachten zonder ophouden versieren; dan zal uw vertrouwen in het nabij-zijn van God sterk worden, . . . De Heilige Geest zal voortdurend uw

metgezel zijn, en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid; en uw heerschappij zal een eeuwige heerschappij zijn, en zonder dwangmiddelen zal deze u voor eeuwige toeloeien.” (L&V 121:45, 46)

„Jazeker, want gelijk hij bedacht heeft in zijn ziel, alzo zal hij tot u zeggen.” (Spreuken 23:7)

Werk en vrije tijd

Laat ons ons brood eerlijk verdienen in het zweet des aanschijns met het doel van dit leven voor ogen; laat ons werken om ervaring op te doen en gelukkig te worden. De aarde middelen staan ons slechts toe iets van het werk van een ander te kopen in ruil voor onze eigen arbeid. Wij danken God voor het voorrecht te mogen werken. Wij betalen tiende en andere gaven aan onze hemelse Vader als uitdrukking van onze dank voor Zijn goedheid. Zijn wet van tiende leert ons, ons geld verstandig te beheren en in onze levensbehoeften te voorzien.

Het is veelbetekenend dat de mens naarmate hij op doeltreffender wijze in zijn onderhoud kan voorzien, hij de beschikking over meer vrije tijd krijgt. Ons doel moet zijn deze tijd nuttig te besteden. Welk een voorrecht, dat wij deze gift kunnen besteden om meer kennis te vergaren, te musiceren, te studeren, christelijke naastenliefde te betonen, deel te nemen aan kerkelijke activiteiten, gegevens over onze voorouders te verzamelen en tempelwerk voor hen te verrichten. Tijd besteed aan het die-

nen van anderen is de beste manier om deze gift te gebruiken.

Verkeer in goed gezelschap

De mensen slaan ons gade in onze omgang met andere mensen. Wij worden in het algemeen geoordeeld naar het gezelschap, waarin wij verkeren. Iemand heeft wel eens gezegd, dat een van de goede kanten van het leven is in goed gezelschap te verkeren en een goed gesprek te voeren. Deze twee gaan samen. Waar kunnen we dit beter ervaren dan te midden van anderen, die zich doelbewust voorbereiden op het leven hierna. Wij moeten ons aangetrokken gevoelen tot hen, die een goed karakter hebben. Wij moeten hen bewonderen, die eerlijk met hun medemensen omgaan. Wij moeten ons laten leiden door hen, die getrouwheid aan Gods geboden in hun vaandel hebben geschreven.

Samenvattend kan ik nog zeggen — als wij voor ogen houden dat:

1. wij hoge doelstellingen hebben;
2. onze gedachten het meest op God gericht moeten zijn;
3. wij onze aardse bezittingen moeten gebruiken voor God en de mensen;
4. wij onze vrije tijd nuttig moeten besteden en
5. wij het gezelschap moeten zoeken van hen, die hun naaste en God liefhebben,

dan zijn wij op de goede weg naar het eeuwige leven.

Ik getuig dat het Evangelie waar is, en dat de Kerk van Jezus Christus ook nu wordt geleid door een profeet van God, Harold B. Lee.

Boodschap tot leden uit Nederland

Tot slot zou ik nog het woord willen richten tot de leden van de Kerk uit Nederland, in hun eigen taal:

Met Nefi kan ik zeggen „uit eerzame ouders geboren.“ (1 Nefi 1:1) Mijn vader werd in Rotterdam geboren en mijn moeder in Harlingen. Beiden hadden de moed het Evangelie aan te nemen toen zij de zendingen de boodschap ervan hoorden verkondigen. Omstreeks negentienhonderd emigreerden ze naar Utah waar ze zes kinderen grootbrachten, waarvan ik

het vijfde kind ben. Omdat ze mij sinds mijn geboorte hebben onderdicht, weet ik dat de leringen van het Evangelie uit hun mond reeds vroeg een plaats in mijn leven innamen.

Toen ik op zending werd geroepen, was ik verrukt dat mij het land van mijn vader en moeder werd aange-wezen. Ik had al geleerd dat het een lieflijk land was, klein in oppervlakte maar groot in daden. De mensen waren sterk en onafhankelijk; een land

van godsdienstvrijheid — het eerste dat zijn volk het voorrecht liet God te dienen volgens de ingevang van hun geweten.

Ik ben dankbaar dat het bloed van Israël in de aderen van het volk van Nederland vloeit. Moge God hen en alle volken der wereld blijven zegenen door het Evangelie van Jezus Christus waarvan ik getuig dat het de waarheid is, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Zuster Waltraud Jensen

Presidente van de ZHV
van de Noordduitse Zending

Zaterdag, 25 augustus

Afdelingsvergadering voor de vrouwen

Ik geloof dat ik niet overdrijf als ik zeg, dat de vergadering met onze broeders, een samenbundeling is van geestelijke kracht. Wij zijn gesterkt door de macht van het geloof; vrij door de wil om gehoorzaam te zijn; opgewekt, gelukkig en dankbaar door de kennis van de wetten en geboden van het goddelijke plan; en verenigd door de gedachte, dat wij allen dochters van onze hemelse Vader zijn.

Dochters van God

Overal ter wereld worden bijeenkomsten voor vrouwen gehouden. Zij houden zich ongetwijfeld met belangrijke vraagstukken bezig, maar ik geloof dat niets ons meer verenigt en sterkt dan deze overtuiging en verzekering: wij zijn dochters van onze hemelse Vader; ik ben een dochter van mijn hemelse Vader!

Wat betekent die zekerheid, dat wij dochters van onze hemelse Vader zijn voor ons? Het betekent dat wij weten waar wij vandaan zijn gekomen. Onze ouders hebben ons ontvangen met het zaad van goddelijke oorsprong in ons. Het betekent dat wij te allen tijde een toelucht hebben; het betekent dat wij de voortdurende leringen van God herkennen door Zijn zonen, die handelen door de macht en de autoriteit van het Priesterschap; het betekent een gevoel van warmte, een drang om dankbaar te zijn, niet te bedriegen, en Hem gehoorzaam te zijn. Ik geloof dat dit goede beginselen zijn voor een sterke band tussen Vader en dochter.

Een afgedwongen gehoorzaamheid, een afgedwongen bezorgdheid, een afgedwongen achtung tussen ouders en kinderen, of tussen onze hemelse Vader en onszelf, veroorzaakt een kil

gevoel en verstikken alle goddelijke eigenschappen in de mens.

Ik studeerde hard en dacht er ernstig over na voordat ik mij achttien jaar geleden liet dopen, en ik heb veel geboden; ik had er bijna elf maanden voor nodig! Ik was tot de slotsom gekomen dat het Evangelie, zoals dit in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt onderwezen het enige ware is, en aan mij was nu de beslissing, waardoor ik een buitenstaander voor mijn familie en voor de gemeenschap zou worden. Doch het voornaamste argument voor mijn beslissing was het volgende: Als ik bereid was Zijn wet te aanvaarden maar geen verbond met hem sloot, dan zou ik mijn hemelse Vader bedeligen, en dit lag niet in mijn bedoeling. Ik nam mijn beslissing als een dochter van mijn hemelse Vader; thans weet ik dit zeker.

De plaats van de vrouw

De Here zegt ons in LV 25:1: „allen, die Mijn evangelie ontvangen, zullen zonen en dochteren in Mijn koninkrijk zijn.” Hier vertelt de Here wie wij zijn, en ik geloof, dat nu wij weten en voelen, dat wij dochters van onze hemelse Vader zijn, dit ons meer zelfvertrouwen, meer zelfbewustzijn, en meer erkenning van onze broeders geeft, dan alle pogingen om de vrouwen te emanciperen en gelijken te doen zijn. Door onze patriarchale zegen weten wij hoe dierbaar wij zijn voor onze hemelse Vader. Deze zegen is altijd een wonderbaarlijk hulpmiddel in dit aardse leven en helpt ons inzien hoe goed de Vader ons kent. Elke keer als ik mijn zegen lees, voel ik de warmte en de nabijheid van mijn hemelse Vader. John Taylor, de derde president van de Kerk, heeft ons een wonderbaarlijke uitleg gegeven van de Schriften met betrekking tot de plaats van de vrouw in het voorbestaan en van wat het aardse leven van haar verlangt. Tot besluit zou ik het volgende willen lezen: „Weet u niet dat eeuwen geleden, uw geest, rein en heilig, in de boezem van uw hemelse Vader woonde en in Zijn tegenwoordigheid verkeerde, en met uw moeder, een van de koninginnen des hemels, omringd door uw broeders en zusters in de geest, temidden der Goden? En ter-

wij uw geest de dingen aanschouwde, die zich daar afspeelden en u in kennis groeide, zag u dat wereld na wereld werd geformeerd en werd bevolkt met aan elkaar verwante geesten, die een tabernakel (lichaam) op zich namen, stierven en weder opstonden en hun verhoging ontvingen op de verloste werelden, op welke zij eens vertoefden. U verlangde, u zuchtte en u badt tot uw Vader in de hemel, dat de tijd mocht komen dat u op deze aarde zou komen, die zich afgewend had en gevallen was vanwaar zij oorspronkelijk werd geformeerd in de nabijheid van de planeet Kolob. (Abraham 3:4–16) Toen u uw Vader en Moeder en alle aan u verwante geesten verliet, kwam u naar de aarde, nam een tabernakel op u en volgde de daden na van degenen, die voor u waren verheerlijkt. Eindelijk brak de tijd aan, toen u de stem van Uw Vader hoorde zeggen: ga dochter naar gindse lagere wereld, en neem een tabernakel op u en werk aan uw proeftijd met vrees en beven, en verhef u tot verhoging. Doch dochter, onthoud dit, u gaat op voorwaarde, dat u alle dingen, die u hebt aanschouwd of waarvan u in de geestenwereld hebt kennisgenomen moet vergeten; u zult niets meer weten noch u iets herinneren van wat u hier hebt aanschouwd; maar u moet gaan om terwij! u in uw kindsheid bent en van de meest hulpelooze wezens te worden, die Ik heb geschapen. U zult onderhevig zijn aan ziekte, leed, tranen, rouw, verdriet en dood. Doch wanneer de waarheid de snaren van uw hart zullen aanraken, dan zullen zij gaan trillen; dan zal kennis uw geest verlichten en zijn schittering over uw ziel uitstralen, en dan zult u de dingen gaan begrijpen, die u reeds eerder hebt gekend, doch die van uw weg zijn genomen. U zult dan het doel van uw schepping begrijpen en kennen. Dochter ga heen en wees niet zo getrouw als u in uw eerste staat bent geweest.” (John Taylor, *The Gospel Kingdom*, comp. G. Homer Durham [Salt Lake City: Bookcraft, 1943], p. 12–13)

Ik dank mijn hemelse Vader voor alles, dat Hij voor onze verlossing heeft gedaan en ik vraag Hem een zegen bij al onze pogingen om getrouw te blijven. Ik vraag dit in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Klaus Hasse

President van de Ring Düsseldorf

Zaterdag, 25 augustus

Afdelingsvergadering voor de vrouwen

Geliefde zusters, ik ben het Eerste Presidium dankbaar, dat ik deze middag tot u mag spreken. Nu ik voor u sta voel ik een grote achting voor het vrouw-zijn dat u vertegenwoordigt. En ik zou graag over dat vrouw-zijn willen spreken, zelfs al is dit woord dikwijls taboe in de wereld. Ik zou gaarne willen spreken over de positie en de taak van de vrouw in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

U, mijn geliefde zusters, woont ergens in midden-, west- of zuid-Europa in een gemeenschap waarin de rol en de taak van de vrouw veranderingen ondergaan. In de meeste gevallen zijn deze veranderingen niet in uw voordeel. Enkele van deze veranderingen hebben langzaam maar zeker plaatsgevonden. Jammer genoeg bevesten slechts weinig vrouwen wat er met hen en rond hen aan de gang is. De belangrijkste gevaren schijnen de volgende te zijn: ten eerste de onttugtigheid in kleding en mode; ten tweede de zogenaamde seksuele bevrijding van de vrouw; en ten derde de neiging om de vrouw uit haar gezin te halen. Wij moeten deze gevaren duidelijk onder ogen zien.

Ingetogenheid

Het is gênant en een ontwijding van de heilige tempel van het lichaam van de vrouw de onttugtigheid te zien, waarmede de ontwerpers de mode dicteren. Ik spreek niet alleen over de kleding, die het lichaam toont, doch ook over de kleding die de vrouw er belachelijk en onvrouwelijk doet uitzien. Ik ben mij er zeer wel van bewust, dat we over een kwestie van smaak veel of helemaal niet kunnen redetwisten. Het is niet de plaats om hier verder op in te gaan. Het gaat hier ook niet om een beschaafd ont-

werp; ik spreek over bepaalde grondbeginselen, over een levensstijl. En onze levensstijl is een weerspiegeling van onze godsdienst en behoort door het Evangelie te worden bepaald.

Het spreekwoord zegt: „De kleren maken de man.” Met andere woorden wordt iedereen maatschappelijk en zelfs zedelijk in een bepaalde groep ingedeeld naar gelang de kleding, die hij of zij draagt. Soms is dit niet juist. Maar wij leven in een gemeenschap waarin ons uiterlijk voorkomen wordt verondersteld aan te duiden, wat wij zijn. Laat onze uiterlijke verschijning zo goed mogelijk zijn omdat wij goed willen zijn, op deze wijze wordt ons uiterlijk voorkomen een stille zending. Onze uiterlijke verschijning is altijd een uitdrukking van onze geestelijke instelling. Het is niet belangrijk of uw kleding kostbaar of eenvoudig is, maar zij behoort verzorgd te zijn.

Ik weet dat in het bijzonder onze dochters en de jonge zusters op het gebied van de kleding aan vele verleidingen blootstaan. Deze jonge mensen hebben hulp en begrip nodig. Hun moet een goed voorbeeld ter navolging worden gegeven. Zij hebben behoefte aan de innerlijke kracht die uit een rein leven voortkomt. Dat u moeders, OOV-leidsters en leraressen, door het goede voorbeeld en op liefde gebaseerde raad te geven, de meisjes moogt onderrichten en opvoeden in de beginselen van ingetogenheid en goede smaak. Dat u ze moogt helpen om zichzelf respecterende jonge dames te worden, jonge vrouwen die zich ten volle van hun waarde voor de gemeenschap bewust zijn, dochters van Zion die een goede invloed uitrusten, vrouwen die over voldoende moed beschikken om te leven en zich te kleden op een wijze die de Here behaagt, in een samenleving, waarin slechts weinigen hun overtuiging en filosofie van het leven delen. Het is uw verantwoordelijkheid deze jonge meisjes te helpen tegen de stroom op te roeien, omdat u door uw moederlijke zorg zulk een grote invloed op hen hebt.

De heiligheid van de deugd

Het tweede feit, dat ik vermeldde is de zogenaamde seksuele bevrijding van de vrouw. De voorstanders hiervan

beweren, dat een vrouw zonder de band van het huwelijk, intieme verhoudingen met vele mannen moet hebben en slechts door dit te doen volledige bevrediging in dit leven zal kunnen vinden. Ik weet dat het in deze vergadering onnodig is om over reinheid en de achting voor het huwelijk te spreken. Ik ben er zeker van dat deze heilige begrippen in uw harten gegrift zijn.

Ik wil slechts de twijfelars en de misleiden waarschuwen, dat achter deze valse voorwendsels en ongeschijnlijke wetenschappelijke argumenten, een duivelse opzet steekt, die de waardigheid van de vrouw wil wegnemen en de heilige regels vernietigen die het samengaan van man en vrouw zinvol en heilig maken. Ik heb een liefhebbende vrouw. Ik ben al verscheidene jaren met haar getrouwd. Mijn ervaring als gemeentepresident en als ringpresident hebben mij getoond dat de seksuele bevrijding niet zo zeer de uitvinding van de vrouwen is, doch van de smerige propaganda van mannen. Zij haalt de vrouw naar beneden. Zou zij aan deze hedendaagse opvatting gehoor geven, als zij het daardoor voor zichzelf onmogelijk zou maken goddelijke doelstellingen te bereiken?

Wat kunnen wij doen? Ongelukkig genoeg is het zeer moeilijk om onze meisjes voor verleidingen en gevaren te beschermen. Maar wij kunnen ze sterken en voorbereiden, zodat zij weten hoe deze problemen aan te pakken wanneer zij ermede geconfronteerd worden. Ook dit is een speciale taak voor de vrouw, de leidster, lerares, en de moeder. Wees een voorbeeld en prent deze jonge meisjes een sterke geestelijke instelling in. Breng hen de idealen van het huwelijk en van getrouwheid bij en leef hier zelf ook naar.

Moeders behoren bij hun gezin te blijven

Als derde punt vermeldde ik de neiging om de vrouw uit het gezin te halen. Helaas heeft de maatschappij in hoge mate het denkbeeld aanvaard, dat een vrouw alleen maar belangrijk is, wanneer zij een functie bekleedt en daar succes in heeft. Daarom is de achting voor moeders en huisvrouwen afgenomen. Wat een

vergiftiging! Ik kan uit eigen ervaring getuigen dat concentratie, aandacht, weloverwogen beslissingen, rechtvaardigheid, onvoorwaardelijke eerlijkheid, toewijding en grote liefde noodzakelijk zijn om kinderen op rechtshapen wijze op te voeden en hen te onderwijzen in de wegen des Heren. Het is werkelijk moeilijk aan een kind goede richtlijnen te geven in een wereld vol negatieve invloeden. Indien men verwacht deze taak op bevredigende wijze te vervullen en hierbij de hulp van de Here inroept, dan moet men zich daar ook volledig voor inzetten. Een dergelijke inspanning wordt bijna nooit in een loopbaan van iemand vereist. Ik ben het daarom niet eens met de vrouw die beweert, dat het opvoeden van kinderen, haar taak in de huishouding, en haar plichten als echtgenote haar geen volledige bevreemding geven. Het lijkt mij dat een dergelijke bewering dikwijls als vlucht voor deze grote verantwoordelijkheid wordt gebruikt.

De drie problemen die ik heb genoemd, zijn nauw verwant met de zogenaamde emancipatie. Dit woord klinkt verleidelijk, zoals vrijheid, onafhankelijkheid, achtung en vervulling. Maar achter dit woord schuilt dikwijls een propaganda voor een levensstijl die in strijd is met goddelijke doeleinden. De goddelijke — en daarom de verkieselijke — doelstelling is om een gezinseenheid te vormen en gelukkig te zijn met de kinderen door de wederzijdse volmaaktheid van de huwelijkspartners en gehoorzaamheid aan de geboden.

De roeping van de vrouw is nog steeds onveranderd

Hoe zou een mormoonse vrouw heden te dage moeten leven, in het laatste deel van de twintigste eeuw? Haar edelste en belangrijkste taak blijft — om te huwen als zij daartoe in de gelegenheid is en kinderen te krijgen — om een echtgenote en moeder te worden. Zelfs onze op hoog technisch niveau staande wereld heeft deze waarheid niet veranderd. Zelfs wetenschappen als psychologie en sociologie zijn niet in staat een betere oplossing te vinden.

De wereld heeft zijn aanblik veranderd; hij is lawaaiiger, sneller, geschakeerder en rijker geworden, maar

ook armer, gefrustreerder, technischer en kleiner. Maar de mensen blijven dezelfde. Sedert de dagen van Adam heeft iedere generatie met dezelfde problemen te kampen gehad: haat, afgunst, gebrek aan liefde, gebrek aan nederigheid. Omdat de problemen voor iedere generatie dezelfde zijn, zijn ook de goddelijke eisen dezelfde gebleven, om de Here met toewijding te dienen, de geestkinderen van onze hemelse Vader de gelegenheid te geven hun aardse leven in een rechtshapen gezin te beginnen, en door het leven te gaan aan de zijde van een getrouwde huwelijkspartner.

Verleen uw echtgenoten steun

U, mijn geliefde zusters, behoort niet voorbij te gaan aan de belangrijke rol die u in het leven van uw echtgenoot bekleedt. U dient u er bewust van te zijn, dat er dikwijls is gezegd, dat het succes van de man, bij welke activiteit hij ook betrokken is, van u

afhangt. Soms worden mannen niet voor belangrijke functies in de Kerk of in de maatschappij geroepen omdat hun vrouwen geen gelijke tred met hun vooruitgang houden. In dit opzicht draagt de vrouw een grote verantwoordelijkheid. Ik ben mijn vrouw erg dankbaar dat zij mij altijd steun heeft verleend. Zij weet welk een vreugde ik heb in het werk des Heren en zij neemt er ook aan deel.

Bereik geluk door een toegewijde opvatting van uw taak. U bepaalt of u uw deel wilt hebben in de zegeningen van het priesterschap van uw echtgenoot. U scheidt de sfeer in het huis. U bekleedt een sleutelpositie. Terwijl de zogenaamde emancipatie de vrouw dikwijls verlaagt, ze belachelijk maakt, en ze berooft van de waardevolste ervaringen in het leven, geeft De Kerk van Jezus Christus de vrouw de plaats die zij verdient als metgezel van de man; zonder haar hulp kunnen goddelijke doelstellingen niet worden bereikt. Dit zeg ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

Zuster Annie Giraud-Carrier

Presidente van de OOV(JV)
van de Franse Zending

Zaterdag, 25 augustus

Mijn geliefde zusters, ik ben mijn hemelse Vader en Zijn vertegenwoordigers hier op aarde zeer dankbaar voor de gelegenheid hedenavond tot u te spreken, en bij de gedachte aan deze verantwoordelijkheid ben ik met nederigheid vervuld.

Ik bid nederig, dat Hij mij met Zijn Geest zal zegenen, zodat ik met u de vreugde kan delen, die ik heb omdat ik een vrouw ben, en een vrouw aan wie Hij de kennis van het eeuwige Evangelie heeft gegeven.

Over de gehele wereld eisen de vrouwen hun „bevrijding” en het zogenaamde voorrecht om de gelijken van hun mannelijke metgezellen te zijn, en zelfs in de Kerk zijn enkele zusters troosteloos, omdat zij het priesterschap niet kunnen verkrijgen en voelen zij zich, door dit feit, de mindere of onderschat.

Het rentmeesterschap van de vrouw

Soms geloof ik dat onze hemelse Vader ons in zekere zin meer heeft toevertwoordigd dan onze broeders. Hij heeft ons niet tot in alle bijzonderheden alle taken uitgelegd die wij moeten vervullen; Hij heeft ons alleen gevraagd met onze intuïtie en Zijn hulp, in alle facetten van ons leven en in alle situaties waarvoor wij worden geplaatst, de middelen te zoeken om de leiders die Hij heeft gekozen en die onze echtgenoten, onze vaders, onze zoons of alleen onze broeders in het Evangelie zijn, steun te verlenen. Dit lijkt nogal onduidelijk, maar wie kan de grootheid weten van de taak die wij verrichten wanneer wij een jongen hetzij thuis of in een hulporganisatie onderwijzen? Het priesterschap is een wonderbaarlijke macht, maar de zegeningen die het kan brengen hangen van de man af

die het draagt, van zijn wijsheid, van zijn gevoel voor verantwoordelijkheid, en van alle deugden die zijn moeder en toegewijde leraressen hem in zijn kindertijd hebben bijgebracht.

Steunpilaren

In Parijs staat een prachtig gebouw, de kathedraal van de „Notre Dame”, die velen van u kennen. Het is een architectonisch wonder dat zich hoog in de lucht verheft. Elk ding eraan is mooi door zijn afmetingen en rijkdom van details, maar om de Notre Dame heen staan een soort stenen bogen, waarvan sommigen denken dat zij het silhouet wat zwaar maken. Hun naam alleen al is voldoende om iemand te doen begrijpen hoe belangrijk zij zijn; het zijn de steunpilaren. Zonder deze, zonder hun enigszins zware ondersteuning, zouden noch de glas-inlood ramen, noch de slanke torenspitsen, noch het harmonieuze schip in staat zijn de ogen van de bezoekers te bekoren. Zij zijn niet van onderen noch van boven aangebracht, maar aan de zijkanten, waar de ondersteuning nodig is; zij dienen tot steun van het gehele bouwwerk; zij zijn hetgeen wij moeten zijn in onze gezinnen en in onze gemeenten. Soms roept de Kerk ons in een functie, die ons meer voor het voetlicht doet tre-

den dan sommige van onze broeders, maar laat ons niet vergeten dat het onze ware rol is, om niet vóór hen te staan, niet achter hen, maar aan hun zijde, zoals de steunpilaren van de Notre Dame. Laat ons nooit hun plaats opeisen, want wie zou anders de onze moeten innemen?

En mocht u zich nog steeds minderwaardig gevoelen, sta mij dan het volgende grapje toe. Iedereen weet dat de man het hoofd van het gezin is, maar de vrouw is er „de nek” van, en gewoonlijk is het de nek, die het hoofd doet draaien. Laten wij daar vreugde in hebben en er altijd op toezien, dat die hoofden in de goede richting draaien. En u jonge vrouwen, onthoudt dat wanneer u niets hebt, dan kunt u ook niets bieden. Als u die mooie taak die de uwe is wilt vervullen, vul dan uw leven met geestelijke kracht, uw lichaam met fysieke kracht en uw hart met liefde. Dat is de juiste manier om u op een gelukkig en vruchtbaar leven voor te bereiden. Ik bid onze Vader ieder van ons te zegenen, zodat wij er allen vreugde in hebben zijn dochters te zijn, de sterfelijke moeders van Zijn kinderen en de nederige en standvastige metgezellen van de leiders van Zijn Kerk, en ik vraag dit in de naam van Jezus Christus. Amen.

Zuster Ilse K. de Visser

Presidente van het Jeugdwerk
van de Nederlandse Zending

Zaterdag, 25 augustus

Geliefde broeders, geliefde zusters. Ik voel me heel dankbaar dat ik hier met u mag zijn in deze buitengewone vergadering. Het is werkelijk een grote zegen met zoveel heiligen samen te zijn. Ik sta hier als een gewone vrouw, maar ik weet ook dat ik een kind van God ben. Ieder van u is een kind van God. U bent mijn zusters en ik houd van u. Ofschoon het een beetje moeilijk voor mij is probeer ik in deze Duitse taal tot u te spreken omdat de meeste van u Duits verstaan en ik beter contact met u kan hebben. Ik houd van u, zusters, maar bovenal houd ik van onze hemelse Vader en Zijn Zoon Jezus Christus, onze Verlosser. Hij heeft gezegd: „Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden.” (Johannes 14:15) Ik denk dat wij het erover eens zijn, dat de geboden ons gegeven zijn voor onze vooruitgang en om vreugde te hebben. Dien de Here met liefde. De Here zegt: „Indien gij Mij liefhebt, zult gij Mij dienen.” Hij verwacht van ons dat wij Hem dienen. Als wij nadenken over wat in het leven zinrijk is, dan zullen wij tot de conclusie komen dat wij niets beters en waardevollers kunnen doen dan de Here te dienen.

Maar wat houdt DIENEN in?

Dienen is werken voor iemand en doen wat hij ons opdraagt. Wij hebben allen gekozen en beloofd de Here te dienen. Daarom moeten wij als wij dienen de Here gehoorzamen en evenzo Zijn dienstknechten; wij moeten gewillig zijn en toewijding tonen. Een ander punt is: Op welke wijze moeten wij dienen? Er is geen enkele andere wijze van dienen dan met liefde, want anders heeft het geen zin. Wij leren van Moroni: „En naasten-

liefe is lankmoedig en vriendelijk, niet afgunstig, en niet opgeblazen, zoekt zichzelf niet, is niet lichtgeraakt, denkt geen kwaad, verheugt zich niet in ongerechtigheid, doch verheugt zich in de waarheid, verdraagt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen en duldt alle dingen.” (Moroni 7:45) De Here dienen is slechts met liefde mogelijk. Daarom hebben wij de plicht bij onszelf na te gaan hoeveel liefde wij bezitten. Voor sommigen is het moeilijk niet afgunstig te zijn; anderen hebben moeite met niet lichtgeraakt te zijn of niet opgeblazen te zijn. Ik denk dat wij allemaal op een bepaald punt nog een beetje meer liefde kunnen hebben. Dienen is niet zó gemakkelijk. Het vereist inspanning, ja zelfs alle kracht die in ons is. Maar niets is van groter waarde. Wij hebben veel te leren en de tijd gaat snel. Daarom moeten wij onze tijd gebruiken om te leren volmaakter te worden. U weet ook wanneer je het meeste leert. Dat is als je jong bent. In de kinderjaren leer je ontzaglijk veel. Je herinnert je altijd weer wat je als kind leerde.

Onderricht de kinderen

De Here heeft ons geboden onze kinderen in licht en waarheid groot te brengen. (LV 93:40) Dat is een gebod voor de ouders, maar ook voor ons allemaal. Wij moeten „onze kinderen leren te bidden en oprecht voor de Here te wandelen”. (LV 68:28)

Ieder kind is belangrijk. Wat is kost-

baarder dan een kind? Ieder kind is een kind van God. Het heeft zoveel mogelijkheden, maar wij moeten onze tijd en onze liefde geven. Kinderen en dat geldt evenzeer voor ons allemaal maken vooruitgang door liefde, belangstelling en aanmoediging. De kinderen van vandaag zijn de leiders van morgen; in de Kerk en in de maatschappij.

Misschien hebben wij in onze gemeente slechts één meisje of één jongen van tien jaar. Zij zijn belangrijk. Weet u wat zij kunnen worden met liefde, belangstelling en aanmoediging en met de geïnspireerde lessen van het jeugdwerk? Wij hebben niet het recht om te zeggen: Dat éne kind is de moeite niet waard om er een klas van het jeugdwerk voor te houden. Maar wij moeten IEDER kind onderrichten en in licht en waarheid grootbrengen. Ieder kind moet leren te bidden en oprecht voor de Here te wandelen. Vaak onderschatten wij onszelf. Ieder van ons kan liefde en aanmoediging geven en belangstelling tonen. Laten wij de Here dienen en al Zijn geboden onderhouden. Hij zegt ons: „Verflauwt daarom niet in goeddoen, want gij legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort.” (LV 64:33) Dat deze woorden van onze Heiland ons de kracht zullen geven om ons geheel toe te wijden aan de dienst des Heren, ook als wij denken dat wat wij doen maar zo klein is, want uit het kleine komt het grote voort. In de naam van Jezus Christus. Amen.

President Harold B. Lee

Zaterdag, 25 augustus

President Romney heeft u jonge meisjes op zijn wijze gekarakteriseerd en ik zou u nog iets anders willen noemen. Ik zou u willen toespreken als moeders en toekomstige moeders. Dit is wat wij doen met de broeders, die het Melchizedekse Priesterschap nog niet hebben verkregen. Zij zijn toekomstige ouderlingen.

De beschikbare tijd staat mij niet toe om u veel te vertellen over hetgeen ik had voorbereid, daarom zal ik slechts een paar hoofdzaken vermelden. Ik zou u graag over een paar zaken willen spreken die u uw aandacht moet geven, ongeacht of u een moeder dan wel een toekomstige moeder bent.

De rol van de moeder

Onlangs las ik de woorden van een groot geleerde, die een zinvolle verklaring had afgelegd. Hij zei: „De gelukkigste mensen, die ik ken zijn niet de mensen die grote wereldse resultaten hebben bereikt, of welgesteld zijn; het zijn de eenvoudige mensen, die gelukkig getrouwd zijn, die een goede gezondheid genieten en een goed gezinsleven hebben.” (Dr. David Sarnoff)

Als u moeders eens iets wil lezen, dat u een duidelijk begrip geeft van de rol die de vrouw thuis moet spelen bij het onderrichten van haar kinderen, dan raad ik u aan afdeling 1 van de Leer en Verbonden te lezen. Hier wijst de Here op het belang het Evangelie in het gezin te onderwijzen. Hij geeft ons hier de redenen voor de herstelling van het Evangelie, zoals deze in het bijzonder toepasselijk zijn op het gezin.

De door de ouders gegeven lessen worden niet vergeten

Nu zou ik gaarne een paar problemen met u willen bespreken, waarmede moeders thuis te maken hebben. Ik las met grote belangstelling een brief, die onze eerste kleinzoon naar huis schreef, toen hij bij de Noordbritse Zending was geplaatst. „Sinds ik in deze zending werkzaam ben,” zo schreef hij, „herinner ik mij alle lessen, die u mij hebt geleerd in de jaren, dat ik opgroeide. Het is net alsof ik een boek pak, dat over de eerste negentien jaar van mijn leven gaat en het voor de eerste maal begin te lezen.” Zo is het met vele dingen die wij als kind hebben geleerd. Zij schijnen nooit belangrijk totdat wij oud genoeg zijn geworden om ze te waarder.

Ik herinner mij een tragisch voorval tijdens de begrafenis van een lieve moeder, die in Duitsland was geboren en hier ook tot de Kerk toetrad en later naar de Verenigde Staten ging. Zij ging daar met haar echtgenoot naartoe en alhoewel zij het niet al te breed hadden, bouwden zij hun gezin op, waarvan de meesten tot goede staatsburgers opgroeiden. Maar er was er een in het gezin, een onhandelbare zoon, die allesbehalve een oppassende zoon was. Tijdens de rouwdienst vroeg hij of hij mocht spreken. Ik geloof dat iedereen net zo verbaasd was als ik. Hij vertelde tot in bijzonderheden en met meer openhartigheid dan ik dat zou hebben gedurfd, over zijn leven. Hij vertelde hoe hij als een opgroeiende knaap, al de raadgevingen van zijn kleine Duitse vader en moeder in de wind had geslagen. En nu hij zijn vader en moeder had verloren, begon hij, evenals onze kleinzoon, als het ware het boek te lezen van de leringen van zijn getrouwe ouders. Het boek dat hij niet had gelezen tijdens de jaren toen hij opgroeide. Hij gaf vervolgens een getuigenis van de invloed die zijn vader en moeder op hem hadden gehad, zelfs toen hij elke wet op het gebied van de misdaad overtrad.

Laat uw kind nooit in de steek

Ik zou nu tot u, moeders, willen zeggen: Laat die jongen of dat meisje nooit in de steek; eens kan hij zoals de verloren zoon, naar huis terugke-

ren, zoals een schip tijdens een storm een veilige haven opzoekt.

Iemand heeft eens gezegd: „Een thuis is de plaats, waar je heen kunt gaan, ook al heb je dat niet verdiend.” Doch ik zou het anders willen stellen, een thuis is de plaats, waar ze te moeten binnenlaten. Laat uw huis dat soort huis zijn, waar zij kunnen komen, ongeacht wat zij hebben gedaan.

De rol van de vader

De volgende taak is eveneens van groot belang voor moeders. Deze kan het beste worden weergegeven met de woorden van een bekende rechter, die zei dat de voornaamste oorzaak van de meeste problemen in het gezin van een delinquent is, dat de moeder in gebreke bleef de vader als hoofd van het gezin te beschouwen.

Ik heb met belangstelling de opmerkingen gevolgd van onze Franse zuster met betrekking tot het hoofd en de nek. President George Albert Smith gaf een nog wat meer zinvolle uiteenzetting over de relatie van man tot vrouw. Hij zei, dat in het verhaal van de schepping van man en vrouw, het niet zo was, dat de vrouw werd gevormd uit het hoofd noch uit de voet van de man. Als het uit zijn hoofd zou zijn geweest, dan zou zij over de man heersen. Als het uit zijn voet zou zijn geweest, dan zou het zijn alsof zij door hem onder de voet zou worden gelopen. Maar de Here gaf het voorbeeld dat de vrouw uit zijn zijde genomen moest worden, zodat zij zijn „hulpe”, zijn metgezellen, zijn deelgenoot en zijn gelijke zou zijn.

Nu zou u kunnen vragen: Wat moet een moeder doen om haar echtgenoot aan het hoofd van het gezin te plaatsen? Iemand heeft eens gezegd: „Kleine kinderen hebben al spoedig niet zo'n behoefte meer aan genegetheid, maar vaders hebben die altijd nodig.” Iemand anders heeft gezegd: „U moet van uw kinderen houden, als zij dit het minst verdienen.” Soms moet u van uw echtgenoot houden wanneer hij dit in het geheel niet verdient; maar als hij dit verdient, laat hem dan ook merken dat u van hem houdt, zelfs als hij kwaad wordt. Misschien kunt u hem het beste uw gevoelens duidelijk maken door te zwijgen, maar laat hem nooit het gevoel krij-

gen, dat u hem niet begrijpt. Doe alles was u kunt om vader het hoofd van het gezin te laten zijn.

Wees uw echtgenoot behulpzaam bij het eren van zijn priesterschap.

President Brigham Young legde eens een belangrijke verklaring af. Hij zei: „Ik weet dat u goede vrouwen zich vele malen aan uw echtgenoten ergert en u uw geduld verliest, en dit is soms ook terecht. Zij zijn niet altijd zo zorgzaam als zij behoren te zijn. Maar als zij in uw levensonderhoud voorzien, goed voor u zijn, en u ook op andere wijze goed behandelen, blijf dan bij ze.” Tijdens een andere gelegenheid zei hij: „Ik geloof dat sommigen hebben geleerd, dat ons lichaam in de staat waarin zij dit sterfelijke leven hebben verlaten, ook zullen verrijzen. . . in de wederopstanding met alle gebreken en onvolmaaktheden, die zij op aarde bezaten; en als een vrouw in dit leven niet van haar echtgenoot heeft gehouden, zij ook niet van hem kan houden in de volgende wereld.” Toen zei president Young: „Dit is niet waar.” Zij die de zegening verkrijgen van de eerste of celestiale wederopstanding zullen rein en heilig zijn, en volmaakt in lichaam. Iedere man en vrouw die dit onbeschrijflijke voorrecht verkrijgt, zal zo mooi zijn als de engelen die om de troon van God zijn geschaard.” (*Journal of Discourses*, 10:24)

Welnu zusters neem deze raad van president Young ter harte. Laat ik het ook in mijn eigen woorden zeggen. Verwen uw echtgenoot zo goed als u kan terwijl u hem hier bij u hebt en hoop dan dat de Here ook achter de sluier zal voortgaan met u te helpen.

Toen de ZHV in zijn beginstadium verkeerde, zei de profeet Joseph Smith over dit onderwerp dat het de rol van de vrouwen en moeders was om hun echtgenoten aan te sporen hun priesterschap in ere te houden. Dit betekent niet dat u zanikt of verwijten of ruzie maakt. De profeet had er een andere bedoeling mee. U behoort te begrijpen dat uw echtgenoten het Priesterschap van God dragen en dat zij de sleutel bezitten, die de deur kan openen naar een celestiaal gezin in alle eeuwigheid voor u en uw kinderen; en als zij het Priesterschap dat zij dragen niet eren, u en uw gezin daaronder zullen lijden,

zelfs in die mate dat het celestiale gezinsverband u zal worden ontdogd.

Ik zal nooit die aardige moeder vergeten, die vijf kinderen had en een echtgenoot die onlangs actief in de Kerk is geworden. Zij waren naar de tempel gegaan om het hele gezin aan elkaar te laten verzegelen. Nadat ze hierover gesproken had, toonde ze haar vreugde. Zij keek over de lesenaar haar echtgenoot, die op een van de voorste stoelen zat, aan en zei: „Papa, ik weet niet hoe de meisjes en ik je kunnen vertellen hoe dankbaar wij zijn voor wat je voor ons hebt gedaan, want zonder jou, onze vader, die het priesterschap draagt, zouden noch de meisjes noch ik in staat zijn geweest als gezin bij elkaar te zijn na dit leven.”

Enige jaren geleden toen zuster McKay, de vrouw van onze president, in het ziekenhuis lag, bezocht ik haar even nadat de president bij haar was geweest, en ze zei op haar eigen lieve manier: „Weet je, ik geloof dat hij me mist.” En ik antwoordde: „Daar ben ik wel zeker van.” Toen zei ze met een glimlach: „Ik heb altijd getracht om daar te zijn waar hij mij het meest nodig had.” Dat is het zusters, tracht daar te zijn waar uw echtgenoot u het meest nodig heeft.

Kuisheid

Nu een woordje aan het adres van de toekomstige moeders. President McKay heeft ons een prachtige boodschap nagelaten om duidelijk te maken van hoeveel waarde een rein, lief meisje voor een jongeman kan hebben. En ik wil dat jullie dit in je hart en in je geest grift en het niet vergeet. Dit is wat president McKay heeft gezegd: „Er bestaat iets moois dat elk meisje heeft — een gift van God, zo zuiver als het licht van de zon en zo heilig als het leven. Het is een schoonheid waarvan elke man houdt, een deugd die de ziel van elke man voor zich wint. Deze schoonheid is de *kuisheid*. Kuisheid kan zonder de schoonheid van de huid de ziel in verrukking brengen; schoonheid van de huid zonder kuisheid kan slechts het oog strelen. Kuisheid in een oprechte vrouw zal de ware liefde voor eeuwig behouden.”

En besteed nu ook nog eens aandacht aan hoe hij zijn boodschap besloot: „De bloem die aan de kant van de

zullen onze hulporganisaties goed aangepaste kinderen krijgen, die de lessen over de liefde van God en de mensen op de juiste wijze zullen aanvoelen. De liefde die iemand in zijn prille jeugd heeft ondervonden stelt hem in staat het vermogen te ontwikkelen deze gevoelens zelf te koesteren, die de karakters vormen die in een waarlijk godsdienstig gezin passen.

Een onbekende auteur heeft eens gezegd: „Het belangrijkste dat een vader voor zijn kinderen kan doen, is weg staat en die de stof van elke voorbijganger opvangt wordt niet bewonderd en wordt slechts zelden geplukt, maar de bloem die op een heuvel groeit en die wordt beschermd door een steile rotswand is degene met de ongerepte geur, degene voor wie een jongen zijn leven zou willen wagen om die te bezitten.” (David O. McKay, *Gospel Ideals* [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1965], p. 450–51)

Hebben jullie meisjes de betekenis van deze laatste verklaring begrepen? Wees geen bloem langs de kant van de weg die alle stof opvangt door een speelbal te worden van een jongeman die jullie vrouwzijn niet eerbiedigt, maar wees gelijk de bloem die op een heuvel groeit en wordt beschermd door een steile rotswand en die een ongerepte geur verspreidt, zodat jullie degenen zullen zijn waarvoor een oprechte, knappe jongeman bijna zijn leven zou willen wagen om je te bezitten.

Dit zijn enkele van de dingen die mijn vrouw Joan ongetwijfeld bedoelt wanneer zij zegt: „Jullie meisjes zijn de bewaaksters van de priesterschap.”

Liefde

Nu mijn geliefde zusters, nog een enkel woord over de belangrijkheid van de liefde. Van een ringpresident in New Jersey hoorden wij een prachtige toespraak over de belangrijkheid van de liefde. Hij haalde aan, wat ik zelf eens heb gezegd, dat het belangrijkste werk dat een mens ooit kan doen, binnen de muren van zijn eigen huis gedaan wordt. En vervolgens zei hij: „Als het gezin hierin faalt, blijft er nog maar weinig voor de hulporganisaties van de Kerk over om voor het kind te doen; maar als het kind thuis de nodige liefde ontvangt, dan

om van hun moeder te houden." Dit herinnert mij aan een andere uitspraak: „dat een vrouw die gelukkig is getrouwd beter voor haar kinderen is dan honderd boeken over kinderverzorging."

Wilt u uw echtgenoten op een prettige wijze enkele van de dingen die wij hedenavond hebben besproken, onder de aandacht brengen. Welnu, geliefde zusters, dit zijn slechts enkele simpele suggesties. Ik weet dat, als ik dit zeg, u misschien het gevoel krijgt dat u niet in staat bent aan de eisen van deze verdeelde wereld te voldoen; maar dat kunt u wel als u in uw hart kunt zeggen, zoals de oude patriotten dit deden: „Ik ben er slechts één, maar dat ben ik dan ook. Ik kan niet alles doen maar ik kan iets doen, en wat ik kan doen bij de gratie Gods, dat zal ik ook doen."

Aan deze gedachte voeg ik tot slot voor u gezegende moeders nog toe: „Wat u hebt, geeft dat aan iemand, in het bijzonder aan iemand van u zelf. De resultaten zouden wel eens beter kunnen zijn, dan u zou durven verwachten."

Dat de Here u moge zegenen dit te doen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

President N. Eldon Tanner

Eerste raadgever

van het Eerste Presidium

Zaterdag, 25 augustus

Mijn geliefde broeders, nu ik vanavond voor deze grote vergadering van de priesterschap sta, bid ik nederig dat de Geest en zegeningen des Heren met ons zijn, opdat wij allen opgebouwd mogen worden, en hier vandaan zullen gaan met een grotere vastberadenheid om ons Priesterschap hoog te houden en onze roeping eer aan te doen, zodat wij aanvaardbaar zijn voor onze hemelse Vader.

Het priesterschapverband

Het Priesterschap Gods is de macht waardoor alle dingen geschapen en gedaan zijn, zelfs de schepping van deze aarde en eigenlijk van vele werelden. Wij moeten beseffen en er vaak aan denken, wat een heerlijk voorrecht en zegening het is het Priesterschap Gods te bekleden, hetwelk de aan ons gedelegeerde macht is om in Zijn naam in het ambt dat wij dragen, te handelen. Zonder het Priesterschap zou er geen Kerk kunnen bestaan met het gezag om de verordeningen van het Evangelie te bedienen, zoals de doop, de bediening van het Avondmaal en de tempelverordeningen, en zou het werk des Heren geen voortgang kunnen vinden. Als we het Priesterschap ontvangen gaan we een verbond aan met de Here, dat bekend is als het priesterschapverband. De Here verbindt zich dat allen die hun priesterschap ontvangen en hooghouden en hun roeping eer aandoen door de Geest worden geheiligd tot vernieuwing van hun lichaam en de uitverkorenen Gods worden en het Koninkrijk des Vaders zullen ontvangen. De Here zegt dat Hij dit verbond niet kan verbreken en dat wij al de beloofde zegeningen zullen ontvangen als wij getrouw blijven en de geboden onderhouden. Hij zegt ook: „Maar

een ieder, die dit verbond verbreekt, nadat hij het heeft ontvangen, en zich er geheel van afkeert, zal geen vergoeding van zonden in deze wereld ontvangen, noch in de komende wereld." (LV 84:41)

Toch, als iemand overtreden heeft, maar zich niet geheel van het verbond heeft afgekeerd en zich daarna bekeert, zegt de Here dat hij vergoeding zal ontvangen. Ten einde zich volledig te bekeren en de beloofde zegeningen te genieten, moet hij zijn zonden belijden, ze verzaken, rechtvaardig leven en niet meer zondigen.

De herstelling van het Priesterschap

Ten gevolge van de grote afval oordeelde de Here het nodig om het Priesterschap in deze laatste dagen te herstellen, en dit was dermate belangrijk dat Hij tot Joseph Smith en Oliver Cowdrey, Johannes de Doper heeft gezonden, die de Heiland heeft gedoopt. Hij handelde onder leiding van Petrus, Jakobus en Johannes en verleende hun het Aäronische Priesterschap met deze woorden: „Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik in de naam van de Messias het Priesterschap van Aäron, dat de sleutelen omvat van de bediening van engelen en van het evangelie der bekering, en van doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden." (LV 13)

Wat is het een groot voorrecht en een zegen voor een jonge man die het Aäronische Priesterschap draagt, de plichten van zijn ambt te vervullen, zoals het zegenen van het Avondmaal en dit rond te dienen, op huisonderwijs gaan, te dopen en andere taken, die de bisschop hem opdraagt, te vervullen.

Kort na de herstelling van het Aäronische Priesterschap werden Petrus, Jakobus en Johannes, de drie senior-apostelen, die Christus zelf heeft gekozen en geordend, gezonden en bevestigden het Melchizedekse Priesterschap op Joseph Smith en Oliver Cowdrey.

Van God ontvangen gezag

Boven elke twijfel verheven is, dat dit het Priesterschap Gods is, en het gezag dat Hij hier op aarde erkent, en het enige gezag dat Hij erkent. De andere kerken in de wereld van te

genwoordig zijn door de mens openge-
ren en preken enige beginselen van
het Evangelie, maar hebben van God
geen gezag ontvangen de verordening-
en ervan te bedienen. Er kan slechts
één gezagsinstantie zijn waaronder
deze dingen kunnen worden gedaan
— één Kerk, één Gezag, en één God.
Zo kan niemand in dit of enig ander
land, zonder het gezag dat alleen de
regering kan verlenen, wettig een hu-
welijk voltrekken, land in eigendom
geven of uitreisvisa verstrekken. Nie-
mand kan zonder gezag burgerrechten
verlenen, ook al bezitten de ge-
gadigden alle vereiste papieren en we-
ten zij hoe zij de eed moeten afleg-
gen; en al kan iemand de formulieren
invullen en de papieren ondertekenen
die hem burgerrechten verlenen, dan
heeft dit geen enkele waarde, tenzij
die iemand het wettig gezag vertegen-
woordigt.

Precies als men zich in geen enkel
land bestuursrecht kan aanmatigen,
kan iemand zich geen gezag aanmatigen
om waar ook ter wereld Christus' Kerk
te stichten die door God erkend
wordt, tenzij het op Zijn aanwijzing
en gezag wordt gedaan en door het
Priesterschap, dat Hij heeft hersteld.
U leest in de Leer en Verbonden, in
de twintigste en eenentwintigste afde-
ling, dat Joseph Smith, die het Prie-
sterschap had ontvangen, door de Here
werd geroepen om de Kerk te orga-
niseren. Op dat moment zei de Here:
„Gij zult worden genoemd een
ziener, vertaler, profeet, apostel van
Jezus Christus, en ouderling der Kerk
door de wil van God, de Vader en de
genade van uw Here Jezus Christus.
En zijt door de Heilige Geest geïn-
spireerd om het fundament der kerk
te leggen en deze tot het allerheiligst
geloof op te bouwen.” (LV 21:1-2)
Hij werd door openbaring geleid de
Kerk op dezelfde wijze te organiseren
als de vroeg-christelijke kerk met
apostelen, profeten, herders, leraars,
evangelisten, enz. en door openbaring
werden hem alle plichten en verant-
woordelijkheden van ieder ambt be-
kend gemaakt. (Zie LV 20, 84, 107)

De opvolging

Opdat er geen onderbrekingen in dit
gezag van Zijn Kerk zou zijn, ver-
leende de Here door de profeet Jo-
seph alle sleutelen van het Priester-

schap aan het Quorum der Twaalven
met hetzelfde gezag als het Eerste
Presidium. Wanneer de president
komt te overlijden, wordt het Quo-
rum der Twaalven het presidium der
Kerk, dat na ontvangen inspiratie een
nieuwe president van de Kerk aan-
wijst, die wordt geordend en aange-
steld om Zijn Kerk en koninkrijk hier
op aarde te presiden, met Jezus
Christus als uiterste hoeksteen.

Na de dood van president Joseph
Fielding Smith werd president Har-
old B. Lee op deze wijze gekozen,
geordend en aangesteld als president
van de Kerk. De volgende woorden,
die God sprak met betrekking tot Jo-
seph Smith, zijn altijd van toepassing
op Zijn gekozen profeet, en dat is he-
den ten dage president Harold B. Lee:
„ . . . en hierin zult gij worden
genoemd een ziener, vertaler, profeet,
apostel van Jezus Christus, en ouder-
ling der kerk door de wil van God, de
Vader, en de genade van uw Here Je-
zus Christus, . . . Daarom moet gij,
Mijn Kerk, acht geven op al zijn wo-
orden en geboden, die hij u zal geven,
zoals hij ze ontvangt, en in alle heilig-
heid voor Mij wandelen; want gij moet
zijn woord ontvangen in alle geduld
en geloof, alsof het uit Mijn eigen
mond kwam. Want indien gij deze
dingen doet, zullen de poorten der hel
u niet overweldigen; ja, de Here God
zal de machten der duisternis voor u
verspreiden en de hemelen voor uw
welzijn en voor de heerlijkheid Zijns
naams doen schudden. Want aldus
zeft de Here God: Hem heb Ik geïn-
spireerd om de zaak van Zion met
zeer grote kracht te bevorderen; Ik
ken zijn ijver, en zijn geboden heb ik
gehoord.” (LV 21:1, 4-7)

En „Aan wie Ik de sleutelen van het
koninkrijk heb gegeven, die altijd tot
het Presidentschap van de Hogeprie-
sterschap behoren.” (LV 81:2)

Het is uitermate belangrijk, dat wij
als leden van de Kerk zonder enig
voorbewoud president Lee aanvaar-
den, als profeet en als president van
De Kerk van Jezus Christus van de
Heiligen der Laatste Dagen. Ik ben
blij, uit de grond van mijn hart, te
kunnen zeggen met elke vezel van
mijn wezen, dat hij een profeet is, dat
de Here door hem spreekt.

Weest getrouw

De Here verwacht dat wij getrouw
aan het geloof zijn, en in alle opzich-
ten betrouwbaar, en de verbonden die
wij met Hem gesloten hebben onder-
houden.

Zoals de Here heeft gezegd: „Laat
daarom nu een ieder met zijn plicht
bekend worden, en het ambt, waartoe
hij is aangesteld, met alle ijereren
uitoefenen. Hij, die traag is, zal niet
waardig worden geacht in zijn ambt
te blijven, evenmin hij, die niet met
zijn plicht bekend wordt, en zich niet
betrouwbaar betoont . . .” (LV 107:99,
100)

Alleen wanneer wij ijverig ernaar
streven volgens de leringen van Chris-
tus te leven kunnen wij werkelijke,
geestelijke vooruitgang maken. We
moeten niet in gebreke blijven, om
waar wij ons ook bevinden, volgens
ons overtuiging en de normen van de
Kerk te leven.

Ieder van ons is voorgeordend. Wij
weten nooit welke functie of zegening
de Here met ons voor heeft. Het is
aan ons om van kindsbeen aan en als
volwassene, altijd zo te leven dat wij
iedere roeping waardig zijn, die tot
ons komt en ons op het eeuwige le-
ven voorbereiden. Toen zij nog jong
waren had geen één van de grote pro-
feten of leiders van de Kerk, ook de
profeet Joseph Smith en president
Harold B. Lee niet, enig idee, wat de
Here met hem voor had of waartoe
hij was voorgeordend. In al die ge-
vallen echter was dat omdat zij trouw
bleken als jongen, en van jongen tot
volwassen man. In iedere door hen be-
klede functie bleken zij waardig en
werden zij door de Here aanvaard.

Mogen wij de moed bezitten, de
kracht, de wens en de vastberaden-
heid om onze verbonden als priester-
schapsdragers gestand te doen en
altijd zo te leven, dat wij van dit leven
hier ten volle genieten, en ons op de
onsterfelijkheid en het eeuwige leven
voorbereiden, bid ik nederig in de
naam van Jezus Christus. Amen.

Bisschop H. Burke Peterson

van de *Presiderende Bisschop*

Zaterdag, 25 augustus

Mijn broeders, ik voelde mij al van tevoren wat angstig, maar na het-geen president Lee heeft gezegd, ben ik het nu werkelijk.

Het doet mij iets om hier met u broeders in het priesterschap te zijn. Ik ben de Here dankbaar voor de zegeningen die ik in mijn leven ontvang, en ik vraag u om uw geloof en gebed zodat wij elkaar door de ingevingen van de Geest kunnen begrijpen. Het priesterschap is een zegen voor het gezin.

Broeders, het belangrijkste doel, waarom wij het priesterschap van God ontvangen, is dat wij ons thuis en ons gezin ermee kunnen zegenen. Ik geloof dat het daarom is, dat jongens in het Aäronisch Priesterschap worden opgevoed en tot diaken worden geordend als zij de leeftijd van twaalf jaar bereiken. Het is daarom dat jullie jongemannen tot leraren en priesters zijn geordend. Het is ook de voornaamste reden, dat op u mannen — vaders — het Melchizedekse Priesterschap is bevestigd — om uw gezin en uw thuis te zegenen, om de gezinsband eeuwig te laten voortduren. Alle andere taken, die wij door het priesterschap hebben gekregen, zoals huisonderwijs, zendingswerk en tempelwerk, zijn belangrijk, maar de belangrijkste reden, dat de Here ons met deze macht en autoriteit heeft gezegend is om onze gezinnen te onderwijzen, geestelijk op te bouwen en te zegenen.

Satan, de vijand van alles dat goed en deugdzaam is, is voortdurend aan het werk om ons kostbaarste bezit, ons gezin, te vernietigen. Zijn aanvallen op ons zijn zeer berekend. Vaak onderkennen wij zijn aanvallen niet, want hij is spitsvondig en listig. Als wij niet op onze hoede zijn, kan hij

ons verleiden door ons te laten denken dat zijn wegen de juiste zijn. Broeders, als de geest van vrede en tevredenheid niet in ons gezin aanwezig is, is dit waarschijnlijk aan onszelf te wijten. Laat ons er zeker van zijn, dat wij niet het probleem in ons gezin vormen. Misschien zou het passend zijn hier enkele gedachten te opperen hoe ieder van ons meer betrokken kan worden bij het scheppen van een thuis waar de Geest des Heren werkelijk kan werken voor het welzijn van alle gezinsleden. Het is van het grootste belang dat Zijn Geest onze woning binnen kan komen zonder enige beperking of belemmering.

Ook de jongeren kunnen hun bijdrage leveren

Tot u jongemannen zeg ik, dat indien u zich het priesterschap ten volle ten nutte wilt maken, dit meer inhoudt dan het bedienen van het avondmaal, op huisonderwijs gaan, vastengaven inzamelen, of iemand dopen. Het priesterschap gebruiken tot een zegen van uw thuis betekent om voor uw broers en zusters even attent en vriendelijk te zijn als voor uw beste vriend. Het betekent hoffelijk voor de andere leden van het gezin te zijn. Het betekent „het spijt mij” te zeggen als u een ander hebt beledigd. Het betekent aandacht te hebben voor de noden van uw broeders en zusters. Het betekent thuis behulpzaam te zijn met een glimlach op uw gezicht. Het gebruik van het priesterschap om uw thuis te zegenen betekent iedere avond en ochtend op uw knieën in gebed gaan. Het betekent nooit het goede te verzaken. Het betekent dagelijks de Schriften te lezen. Het betekent nooit op te geven het goede te doen. Het betekent het niet op een akkoordje te gooien met goede beginselen om goede vrienden te krijgen. (Denk wel, kies uw vrienden met zorg. Onze slechtste gewoonten nemen wij dikwijls van onze beste vrienden over. Wees niet al te familiaar met de verkeerde menschen.) Het betekent altijd met achting over uw ouders en kerkelijke leiders te spreken. Uw priesterschap maakt u werkelijk tot iets bijzonders, u hebt werkelijk een bijzondere macht; een bijzondere bekwaamheid — een invloed ten goede te zijn, waar u zich ook bevindt — vooral wanneer u thuis bent.

Herinnert u zich dat:

Nefi als jongeman in zijn ouderlijk tehuis een zeer sterke invloed ten goede had, zelfs over zijn slappe, weerspannige oudere broers. Hij werd als jongeman geroepen de woordvoerder des Heren te zijn.

Joseph Smith had als tiner een geest-versterkende en stabiliserende invloed op de overige leden van zijn familie. Zelfs zijn ouders keken naar hem op voor leiding en kracht in hun huis, omdat hij zo rechtschapen was. Uw ouders zouden hetzelfde kunnen doen. Zijn oudere broer vereerde en verhoogde hem.

Op Moroni werd, toen hij nog een jongen was, herhaaldelijk een beroep gedaan om ontelbare leidersfuncties op zich te nemen. Hij was iemand die Christus niet zou verloochenen — zelfs niet om aan de dood te ontsnappen. Een van de manieren, waarop wij de Heiland nu en dan verloochenen, is door Zijn geboden niet te onderhouden. Toch zeggen wij dat wij zo nodig ons leven voor Hem zouden willen geven. Laten wij Hem een goed leven aanbieden. Jonge broeders, u bent uit een bijzonder hout gesneden. — Onze gezinnen hebben uw versterkende invloed nodig. Wees er zeker van, dat u zich grondig voorbereidt dit aan uw geliefden te schenken.

Onderricht door liefde

Voor u vaders — als aanvulling op het vervullen van uw plichten als bisschop, president, raadgever, secretaris, en leraar — vergeet nooit uw belangrijkste titel, uw belangrijkste roeping, die van vader. Alle andere roepingen zijn hieraan ondergeschikt. Weest allereerst een waarachtig voorbeeld van rechtschapenheid in uw eigen huis. Maak uw huis tot een gelukkig thuis. Maak het een plaats waar kinderen gelukkig zijn. Laat uw kinderen beseffen dat zij belangrijk zijn — een van de doeltreffendste manieren om dit te bereiken is naar ze te luisteren — geef hun de gelegenheid zich uit te spreken, te zingen, te lachen — leer ze te werken — leer ze respect, voor u, hun ouders, te hebben — maar bovenal, laat ze gelukkig zijn. Het Evangelie van Jezus Christus wordt gemakkelijker aan een gelukkig gezin geleerd en daar ook langer onthouden.

Een voorbeeld zijn

Vaders, als wij het gezag over onze kinderen op de juiste wijze willen uitoefenen, dan moeten wij allereerst leren onszelf te beheersen. Maak nooit aanmerkingen op het gedrag van een kind in een driftige bui. Laat afdeling 121 van de Leer en Verbonden steeds uw metgezel zijn. Leer uw kinderen van u te houden; dit is beter dan dat zij u vrezen. Als wij willen dat onze kinderen gelukkig zijn, dan moeten wij daarnaar handelen en zelf gelukkig zijn. Als wij willen dat onze kinderen leren bidden, moeten wij eerst zelf leren bidden. Als wij willen dat onze kinderen achting voor hun moeder hebben, dan moeten wij haar eerste liefde en achting betonen. Als wij willen dat zij de Here liefhebben, moeten wij eerst tonen dat wij Hem lief hebben. Wij betonen liefde aan de Here door Zijn leringen te gehoorzamen en Zijn geboden te onderhouden.

Broeders, laten wij eerst de weg wijzen — laten wij zijn als een helder licht, als een baken in zee. Houdt steeds in gedachten, dat de belangrijkste reden, waarom wij het priesterschap van God bezitten is om vrouw en kinderen te zegenen — om ons thuis te zegenen.

Getuigenis

Heb wat consideratie als ik mijn getuigenis tot u in het Duits probeer te geven. Ik weet dat God leeft en dat Hij in de hemelen woont. Ik weet dat Hij Zijn Zoon, Jezus Christus, naar de aarde heeft gezonden en dat Hij de Zaligmaker is. Ik weet dat Zijn koninkrijk op aarde is gevestigd en dat president Lee Zijn profeet en woordvoerder voor de gehele wereld is. Omdat Hij van ons houdt en ons vertrouwt, heeft Hij ons het priesterschap verleend, het gezag om Zijn werk hier op aarde te doen op de wijze, zoals Hij het zou doen, als Hij hier aanwezig zou zijn. Dat Hij ons moge zegenen en de kracht moge geven, dat wij allen zo zullen leven, dat wij Zijn wil zullen kennen en de moed zullen hebben deze te volgen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Cornelis de Bruijn

President van de Hollandse Ring

Zaterdag, 25 augustus

Ik ben zeer dankbaar, mijn geliefde broeders, dat ik hedenavond in de gelegenheid ben gesteld tot u te spreken.

Het is een ongewoon gezicht zoveel priesterschapsdragers bij elkaar te zien. Wij zouden ons af kunnen vragen, waarom bestaat er zo'n behoefte aan zo veel priesterschapsdragers? Zou het niet voldoende zijn als er slechts een paar, twee of drie per wijk of gemeente waren? Zouden er dat niet genoeg zijn om de verordeningen die de Here heeft ingesteld, te verrichten? Als wij daarvan zouden uitgaan, en ik ben er zeker van dat u dit niet doet, dan zouden wij een onjuiste kijk hebben op de taken van de priesterschap.

Het priesterschap bereidt op verordeningen voor

Het priesterschap bereidt ons op het verrichten van verordeningen voor.

Het is zeker niet de enige taak van de priesterschap om verordeningen te verrichten of personen in een functie aan te stellen, maar het is ook de taak van de priesterschap om de kinderen van God voor te bereiden op het ontvangen van de verordeningen, die Hij ons wil geven.

Wij beschouwen het een voorrecht te worden geroepen een verordening te verrichten of iemand aan te stellen, maar vinden wij het ook een voorrecht thuis te onderrichten, onze broeders en zusters te inspireren de weg te gaan die hen terugbrengt naar onze Vader in de hemel? De Here heeft ons, Zijn priesterschapsdragers, deze taak opgedragen. Wij zijn wakkers over het huis Israëls en een wakker te zijn is een even belangrijke taak van

de priesterschap als het verrichten van een verordening. De Here heeft ons zijn geestkinderen toevertrouwd om hen het Evangelie te onderwijzen. Laat ons dit nooit uit het oog verliezen. Ik bid, dat wij nooit tekort zullen schieten in de uitvoering van deze grootse, belangrijke en eervolle taak.

Getuigenis

Ik wil u mijn getuigenis geven. Ik getuig tot u uit het diepst van mijn hart, dat dit de ware Kerk van Christus is, en dat deze Kerk wordt geleid door een profeet, president Harold B. Lee. Ik weet dat hier het enige ware Evangelie wordt gepredikt, het Evangelie, dat ons vertroosting schenkt, dat ons aanmoedigt en ons een inzicht geeft in zaken die veel verder reiken dan deze wereld.

Onlangs woonde ik een begrafenis bij van iemand die geen lid van de Kerk was, van iemand die werkelijk in niets geloofde. Uiteraard rouwen wij ook wanneer een geliefde van ons heengaat. Maar welk een zegening is het te weten, ja te weten, dat dit afscheid slechts voor kort is, en dat wij elkaar weer zullen ontmoeten in een celestiale omgeving.

Dat wij, als priesterschapsdragers, deze boodschap van troost mogen overbrengen aan niet-leden en leden, bid ik in de naam van Christus. Amen.

Broeder Rolf Hans Knoedler

President van de Ring Stuttgart

Zaterdag, 25 augustus

Geliefde broeders, het is een bijzonder voorrecht voor mij vanavond voor u te staan en een wens vervuld te zien gaan, die ik sinds meer dan elf jaar koester. Toen woonde ik voor de eerste maal een algemene priester-schapsbijeenkomst bij in de tabernakel in Salt Lake City. Ik hoopte toen, dat eens de grote gelegenheid zou komen om in grote getale met de priesterschap in Duitsland bijeen te zijn en dat de profeet des Heren dan in ons midden zou zijn en tot ons zou spreken. En dat mijn broeders in onze ring en van alle andere eenheden van de Kerk in Europa dit ook zouden kunnen beleven. Dit was slechts een wens, waarvan ik nooit had gedacht dat deze ooit zou worden vervuld. Heden, na meer dan elf jaar, zijn wij in deze mooie hal bijeen, en zijn wij in de gelegenheid hetzelfde te doen als Paulus aan de voeten van Gamaliël, en te luisteren naar onze leiders, de profeten en ondervinding op te doen.

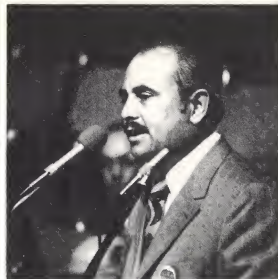
Het Woord Gods is blijvend

Wij hebben zo juist de lofzang „O, vast als een rotssteen” gezongen. Het is een feit, broeders, dat het woord des Heren als een rots is. Het is gisteren, vandaag en morgen hetzelfde. Het zal niet veranderen. Als hij zegt, dat Hij ons lief heeft, dan heeft Hij ons voor eeuwig lief. En als Hij zegt, dat Hij ons zal vernietigen als wij Zijn geboden niet onderhouden, dan zullen wij worden vernietigd. Gods zegeningen zullen alleen dan tot de Heiligen der Laatste Dagen komen, wanneer zij gewillig zijn het kruis op zich te nemen en het woord van de levende profeet aan te nemen en Hem te dienen met geheel hun hart. Als

wij dit doen, zullen wij een volheid van zegeningen ontvangen.

Een getuigenis verkregen

Zijn woord is onveranderlijk, Zijn woord is waar, het is waarachtig. Scherper dan een tweesnijdend zwaard, dat gewrichten en merg scheidt. Ik heb dat in mijn jeugd ondervonden. Hoewel ik in de Kerk ben opgegroeid, had ik niet altijd het getuigenis, dat deze kerk de enig ware Kerk van God was. Ik dacht, dat God er niets tegen had, als men Hem volgens de ingevingen van zijn eigen persoonlijke opvattingen aanpreeft, en dat Hij dit zowel van de een als van de ander zou aanvaarden en goedkeuren. In die tijd verkeerde ik in het gezelschap van enkele mannen, die tot verschillende gemeenschappen en kerken behoorden. Wij waren collega's. Omdat ik een zeer impulsief man was, en dit nog steeds ben, was ik altijd degene, die zijn gevoelens en mening naar voren bracht. Maar op een keer ging ik te ver. Mogelijk ook omdat ik in de veronderstelling verkeerde dat de mannen, die met mij samenwerkten, niets afwisten van mijn lidmaatschap van deze Kerk. Maar zij brachten mij iets aan het verstand. Een van hen zei: „Ik dacht dat u de Here Jezus ook lief hebt.” Ik besefte plotseling dat mijn leven zo niet verder kon gaan. Op zondag naar de kerk gaan en in de week een eigen zelfstandig leven leiden. De klap kwam zeer hard aan. Het was een grootse belevenis toen ik in mijn hart voelde dat ik Jezus liefhad. En er kwam een brandend verlangen in mijn hart uit te vinden bij welke kerk ik mij zou aansluiten, deze of een andere. Of het waar was, dat het woord des Heren „zo vast als een rotssteen is”. Dat wilde ik weten. En er waren zo vele persoonlijke belevissen, die mij de weg wezen, dat ik een vast, onwankelbaar getuigenis van het hersteld Evangelie ontving. Ik wist dat Joseph Smith een profeet van God was. Het heeft geen half jaar geduurd of ik was volledig veranderd en de mensen waarmee ik samenwerkte begonnen met mij over het Evangelie te spreken. In die tijd begon ik de Heilige Schriften te bestuderen. Daar ik een lunchtijd van twee uur had en een lange treinreis moest maken naar mijn werk, had ik elke dag bijna vier uur om de Schrif-

ten te onderzoeken. De uitleggingen van de broeders, die wij in de verschillende publicaties van de Kerk kunnen vinden (bijvoorbeeld: Evangelieer, De Artikelen des Geloofs, Een wonderbaar werk en een wonder, en vele andere), toonden mij aan, dat ik op de goede weg was. Ik getuig tot u dat dit de ware Kerk is, dat het woord des Heren blijvend is, sterker dan een rots, want een rots kan men oplazen. „De hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan.” (Zie Mattheüs 24:35) En ook Zijn wet zal niet vergaan, ja niet een jota zal vergaan.

Blijf in de nabijheid van de Here

En Hij staat achter zijn woord. Ik ben dankbaar een getuige te zijn van de onrikbaarheid en de waarheid van Gods woord. Ik zou gaarne willen getuigen, dat Hij leeft, dat Hij nabij is. Als de Here met ons is, wie kan er dan tegen ons zijn? Leiders van de priesterschap, bisschoppen, gemeentepresidenten, nooit in ons leven zullen wij een grotere goedgoediging ondervinden, dan wanneer wij in ons hart weten, dat wij dicht bij de Here zijn. Jongemannen „schaamt u des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft.” (Romeinen 1:16) Moge onze hemelse Vader ons zegenen, dat wij onder het woord Gods mogen staan als op een rots, dat wij er getrouw aan mogen zijn, dat wij niet in verleiding mogen worden gebracht, dat wij achter de woorden van de broeders mogen staan, en dat wij met ons gehele hart mogen weten: „U laat mij nooit, o nooit alleen.” Dit is mijn nederig gebed in de naam van onze Here Jezus Christus. Amen.

President Harold B. Lee

Zaterdag, 25 augustus

Geliefde broeders in de priesterschap, ik heet u welkom in deze prachtige, indrukwekkende vergadering, waarin de kracht van de Kerk uit de hier tegenwoordigde Europese landen aanwezig is. De priesterschap is immers het middelpunt en de kern van heel de Kerk, waarop de beginselen van het Evangelie grondvest zijn.

De machten der duisternis

Als tekst voor vanavond wilde ik graag een gedeelte uit de profetiën van Jesaja nemen, waarin hij vertelt van een visioen dat hij had gekregen. Daaruit haal ik slechts enkele passages aan: „Want aldus heeft de Heere tot mij gezegd: Ga heen, zet een wachter, laat hem aanzeggen, wat hij ziet. En hij zag . . . en hij merkte zeer nauw op, met grote opmerking. En hij riep: . . . ik sta op den wachttorens geduriglijk bij dag, en op mijn hoede zet ik mij gans nachten (dat wil zeggen elke nacht) . . . wat ik gehoord heb van den Heere der heirscharen, den God Israëls, dat heb ik uitdend aangezegd . . . Men roept tot mij . . . : Wachter, wat is er van den nacht? . . . De wachter zeide: De morgenstond is gekomen, en het is nog nacht; wilt gijlieden vragen, vraagt.” (Jes. 21:6–8, 10–12) Dit visioen roept voor ons geestesoto het beeld op van een wachter op een wachttorens, die daar door de burchtheer is neergezet om uit te kijken naar de nadering van een mogelijke vijand, die zich zou kunnen verraden door stofwolken of andere verschijnselen. Terwijl deze uur na uur verslag van zijn waarnemingen uitbracht, liet de Here hier in dit visioen aan de wachter vragen: „Wat is er van den nacht? Wat is er van den nacht?”, waarop de wachter zei: „De morgenstond is gekomen, en het is

nog nacht; wilt gijlieden vragen, vraagt.”

Dit visioen doet denken aan de beledende woorden die de apostel Paulus gebruikte in zijn schrijven aan de Efeziërs: „Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht. Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den bozen dag, en alles vericht hebbende, staande blijven.” (Ef. 6:12, 13)

De wapenrusting Gods

Daarna geeft deze grote zendingsapostel een moedige verdediger van het geloof een uiteenzetting van de voornaamste punten, waarop een gewapend krijgsman het kwetsbaarst is voor de aanvallen van deze vijanden, die bij nacht of in de duisternis toeslaan, en die men gewoonlijk bij daglicht niet ziet. Hij spreekt over vier lichaamsdelen van de krijgsman. De lendenen moesten worden „omgord . . . met de waarheid”. (Met de lendenen wordt natuurlijk dat gedeelte van het menselijk lichaam bedoeld tussen heupen en ribben, waarbij zij opgemerkt dat volgens het bijbelse spraakgebruik de lendenen een aanduiding zijn voor de plaats waar de organen zetelen, waarmede het menselijk leven wordt verwekt.) „Het borstwapen der gerechtigheid” moest dienen als een beschermplaat over het hart, dat, alweer in bijbelse zin, te beschouwen is als het middelpunt of de zetel van het geestelijke leven der mensen, of van hun geweten. U herinnert zich nog wel dat de Meester eens gezegd heeft: „Uit den overvloed des harten spreekt de mond.” (Mt. 12:34) De lichaamsdelen die verder van een wapenrusting moesten worden voorzien zijn de voeten, die moeten zijn „geschoeid . . . met de bereidheid van het Evangelie des vredes”, waarbij de voeten iemands levenswandel voorstellen, of de weg waarlangs hij zijn reis door dit leven volbrengt. Ten slotte moet de strijder nog een „helm der zaligheid” dragen, op het hoofd, waarbij het natuurlijk gaat om zijn verstandelijke vermogens. (Zie Ef. 6:14–17)

De vier gebieden die het kwetsbaarst zijn voor de aanvallen van de strijdkrachten van satan, de vorst der duisternis, zijn ten eerste onze deugd, onze kuisheid, die beveiligd moet worden door het onderwijzen van de waarheden van het Evangelie van Jezus Christus. Ons gedrag moet als een borstharnas ons hart beschermen, dat door de gerechtigheid moet worden bewaakt, opdat ons leven rein en zuiver mag blijven. Onze voeten moeten zijn „geschoeid met de bereidheid van het Evangelie des vredes”, waarbij ons tevens op het hart wordt gedrukt onze ogen steeds gericht te houden op ons eeuwige doel, het eeuwige leven, hetgeen een leven is in dat oord, waar ook God en Christus wonen. (Zie LV 76:112) De „helm der zaligheid” dient tot leiding van ons verstand, aangezien ons hoofd het centrum is van waaruit onze geest bestuurd en dus ons leven geregeld wordt, want naar een bekend Engels spreekwoord is een mens zoals hij in zijn hart denkt. De Meester heeft ook gezegd dat niemand ooit een moord heeft begaan, zonder eerst boos te zijn geworden. Niemand heeft ooit overspel gepleegd, of hij heeft eerst een verkeerde of onzedelijke gedachte gekoesterd. Zo komt iemand ook niet tot diefstal, tenzij hij bepaalde kwade begeerten in zijn hart koesterd. De wandaad moet dus eerst in iemands brein zijn uitgedacht, alvorens deze wordt bedreven.

De leer van het Evangelie als wapen

Om nu een soldaat niet alleen maar geharnast ten strijde te laten trekken, zonder wapens om tegen de vijand te vechten, is nog een verlengstuk toegevoegd aan deze voortreffelijke les van de apostel Paulus. De wapens waarmee wij die verraderlijke of onzichtbare boze machten moeten bestrijden zijn ten eerste het schild van het geloof in God, het geloof in Zijn hersteld Evangelie, en in de leiding van de levende apostelen en profeten, waarop de Kerk is gegrondvest, met Jezus Christus als „uiterste Hoeksteen” (zie Ef. 2:20) De soldaat dient „het zwaard des Geestes” te hantieren, of de leer van het Evangelie van Jezus Christus als zijn gids te beschouwen.

De priesterschapsdragers zijn wachters

De priesterschapsdragers zijn met recht de wachters op de uitkijktorens van Zion. U bent degenen die zijn aangesteld om over de een of andere afdeling van de Kerk te presiden en op uw hoede te zijn voor de gevaren die de wereld belagen, zichtbare zowel als onzichtbare. U maakt deel uit van die priesterschapsdragers die dienst doen als de herders der kudde, die bestaan uit de leden van de Kerk overal ter wereld. Uw taak is veelzijdig. U moet nieuwe leden die tot de Kerk toetreden door opname in uw kerkelijke gemeenschap opvangen; u moet de oprechte zoekers naar de waarheid opsporen en ze met de zendingen in aanraking brengen; u moet voortdurend attent zijn op de noden van wezen en weduwen. Met name dat, en uzelfen onbesmet van de wereld bewarens is, naar het woord van de apostel Jakobus, „zuivere en onbevleete godsdienst!“. (Jak. 1:27) U dient erop toe te zien dat de ongerechtigheid niet de overhand krijgt en dat alle leden worden aangespoord tot activiteit in de Kerk. U dient de juiste beginselen te onderwijzen, opdat leden, leiders en leerkrachten zichzelf weten te besturen en bijgevolg ook anderen kunnen besturen.

Als presiderende gezagsdragers bent u met de verantwoordelijkheid voor uw eigen kudde belast, of voor de door u bestuurde gemeenten, districten, wijken of ringen. U dient daarbij als een vader te zijn en onze huisvaders telkens weer nauwelijdtend te wijzen op hun plicht om toezicht op hun eigen gezin te houden en zich verder tot verdedigers van het geloof te ontwikkelen in de verschillende verantwoordelijke functies in de Kerk, waartoe ze worden geroepen. Wij leven in een tijd, waarover een beroemd auteur heeft geschreven: „God geve ons mannen: een tijd als deze vereist krachtige geesten, grote herten, oprecht geloof en bereidwillige handen.“

Ja, juist in deze kerk hebben wij behoefte aan leiders van dat gehalte, opdat de voortgang van ons werk geaarborgd moge worden.

Misschien kunnen wij de prestaties van onze voorgangers niet altijd evenaren, maar in één opzicht kunnen

wij wel gelijkwaardig zijn aan allen die ons zijn voorgegaan: Wij kunnen stuk voor stuk even goed en trouw zijn als zij zijn geweest.

Er leven overal vele mensen onder ons die nodig hebben wat wij ze kunnen bieden. Wij hebben de evangelieboodschap, die aan deze kerk is toevertrouwd, om naar het woord van de Meester, over de gehele wereld uit te gaan en het Evangelie te prediken „aan alle natieën, geslachten, talen en volken“. (Zie LV 133:37) Het lijkt geen twiifel of er worden thans in grote getale mensen in de ringen en zendingen van de Kerk tot bekeering gebracht, maar het moet ons altijd helder voor de geest blijven staan dat wij er niet alleen op uit zijn om de aantallen door ons gedoopten te registreren, maar dat het erom gaat hoeven wij tot de Kerk hebben gebracht die van nu af aan trouwe, actieve kerkleden beginnen te worden.

Groot is de waarde van de zielen der inactieven en niet-leden onder ons, zowel in deze landen als op de eilanden der zee (Jes. 11:11), en waarheen wij ook mogen gaan.

Hoed u voor valse leer

U, leden van de priesterschap, dient te waken tegen het insluipen van valse leerstellingen. In iedere bedeling heeft de Here het blijkbaar noodzakelijk geacht richtlijnen te geven, aan de hand waarvan de valse leer van de waarheid is te onderscheiden. Zo was het ook in de dagen van de profeten uit het Boek van Mormon. Moroni heeft zich er duidelijk over uitgesproken hoe wij onderscheid kunnen maken tussen hetgeen waar is en hetgeen niet waar is. Uit zijn woorden vernemen wij het volgende: „Want ziet, de Geest van Christus is aan ieder mens gegeven, opdat hij het goede van het kwade moge onderscheiden; daarom toon ik u de wijze van oordelen; want alles, wat uitnodigt om het goede te doen, en overreedt in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom zult gij met volmaakte kennis kunnen weten, dat het van God is. Doch wanneer iets de mens overhaalt om kwaad te doen, en niet in Christus te geloven, Hem te verloochenen, en God niet te dienen, dan moogt gij met volkomen zeker-

heid weten, dat het van de duivel is; want op deze wijze gaat de duivel te werk; want hij beweegt niemand om goed te doen, neen, niemand; evenmin doen zijn engelen het; evenmin doen zij het, die zich aan hem onderwerpen.“ (Moroni 7:16, 17)

Zoals het in de dagen van Moroni was, was het ook in het begin van deze bedeling. Sommige overledingen, die toen als zendingen uitgingen, begrepen de verschijningen van allerlei geesten, die in de wereld werkzaam waren, niet; daarom gaf de Here een openbaring in antwoord op een speciale navraag aangaande deze zaak. Zogenaamde bovennatuurlijke verschijnselen waren niet ongewoon onder de toenmalige leden, van wie er enkelen beweerden visioenen en openbaringen te hebben ontvangen. In de grote openbaring die kennen wij als Afd. 50 van de Leer en Verbonden (deze afdeling moet men tot volledig begrip van de daarin vervatte boodschap, maar eens in haar geheel doorlezen) vinden wij in de verzen 23 en 24 deze woorden: „En hetgeen niet opbouwt, is niet van God, doch is duisternis. Hetgeen van God is, is licht; hij, die licht ontvangt en in God voortgaat, ontvangt meer licht; en dat licht neemt toe in helderheid tot de volle dag toe.“ (LV 50:23, 24)

In een andere openbaring heeft de Here ons de volgende raad gegeven, en deze was in het bijzonder van toepassing op de presiderende autoriteiten der Kerk. Daarin zegt Hij namelijk: „En dit is het voorbeeld voor hen, dat zij moeten spreken, zoals zij door de Heilige Geest worden gedreven. En wat zij ook zullen spreken, wanneer zij door de Heilige Geest worden gedreven, zal Schrift zijn, de wil des Heren, de zin des Heren, het woord des Heren, de stem des Heren, en de kracht Gods tot zaligheid.“ (LV 68:3, 4)

President Tanner heeft onze aandacht reeds gevestigd op een openbaring die werd gegeven op dezelfde dag waarop de Kerk is georganiseerd, waarin de Here de leden van de Kerk heeft aangeraden acht te geven op hetgeen bij monde van de leider van de Kerk werd geopenbaard. Daaraan verbond Hij deze belofte: „... Indien gij deze dingen doet, zullen de poorten der hel u niet overweldigen; ja, de Here God zal de machten der duis-

ternis voor u verspreiden en de hemelen voor uw welzijn en voor de heerlijkheid Zijns naams doen schud-den." (LV 21:6)

Volg de leiders

Daarom, mijn geliefde broeders in de priesterschap, die heden ten dage deze verantwoordelijke posities bekleedt, kunnen wij u niet ernstiger aanspoeden dan wij tot nu toe al hebben gedaan, uw ogen gericht te houden op hen die de Here in Zijn Kerk tot leidinggevende posities heeft geroepen. Wanneer de Here iets tot Zijn volk te zeggen heeft, zal Hij dit doen langs de hiërarchieke weg, die Hij voor het zenden van boodschappen aan de Kerk heeft vastgesteld. Die boodschap wordt dan bij monde van de Algemene Autoriteiten overgebracht aan de ring- en zendingspresidenten, vervolgens doorgegeven aan de wijken en gemeenten, en zo op ordelijke wijze door de hele Kerk verspreid, opdat de leden daarvan duidelijk en met zekerheid kunnen weten dat zij niet worden misleid.

Ik geef u mijn heilige getuigenis dat ik weet, dat de hand des Heren rust op de tegenwoordig in functie zijnde autoriteiten. Er gaat nimmer een werk voorbij of de algemene autoriteiten komen in een bovenvertrek van de tempel bijeen, waar wij dan samen bidden en Zijn nabijheid zoeken. Wij komen ook nooit in onze gewijde raadsvergaderingen bijeen zonder te beseffen dat wij zo worden geleid dat wij één van hart en geest worden. Wanneer wij zo verenigd zijn, kunnen wij spreken zoals wij door de Heilige Geest worden gedreven, gelijk de Here heeft gezegd. Wij kunnen u dan ook de verzekering geven dat de op deze wijze tot stand gekomen beslissingen ons inderdaad door de Here zijn ingegeven.

Ter voorkoming van misverstand moge ik hierbij echter vermelden dat dit niet betekent dat al wat er door een lid van de Algemene Autoriteiten gezegd moge worden, beschouwd mag worden als zijnde de mening en de wil des Heren. Geeft u nauwlettend acht op Zijn woorden: „Wanneer zij door de Heilige Geest worden gedreven”, zal het Schrift zijn, de wil des Heren, de zin des Heren, enz., de kracht Gods tot zaligheid.

Als iemand, ongeacht welke positie hij in de Kerk inneemt, een leerstelling zou voorstaan die niet wordt gestaafd door de standaardwerken der Kerk, te weten de Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van Grote Waarde, dan kunt u ervan overtuigd zijn dat zijn uitspraak louter en alleen zijn eigen persoonlijke mening weergeeft. De enige die bevoegd is om een nieuwe leerstelling naar voren te brengen is de president van de Kerk, die, wanneer hij zulks doet, zal verklaren dat het een openbaring van God is, en deze zal als zodanig ook door de Raad der Twaalfen worden aanvaard en door de gezamenlijke leden van de Kerk gestemd. Als iemand een leer verkondigt die in tegenspraak is met hetgeen in de standaardwerken der Kerk staat, kunt u eveneens weten dat deze vals is en dan bent u niet gehouden die als waarheid aan te nemen.

Aangezien dit zo is, rijst bij u misschien nog de vraag: Hoe kan de Kerk dan weten of deze nieuwe beweringen, bekendmakingen, leerstellingen enz. beantwoorden aan de wetmatigheid dat ze door de Heilige Geest ingegeven moeten zijn?

De Heilige Geest geeft getuigenis

Ter beantwoording van deze vraag heeft wijlen president J. Reuben Clark Jr. eens deze uitspraak gedaan: „De Kerk kan door het getuigenis van de Heilige Geest tot haar leden (zelf) weten of de broeders van het Eerste Presidium bij het uitspreken van hun meningen „door de Heilige Geest gedreven” zijn; die wetenschap zal dan ook te zijner tijd openbaar worden gemaakt.” („Wanneer zijn de geschriften of toespraken van de leiders der Kerk Heilige Schrift?” toespraak op 7 juli 1954 gehouden tot de leerkrachten van de kweekscholen en academies, Brigham Young Universiteit, pag. 13.)

Sprekende over ditzelfde onderwerp, moet president Brigham Young eens hebben gezegd: „Als uw geloof op het juiste doel zou zijn gericht, indien u vertrouwen ongeschokt zou zijn en uw leven rein en heilig, en als ieder lid de tot zijn of haar roeping behorende plichten zou vervullen overeenkomstig het u verleende pries-

terschap en vermogen, dan zoudt u worden vervuld van de Heilige Geest, en dan zou het voor wie ook even onmogelijk zijn u te bedriegen en ten verderve te leiden, als het voor een vogelveer onmogelijk is om niet te verteren bij grote hitte.” (*Journal of Discourses*, 7:277)

Dan zoudt u begrijpen, zoals de Here bovendien eens tot de mensen heeft gesproken, hoe u gevrijwaard kunt worden tegen iedereen die valse beweringen doet.

Broeders, er is u een heilig ambt vertrouwd, niet alleen in de bevoegdheid die u bezit om uit naam van de Here te handelen, maar om u hierop voor te bereiden als reine, zuivere vaten, opdat de kracht van de Almachtige God door u openbaar moge worden in uw bediening van de heilige verordeningen van het priesterschap. Begeef u met uw priesterschap nimmer naar plaatsen, waar u zich zoudt schamen als de president van de Kerk u daar zag.

En thans, mijn geliefde broeders, maak ik u als degene die u steun hebt verleend in zijn hoge functie als de president van de hogepriesterschap der Kerk, nogmaals in alle oprechtheid bekend, dat ik weet dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen inderdaad het Koninkrijk Gods op aarde is. Gods priesterschap is hier aanwezig, en het is aan ons doorgegeven sedert de herstelling van de Kerk, door de hand van boodschappers die werden uitgezonden om dat gezag te herstellen, opdat de zaligmakende verordeningen aan alle gelovigen op aarde bediend zouden kunnen worden. Het priesterschap van God draagt de sleutelen van het verlossingswerk. Wij zijn verantwoordelijk voor de vervulling van onze verplichting tegenover de Here door de boodschap van het Evangelie op alle mogelijke manieren aan onze vrienden en naasten uit te dragen, om behulpzaam te zijn bij de verbreiding van het Evangelie. Hierdoor kunnen wij de tijd bespoedigen wanneer de profetieën van de profeten uit oude tijden vervuld kunnen worden, de tijd dat waarheid de aarde zal bedekken zoals de wateren de bodem der zee. Ik geef u dus mijn getuigenis van deze dingen en laat u mijn zegen, mijn trouwe broeders in de priesterschap, in de naam van de Here Jezus Christus. Amen.

President Spencer W. Kimball

van de Raad der Twaalfen

Zondag, 26 augustus

Broeders en zusters en vrienden uit vele volken. Van alle talen die hier vertegenwoordigd zijn is het kleinste aantal waarschijnlijk uit Spanje, waar onze jongste zending is. Ik zou graag een korte boodschap tot de leden uit Spanje willen richten:

Boodschap voor de leden uit Spanje

Broeders en zusters, we hebben zojuist „Ontwaakt, gij Heil'gen Gods, ontwaakt!” (HL No. 174) gezongen en het is mijn oprecht verlangen dat deze interregionale conferentie ons zal stimuleren en ons allen onze grote kansen en verantwoordelijkheden zal doen beseffen.

We feliciteren de jonge mensen die vrijdagavond zo goed hebben gedanst en gezongen. Wij waarderen de mooie zang van de koren en verdere aanwezigingen.

In 1955 bezochten we de tien zendingsgebieden in Europa en raadden u aan in uw land te blijven en het koninkrijk daar op te bouwen en te beloven u dat u bijna alle zegeningen van de Here zou ontvangen. Sinds die tijd heb ik de ontwikkeling van de Kerk hier in Europa met grote belangstelling gadegezien. Eerst hadden we slechts tien zendingsgebieden; nu hebben we er vierentwintig. In die tijd hadden we geen ringen; nu hebben we er eenentwintig. We hebben hier ook twee tempels ingewijd, en er zijn plaatselijke broeders regionale vertegenwoordiger en ring- en zendingspresident. We zijn zeer verheugd over de groei die wij hebben gezien en thans wordt er een interregionale conferentie gehouden.

Vandaag valt u nog een andere grote zegen te beurt, namelijk de aanwezigheid van de uitverkoren profeet van

de Here, Harold B. Lee, die wij liefhebben, eren en steunen.

De mens moet het licht zoeken

De oude Schriften zeggen: „Gewisselijk, de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebben.” (Amos 3:7)

Deze aan de profeet Amos gedane uitspraak van God is uit de grijze oudheid tot ons gekomen „God is Dezelfde, gisteren, heden en voor eeuwig.” (Mormon 9:9) Als de profeten en het volk onbereikbaar zijn, doet God niets voor ze. De hemelse Vader heeft iedereen een vrijheid gegeven en Hij overtuigt en leidt Zijn kinderen, maar wacht tot zij zich tot Hem richten, wacht op hun gebeden, op hun oprechte benadering. Maar als ze Hem niet willen kennen laat Hij ze tevergeefs rondtasten in het duister van de nacht, terwijl ze het volle zonlicht zouden kunnen hebben. Vanaf het begin hebben de volkeren van de wereld afwisselend in licht en schaduw geleefd; meestal in het donker of in het schaduwdouister, met slechts korte lichtperiodes.

De Here ziet uit naar hun eerste verlangens en hun eerste pogen om door het duister heen waar te nemen. Daar Hij ze de vrijheid heeft gegeven zelf te beslissen laat Hij de mens zelf zijn weg zoeken, tot hij zijn hand naar het licht uitsteekt. Maar als de mens begint te hongeren, als zijn armen zich uitstrekken, zijn knieën zich buigen en zijn stem duidelijk te onderscheiden is, dan en niet eerder, duwt onze Here de horizon terug, trekt Hij de sluier weg en maakt Hij het voor de mens mogelijk uit zijn onzekerheid te vrijzelen. In zekerheid, in hemels licht.

Vroegere bedelingen

In zo'n tijd verbrak Abraham de banden van de slavernij der afgoden om het heldere licht van de hemel binnen te laten, zodat het de aarde geslachten lang verlichtte.

Weer ging, na vier eeuwen Egyptische slavernij en de daarop volgende afval van de kinderen Israëls, de geestelijke zon onder en bedekte de geestelijke duisternis de aarde en de mensen.

Mozes, een ware zoon van God, bevond zich alleen op een eenzame plek

in de woestijn, in het gezelschap van stomme dieren. Toen hij ronddoelde om gras en water te zoeken voor zijn schapen, vond hij het licht in een brandende struik. Van bliksem en donder omgeven beklom hij de woestijn berg Sinaï en de stilte verbrak, de hemelen openden zich en God openbaarde opnieuw Zijn geheimen aan Zijn dienstknechten de profeten.

Maar ongebruikte poorten verzakken, de scharnieren roesten en het onkruid bedekte de ingang. De geestelijke woestijnen breiden zich uit en de gordijnen des hemels worden gesloten als de mens dit contact met zijn Here veronachtzaamt en verliest. In dat tijdperk was dat contact sporadisch. De niet gehoorde of in de wind geslagen stemmen van de eenzame profeten waren eeuwen lang als van iemand die roept in de woestijn. Maar op een dag straalde er een nieuwe ster en het volle licht kwam in de wereld. De sterren, de zon en de maan bogen diep en het hemelse licht drong door tot in donkere hoeken. De Zoon van God, Jezus Christus, opende de gordijnen, en hemel en aarde hadden weer contact. Maar toen het licht van die eeuw uitging, was de duisternis ondoordringbaar. De hemelen werden verzgeld en eeuwen van donkerheid traden in. De dikte van deze geestelijke duisternis is in de Nephitische geschiedenis vermeld als toen „er geen licht kon zijn wegens de duisternis, noch kaarslicht, noch fakels; evenmin kon er vuur worden gemaakt met hun fijn en uitermate droeg hout”. (III Ne. 8:21)

De geestelijke damp was ondoorringbaar en er zouden eeuwen voorbijgaan, met nauwelijks een sprankje konlicht, om deze duisternis te doorbreken.

Herstelling

Er was een nieuwe dag aangebroken, en weer bad een ziel hartstochtelijk om goddelijke leiding. En weer was er een eenzame plek; knieën bogen zich, een hart vernederde zich, smeebeden klonken en een licht, sterker glanzend dan de zon, verlichtte de wereld — het gordijn zou nooit meer gesloten worden. Dit licht zou nooit meer worden uitgedoofd. Een jonge knaap met onvergelijkbare gloof

doorbrak de muur, verbrijzelde de ijzeren hemelen herstelde het contact. De hemel kuste de aarde; het licht verdreef de duisternis. God sprak weer tot de mensen openbaarde Zijn verborgenheden aan Zijn knechten". Er was een nieuwe profeet gekomen, Joseph Smith. Door hem richtte God Zijn Koninkrijk op, om nooit meer te worden vernietigd of aan een ander volk te worden gegeven — een koninkrijk dat eeuwig zal blijven bestaan.

De eeuwigheid van dit koninkrijk en de openbaringen die het tot stand deden komen zijn absolute feiten. De zon zal nooit meer ondergaan; nooit meer zullen alle mensen volkomen onwaardig zijn om contact met hun Maker te hebben! God zal nooit meer geheel verborgen zijn voor Zijn kinderen op aarde: De openbaringen zullen blijven! Profeten zullen elkaar in een nooit eindigende reeks opvolgen, en de verborgenheden van de Here zullen zonder uitzondering worden geopenbaard!

Aanvaard de levende profeten

Tallose hedendaagse sekten geloven in Abraham, Mozes en Paulus, maar weigeren te geloven in de hedendaagse profeten, hun eigen tijdgenoten. Maar dat was ook de fout bij de oude geslachten. Ook zij konden de profeten van het verleden aanvaarden, maar kruisigden de profeten die onder hen leefden.

Zelfs in de Kerk zijn velen geneigd de graven van profeten van gisteren te versieren en de levende geestelijken te stenigen.

President Wilford Woodruff heeft gezegd: „Joseph Smith zei bijna dagelijks „aldus zegt de Here" toen hij het fundament van dit werk legde. Maar sommige latere profeten hebben het niet nodig geacht altijd . . . aldus zegt de Here" te zeggen; toch hebben zij de mensen door de macht van de Heilige Geest geleid . . . Hij geeft ons openbaringen en zal ons openbaringen geven tot dit schouwspel een einde neemt."

Met betrekking tot enkele openbaringen van president Woodruff zelf zei hij: „Ik heb de laatste tijd enkele openbaringen gehad, en voor mij zeer belangrijke . . . Sinds ik die openba-

ring heb ontvangen . . . heeft de Here mij door visioenen en openbaringen onderricht . . . heeft Hij precies gezegd wat wij moeten doen . . . de God des hemels gebod mij te doen wat ik gedaan heb . . . Ik ging tot de Here, en ik heb geschreven wat de Here mij zeide te schrijven." (Deseret News 24:4 [7 nov. 1891])

Openbaringen komen in alle rust

Tegenwoordig verwachten veel mensen dat openbaringen alleen in spectaculaire visioenen komen zoals op de berg Sinaï, met bliksem en donderslagen. Zij lijken dan veel op Naäman, de Syrische krijgsoverste die heil zocht voor zijn melaatsheid. Hij stond sprakeloos toen de profeet Elisa zijn aanbevelingsbrieven, zijn rijkdom, zijn positie, zijn prestige, zijn indrukwekkende stoet dienstknechten en strijdswagens geen blik waardig achtte. De profeet Elisa zond alleen zijn knecht om Naäman te begroeten met de simpele boodschap: „Ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan." (II Kon. 5:10)

De pretentieuze buitenlandse functionaris was boos en verzuchtte bitter: „ . . . ik zeide bij mijzelf: Hij zal zekerlijk uitkomen, en staan, en den Naam des Heeren, Zijns Gods, aanroepen, en zijn hand over de plaatsen strijken en den melaatsen ontledigen." (II Kon. 5:11) Maar er was geen theatraal toneelspel, geen spectaculair vertoon, geen pracht en praal, geen betoverend schouwspel. En Naäman verloor vertrouwen. Hij geloofde het niet. Hij was niet bereid de openbaringen van God te aanvaarden in de vorm waarin Hij ze aanbiedt.

Ook in onze tijd verwachten vele mensen, met als hij, dat als er openbaringen komen, deze zullen komen met dramatische nevenverschijnselen. Voor velen is het moeilijk die ontelbare openbaringen uit de tijd van Mozes, van Jozef, en onze tijd te aanvaarden — die openbaringen die zich als sterke, onbetwistbare indrukken in de geest en het hart van de profeet manifesteren zoals de geraagd het nachtelijk duister verjaagt.

De brandende braamstruik, de roken-berg, het laken met de viervoetige dieren (Hand. 10:11–12), Cumorah, en Kirtland. Werkelijkheden; maar het waren uitzonderingen. Het groot-

ste gedeelte van de openbaringen kreeg Mozes en kreeg Joseph, en krijgen de hedendaags profeten op minder spectaculaire wijze — als sterke indrukken, zonder vertoon, zonder pracht, zonder ophef.

Velen zal de voortdurende stroom van openbaringen geheel ontaan, omdat ze altijd een groots schouwspel verwachten.

Als er, nadat er gebeden en gevast is, in de vergadering die op donderdag in de tempel wordt gehouden, belangrijke beslissingen worden genomen, nieuwe zedingsgebieden en ringen worden geformeerd, nieuwe richtlijnen worden opgesteld, het plan voor een nieuwe tempel goedgekeurd wordt, nieuwe functionarissen worden geroepen in belangrijke leidinggevende functies, dan worden de mededelingen daaromtrent voor kennisgeving aangenomen en vaak als menselijke berekening beschouwd.

Maar voor wie in de vertrouwde kring zitten en de plechtige gebeden van de profeet horen en het getuigenis van deze man van God, voor hen die het vernuft achter zijn overwegingen en de scherpzinnigheid van zijn beslissingen en bekendmakingen inzien, voor hen is hij werkelijk een profeet. Als men hem tot belangrijke nieuwe ontwikkelingen hoort besluiten, plechtige woorden hoort als „het behaagt de Here", „onze hemelse Vader heeft gesproken", dan weet men beter.

Voortdurende openbaring

Vanaf de profeet van de herstelling, Joseph Smith, tot aan de huidige profeet, president Harold B. Lee, is de communicatie nooit verbroken geweest. Het gezag is blijvend, het licht, schitterend en doordringend, blijft schijnen. De stem des Heren is een blijvend aangenaam geluid, een zoe- te, vredige melodie en een donderend appél. Gedurende bijna anderhalve eeuw is er geen stopzetting of onderbreking geweest.

Wanneer die veranderingen komen door de mond van de profeet, is er een kalme, vredige zekerheid en de vrede des hemels daalt in de harten van de oprechte gelovigen. Grote en goede mannen rijzen tot grotere hoogten, zodra zij bekleed zijn met de profetenmantel van het hoogste ge-

zag. En als de sleutelen des hemels in hun handen berusten, spreken zij met gezaghebbende stem.

De mens staat nooit alleen, tenzij zijn verlangens zelfzuchtig en egoïstisch zijn. Ieder rechtvaardig mens kan in het voor hem afgegrensde koninkrijk inspiratie ontvangen. Het is waar dat de Here heden profeten roept en Zijn verborgenheden aan hen openbaart; dat deed Hij gisteren, dat doet Hij vandaag en dat zal Hij morgen doen. „Gewisselijk, de Heere, Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheden aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebbe.” (Amos 5:7)

President Lee is een profet

Nog geen jaar geleden bezweek de tiende president en profet van deze bedeling, in het 96ste jaar van zijn aardse leven, en sloot zich in de hemelse hoven aan in de rijen der ontelbare profeten. Op dat moment nam op de profetenzetel van het aardse koninkrijk des Heren de elfde president en uitverkoren profet van God plaats, president Harold B. Lee. Op de algemene oktoberconferentie waren ontelbare leden van de Kerk in plechtige bijeenkomst tezamen. Maar ook en vooral vertegenwoordigers van alle grote broederschappen van de heiligen der laatste dagen uit de hele wereld; oost en west, noord en zuid. Zij gaven hun goedkeuring en instemming tekennen met die aanstelling en roeping die de Here reeds deed eer deze profet werd geboren.

Dientengevolge zijn wij gebonden en dragen wij de ernstige plicht, maar hebben ook het genoegen en het voorrecht, om God in Zijn grote profet en leider te dienen.

Wij zingen geregeld en in verschillende talen „Wij danken U, Heer, voor profeten, ons tot leiding in deez' laatste tijd”.

Ik getuig dat president Harold B. Lee die geroepen en erkende woordvoerder is van onze heilige en liefhebberende God en Zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, die ook leeft. Ik getuig dit in alle ernst en in de naam van onze Here en Heiland, Jezus Christus. Amen.

Immo Luschin von Ebengreuth

President van de Zwitserse tempel

Zondag, 26 augustus

Mijn geliefde broeders en zusters, precies dertien jaar geleden, op de zesentwintigste augustus 1960, die toen op vrijdag viel, werd ik geconfronteerd met een van de belangrijkste besluiten in mijn leven. Gedurende vijf weken hadden de zendingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen mij onderricht in de ware leer van het Evangelie. Het feit, dat ik twaalf dagen daarvoor het roken geheel had opgegeven was het uiterlijke bewijs hoe ernstig ik deze belangrijke stap, te worden gedoopt in de enige ware en levende Kerk op deze aarde, benaderde.

Een belangrijke beslissing

Op die bewuste vrijdag voelde ik enige aarzeling of ik die drastische stap nu wel zou nemen. Ik was mij uiteraard gedurende mijn gehele leven bewust geweest van het bestaan van God, mijn Eeuwige Vader. Ik gevoelde ook de behoefte een godsdienstig leven te leiden — hiermede bedoel ik dat de mens morele richtlijnen nodig heeft om leiding aan zijn leven te geven, richtlijnen die vanuit een bron moeten komen die hoger is dan wereldlijke autoriteiten.

Mijn vrouw en ik hadden altijd geprobeerd naar onze godsdienst te leven: wij namen onze vier kinderen mee naar de kerk, wij probeerden ernstig de goddelijke geboden, waarvan wij afwisten, te begrijpen en in de praktijk toe te passen, maar wij waren bezorgd en ongerust over de morele toestand in de wereld om ons heen.

Toen wij eenmaal les van de moonse zendingen hadden gehad, kwam er een gevoel van zekerheid in ons hart dat dit de waarheid was

en wij niet voor de toekomst behoefde te vrezen. Het was alsof de Zalgigmaker door de mond van de zendingen tot ons had gezegd: „Zijt welgemoed, Ik ben het; vrees niet.” (Mk 6:50)

De twijfel uitgebannen

En toch voelde ik op de vrijdag enige twijfel. De datum voor mijn doop was vastgesteld: deze zou twee dagen later op zondag plaatsvinden. Zou ik het wel doen? Kon een dergelijke kleine kerk werkelijk de ware kerk van Jezus Christus zijn? Was het mogelijk dat een Amerikaan de woordvoeder van God was? De woorden van de zendingen hadden geloofwaardig genoeg geklonken, maar zij zouden weer naar hun eigen familie terugkeren, naar hun eigen vaderland; en mijn gezin en ik zouden in Oostenrijk achterblijven, waar wij deze nieuw gevonden godsdienst zouden moeten naleven in een omgeving die, door de tradities en de bekrompenheid van de bevolking, waarschijnlijk vijandig tegenover ons zou komen te staan.

Mijn twijfel bleek van voorbijgaande aard te zijn, een wolk van twijfel, die Satan in de gedachten van degenen plant, die op het punt staan zijn koninkrijk te verlaten. Ik werd op die zondag gedoopt.

Zoals ik reeds zei, dit was dertien jaar geleden. Sedertdien heb ik veel geleerd. Ik ben heel wat veranderd. Het leven dat mijn vrouw en ik leiden geeft ons en anderen meer bevrediging, en wij hebben geleerd te steunen op de geboden van God en de waarheid van het Evangelie bij de opvoeding van onze kinderen. Vele dingen zijn mij duidelijker geworden, en ik zie duidelijker dan ooit het pad dat voor mij ligt, dat naar het eeuwig leven leidt.

Wanneer ik in gedachten terugblik op die vrijdag van twijfel, dan zie ik nu waarom ik twijfelde. Om mij heen zag ik zulk een verwarring van tegenstrijdige gedachten over bepaalde waarden, morele beginselen, en de beste manier om wat ieders „verlossing” noemde te verkrijgen, dat het niet mogelijk scheen, dat er inderdaad maar één ware weg was, één ware godsdienst, één ware weg om tot God, onze Vader terug te keren. Het waren

niet alleen die grote godsdiensten van de wereld maar ook de vele wetenschappelijke benaderingen van de „waarheid”, die mij bewogen tot mijzelf te zeggen: „Het kan niet dat al deze mensen ongelijk hebben. Zij bedoelen het goed. Zij zijn, voor zover wij op het uiterlijk kunnen afgaan, goede mensen. Zij geloven in dingen, waarin ik zelf ook geloof. Waarom zouden wij hun voorbeeld niet volgen en zeggen, zoals zovelen die de tweede wereldoorlog overleefden: ‚Eet, drinkt, en weest vrolijk, want morgen sterven wij?’ (Zie II Nefi 28:7)”

Studie verscherpt het onderscheidingsvermogen

Na een lidmaatschap van dertien jaar in de Kerk des Heren, na ontelbare dagen van schriftlezing — was het een van de grootste zegeningen, die ik ooit heb ontvangen, tot vertaler van de Kerk te worden benoemd. Dit was twaalf-en-een-half jaar geleden, en wanneer ik vertaal, dan ben ik verplicht om te lezen wat ik vertaal. Dit verklaart waarom ik dechriften ontelbare dagen heb gelezen en bestudeerd — en nadat ik mij een begrip over de beginselen van het Evangelie had gevormd, kan ik nu het onderscheid zien tussen het werk des Heren en de intriges en de listen van satan.

Tegenstand van Satan

Het is mij duidelijker geworden, dat toen onze hemelse Vader en Zijn Eniggeboren Zoon, Jezus Christus,

het Evangelie herstelden en Joseph Smith opdracht gaven om opnieuw de ware Kerk te organiseren, satan ook niet wetteloos zou blijven toezien. Liever dan zijn doelstellingen op te geven, zou hij tot de strijd overgaan en daarbij alle hem ter beschikking staande listen en ervaring gebruiken. Ik geloof dat de kern van alle machten, die altijd tegenover de zaak van de gerechtigheid hebben gestaan, moet worden gezocht in de ontwikkelingen, die in de eerste helft van de vorige eeuw hebben plaatsgevonden.

Filosofieën van de mens

Het voornaamste kenmerk van de verderfelijke leerstellingen die werden verkondigd is, dat er niet zo iets als een absolute morele wet bestaat, of met andere woorden dat het individu niet verantwoordelijk is voor zijn daden en gedrag, dat er geen duivel bestaat en daarom ook geen God, omdat er geen behoefte bestaat aan een opperwezen. Alles wat wij in deze wereld kunnen waarnemen is niets anders dan een gevolg van materie en niet van geest; om zo te zeggen een samenloop van toevallige omstandigheden en niet van goddelijke voorzienigheid. Hiervan uitgaande is een lawine van wetenschappelijke en filosofische gevolgtrekkingen over de wereld uitgestort, die alle zeer aannemelijk en logisch klinken en die een bijzondere aantrekkingskracht voor de intellectuele geest hebben.

Verloochening van God en Zijn wetten

De volgelingen van satan — en eerbijheidshalve moeten wij opmerken dat de meesten hunner zich niet bewust zijn dat zij in het belang van satan werken — die eerzuchtige discipelen van hem, die de vader is van alle leugens, hebben slechts één verlangen in hun hart. Zij willen God onttronen en Hem vervangen door het menselijke intellect en haar prestaties. Zij halen — hetzij opzettelijk, betzij onwetend — alles omlaag dat goed, waar en mooi is. Alles wat zij doen is in strijd met de doelstellingen waarvoor onze hemelse Vader deze aarde heeft geschapen en er levende wezens op heeft geplaatst.

God schiep de mens. Wel neen, zegt de aartsvijand, de mens is het product van evolutie.

En God ademde in de mens de adem des levens, zijn geest. Wel neen, zeggen de, de mens heeft geen goddelijke geest. Elk verschijnsel hiervan is niets anders dan een overblijfsel van de evolutie, zowel in algemene zin als individueel.

En God schiep een hulpe voor de man; Hij schiep een vrouw en bracht haar tot de man. „Daarom zal de man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aankleven; en zij zullen één vlees zijn.” (Mozes 3:24) Wel neen, zeggen de stemmen die twijfel zaaien, dit is een standpunt dat uit de tijd is. Het heilige huwelijksverbond of de gezinseenheid bestaat niet. Man en vrouw zijn elkaars gelijken en hebben dezelfde rechten, in het bijzonder het recht om te doen wat zij willen, zonder zich te bekommeren over reinheid en andere zogenaamde verboden.

Getuigenis in de laatste dagen

Satan biedt een alternatief aan voor alle eeuwige beginselen en wetten door welke onze Eeuwige Vader de wereld regeert. Dit alternatief biedt alleen maar aan, wat vals, slecht en lelijk is. Voor mij is deze verdraaiing een van de meeste doorslaande bewijzen, dat wij werkelijk leven in de dagen, waarvan Paulus spreekt in zijn brief aan Timótheüs: „En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatdunkend, hovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig. Zonder natuurlijke liefde, onverzocht, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden. Verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods. Hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van deze. Want van dezen zijn het, die in de huizen insluipen, en nemen de vrouwkens gevangen, die met zonden geladen zijn, en door meniglei begeerlijkheden gedreven worden. Vrouwkens, die altijd leren, en nimmermeer tot kennis der waarheid kunnen komen. Gelijkwerwijs nu Janes en Jambres Mozes tegenstonden,

also staan ook deze de waarheid tegen; mensen, verdorven zijnde van verstand, verwerpelijk aangaande het geloof. Maar zij zullen niet meerder toemenen; want hun uitzinnigheid zal allen openbaar worden, gelijk ook die van genen geworden is.” (2 Timótheüs 3:1—9)

Wij zijn gezegend dat wij weten dat wij in de laatste dagen leven, waarin van ons elk greintje moed, geloof, en nederigheid wordt vereist om de hevige aanval van de vijand te overleven. De Here heeft degenen die getrouw zijn beloofd, dat Hij ze niet zonder vertroosting zal achterlaten.

Hoe gezegend zijn wij, die de waarheid hebben onderkend toen de Here ons deze voorhield.

Hoe gezegend zijn wij een levende profet te hebben, die ons leidt overeenkomstig de wil van God.

Gedurende vele jaren koesterde ik de hoop dat ik eens de waarheid zou vinden en de gelegenheid zou krijgen naar de stem van iemand te luisteren, die woorden van waarheid, goddelijke waarheid, zou spreken. Deze hoop is nu vervuld. In feite is het geen hoop meer, het is eerder een vaste overtuiging geworden, ja, zelfs een getuigenis, een kennis die ik in mijn hart draag, dat God nooit heeft opgehouden tot Zijn kinderen te spreken. Joseph Smith was de uitverkoren profet om aan het hoofd van deze bedeling te staan, en Gods Kerk is opnieuw op aarde. De Zaligmaker zelf is het Hoofd van deze Kerk, en nu heeft Hij Harold B. Lee gekozen om hierover te presideren.

Het is mijn getuigenis, dat onze huidige geliefde profet, ziener, en openbaarder een ware dienstknecht van God is. Die ene man die — belast met de verantwoordelijkheid de heiligen in deze laatste dagen te leiden — met volledige bevoegdheid en in alle eerbijheid de ontzagwekkende woorden kan zeggen: „Aldus heeft de Here gesproken.”

Wat zijn wij inderdaad gezegend.

Moge de Geest dit getuigenis tot het hart van ieder van ons laten doordringen, bid ik nederig in den naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Charles Didier

*Regionaal vertegenwoordiger der
Twaalfen tevens belast met zending*

Zondag, 26 augustus

Het is waarlijk een voorrecht eindelijk in staat te zijn u in onze eigen taal in deze veeltalige conferentie toe te spreken, en ik geloof dat het een bewijs is dat deze Kerk werkelijk universeel is geworden.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik denk werkelijk dat de zendingen geïnspireerd zijn, wanneer zij tijdens het aan uw doop voorafgaande gesprek nalaten u te vertellen dat u op een dag nog eens voor 12.000 mensen zal moeten spreken. Ik herinner mij nog steeds de dag toen ik weigerde het openingsgebed uit te spreken om de doodeenvoudige reden, dat ik het niet durfde. Mijn aanwezigheid hier vandaag is een getuigenis hoe de programma's van de Kerk iemand kunnen helpen van gedachten te veranderen.

De programma's van de Kerk zijn geïnspireerd

De programma's van de Kerk komen tot stand door de macht van het priesterschap en de hulp van de hulporganisaties. Zij worden ons gegeven om ons te helpen ons geloof in God te oefenen, en gehoorzaamheid aan Zijn geboden te leren, opdat wij mogen weten, dat Zijn werk en Zijn heerlijkheid ons kunnen leiden naar de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens. Deze simpele woorden betekenen dat de grootste verantwoordelijkheid die wij als kinderen van God dragen, is om dit doel te verwezenlijken, om gelijk Hem te worden; om zo goed mogelijk te leven; met andere woorden: om te slagen. De programma's van de Kerk zijn de middelen die ons tijdens ons sterfelijk leven naar het beoogde doel kunnen leiden, en wij zijn zeer gezegend dat deze programma's in onze

eigen taal ter beschikking staan als vervulling van een profetie. In de Leer en Verbonden lezen wij: „Want te dien dage zal het geschieden, dat een ieder de volheid van het evangelie in zijn eigen tong, en in zijn eigen taal zal horen door hen, die toe zijn macht zijn goedend door de bediening van de Trooster, Die op hen voor de opening van Jezus Christus is uitgestort.” (LV 90:11)

Het doel van de programma's van de Kerk is ons te helpen ons gedurende de tijd dat wij hier op aarde zijn met succes voor te bereiden op ons toekomstig eeuwig leven.

Een wijsgeer heeft eens ongeveer drie- of vierduizend jaar geleden gezegd: „Als je een man een vis geeft, dan heeft hij voor een dag te eten, maar als je hem leert vissen, dan zal hij zijn hele verdere leven te eten hebben.” (Kuan Tzu) De beste belegging van deze tijd is de mens zijn talenten tot ontwikkeling te laten brengen. De heerlijkheid Gods is intelligente, en het is door bestrijding van onwetendheid en bijgeloof, bijvoorbeeld astrologie, dat de Kerk — en dit betekent u en ik — ervoor zorgt dat Zijn koninkrijk hier op aarde wordt gevestigd. „De sleutelen van het koninkrijk Gods zijn overgedragen aan de mens op aarde, en van dit tijdstip af zal het evangelie voortgaan naar de einden der aarde, zoals een steen, die zonder handen uit de berg is afgehouden, zal voortrollen totdat deze de ganse aarde heeft vervuld.” (LV 65:2) Als kinderen van God hebben wij een erfdeel en bepaalde mogelijkheden ontvangen. Het is aan ons om onszelf op een doeltreffende wijze te bekwalen. Het is de kunst der kunsten, de grootste taak, de meest creatieve kunst; en het doel, of het resultaat, is om ons te helpen alle gebeurtenissen, die in ons leven voorvallen, op intelligente wijze het hoofd te bieden.

De programma's van de Kerk vormen de man en de vrouw, die deze naam waardig zijn. Een profeet van oudsher heeft het op een andere manier gezegd: „Hij die over zijn geest heerst (is beter) dan die een stad inneemt. (Spreuken 16:32)

Hoe vreemd het ook moge schijnen, horen wij soms toch van leden in de Kerk, die kritiek op deze programma's hebben. Zij zeggen dat er teveel

vergaderingen zijn, teveel conferenties, teveel programma's. Maar zonder deze programma's zou de Kerk worden bedreigd door de zwakheid van de leiders en de organisaties. De Kerk zal alleen groeien als wij, als individu, ons thuis vormen. Dit is wat de Here ons heeft gezegd. „Want het is noodzakelijk, dat zij overeenkomstig Mijn wetten worden georganiseerd; anders zullen zij worden afgesneden.” (LV 51:2) In afdeling 88 van de Leer en Verbonden lezen wij: „Organiseer u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis, ja een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.” (LV 88:119)

De programma's van de Kerk zijn het middel waardoor wij, als leden van de Kerk, op de doeltreffendste wijze ons verstand, onze scheppende kwaliteiten, ons initiatief en onze verantwoordelijkheden kunnen toepassen. Door deze programma's kunnen wij medewerken aan de vervulling van Gods uiteindelijke doel, de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.

Vergun mij nog een keer de Chinese wijsgeer aan te halen:

Als u een plan voor één jaar hebt, zaai koren.

Als u er een voor tien jaar hebt, plant een boom.

Als u er een voor honderd jaar hebt, onderricht het volk.

Als u eenmaal koren zaait, oogst u eenmaal.

Als u een boom plant, oogst u tienmaal.

Als u het volk onderricht, oogst u hondermaal meer.

Mijn gebed aan het begin van het nieuwe kerkjaar is, dat wij de instructieboeken, handboeken, en programma's die wij ontvangen op doeltreffende wijze zullen gebruiken. Niet alleen ons geestelijk leven hangt hiervan af, maar ook de toekomst van de Kerk in Europa. Ik getuig u hiervan en ook dat deze programma's door God zijn geïnspireerd. De profeet bevindt zich vandaag temidden van ons, en ik geloof dat het een groot voorrecht voor ons is hem te tonen dat wij gewillig zijn de wil van onze hemelse Vader door middel van Zijn vertegenwoordigers te doen. Dit is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder F. Enzo Busche

*Regionaal vertegenwoordiger
van de Twaalfen*

Zondag, 26 augustus

Toen onze Here en Zaligmaker op deze aarde wandelde, riep hij mannen om met Hem te zijn en Hem te volgen. Zoals de Schriften ons vertellen, was de wijze waarop deze roeping geschiedde vrij ongebruikelijk. Hij noemde ze eenvoudig bij hun naam en zei: „Volg Mij.” Men vertelt ons dat deze mannen hun werk in de steek lieten; dat zij zelfs hun gezin verlieten, en dat zij Hem gehoorzaamden. Het was het overweldigende gezag van de Zoon van God, dat hen zonder aarzeling of vragen overtuigde.

De boodschap van de zendingen

Op een dag belden twee jongemannen bij mij aan. Zij brachten mij en mijn gezin in simpele bewoordingen de boodschap van het herstelde Evangelie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De boodschap, die zij brachten leek mij vreemd, ongewoon, fantastisch, ja, zelfs bijna onmogelijk. Maar een bijzondere uitstraling van de boodschappers, een macht van zuiverheid, maakte het mij onmogelijk hen weg te zenden. Maanden van nauwgezette studie, van zelfonderzoek en van nederig gebed volgden. Dromen van mijn kinderjaren, van een wereld van vertrouwen, een wereld van deugd en moraal, een wereld van onwankelbare trouw kwamen mij weer voor de geest. Het voorbeeld van deze mensen, die leefden naar hetgeen zij geloofden, die geen opoffering noch inspanning schuwden, en die dienden en die van mij en anderen hielden zonder dat zij ze mij ooit hadden gezien en die geen beloning verwachtten, maakte een diepe indruk op mij. De boodschap groeite tot een getuigenis, dat alles

overtrof. God leeft, Jezus Christus is de Zoon van God, Hij heeft de gevolgen van de val van Adam overwonnen door Zijn opoffering en Zijn wederopstanding, en Hij heeft de mensheid onsterfelijkheid en de mogelijkheid van het eeuwige leven gebracht.

Getuigenis van de Zaligmaker

Geestelijke krachten, van welke bestaan ik een voorgevoel had, maar die ik nooit ten volle kon begrijpen, getuigden tot mij met een grotere macht dan de menselijke logica van de autoriteit van de levende Christus, niet de legendarische figuur die volgens de oude boeken lang geleden had geleefd. Maar ik voelde dezelfde stralende autoriteit, die de discipelen hadden gevoeld in de dagen dat Christus op aarde was. Wat met Christus te doen is een gewichtige aangelegenheid voor ieder mens, omdat Zijn aansporing „Volg mij” op iedereen van toepassing is. Ieder mens die ernstig naar de waarheid zoekt, die naar volmaaktheid en gerechtigheid verlangt, en die gewillig is zich opofferingen te getroosten teneinde kennis en begrip te vinden zal ontdekken dat Hij leeft.

God, onze Vader, heeft ons Zijn liefde getoond door Zijn Zoon te zenden, Die ons het plan van zaligheid en verhoging heeft geopenbaard. God, onze Vader, heeft ons Zijn liefde getoond, door de Kerk van Zijn Zoon opnieuw in zijn volheid en zuiverheid te herstellen.

De Kerk brengt vooruitgang

Zij, die zich voor het eerst van de organisatie van deze Kerk bewust worden, en die er de tijd voor nemen deze in zijn geheel te onderzoeken, komen onder de indruk van het wijze plan, dat de mens in staat stelt zijn talenten te ontwikkelen, hem in de diverse activiteiten van het leven aanmoedigt, en in zijn dienstbetoon zo met anderen wordt samengebonden dat ontwikkeling en verhoging, naar mate van zijn inspanning, voor elk individu mogelijk wordt. De organisatie van deze Kerk is niets meer of minder dan het antwoord van God op de sociale, economische, en politieke vraagstukken van de mens. De woorden van de profeet Jesaja (Jesaja 64:4)

en van de apostel Paulus zijn vervuld: „Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgekomen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben. Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods. Want wie van de mensen weet, hetgeen des mensen is, dan de geest des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, dan de Geest Gods.” (1 Korinthiërs 2:9-11)

De gestadig groeiende organisatie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen begint de belangstelling te trekken van de geleerden en de wijzen van deze wereld, omdat de mens nauwelijks de gevolgen van eeuwen van ongeïnspireerd leiderschap langer kan verdragen. De woorden van Paulus schijnen te worden vervuld: „Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken. Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt? Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; . . . Opdat geen vlees zou roemen voor Hem.” (1 Korinthiërs 1:19, 20, 27, 29)

Leren Gods wil te doen

Iedereen in De Kerk van Jezus Christus krijgt een taak overeenkomstig zijn bekwaamheden en deelt bijgevolg in de vreugde van het dienen van zijn medemens. Niet degene, die er naar streeft zijn eigen „Ik” te bevredigen is groot, maar hij die vanaf den beginne heeft geleerd de wil van Zijn Schepper te doen. Door dit te doen, zal hij misschien de grootste zegening deelachtig worden die God de mens kan verlenen: dat zijn eigen hart hem niet zal veroordelen. Zoals Johannes in zijn brief schrijft: „Geliefden! Indien ons hart ons niet veroordeelt, zo hebben wij vrijmoedigheid tot God.” (1 Johannes 3:21)

Het schijnt dat het hart van de mens, dat niet kan worden omgekocht, hem beschuldigt en veroordeelt. Hierin ligt

de ellende van deze wereld. De mens vlucht voortdurend voor het oordeel van zijn eigen hart. Het denken, het zichzelf analyseren wordt ondraaglijk voor hem. Hij kan net niet verdragen zichzelf te zien in zijn eigen ellende en domheid. Daarom is hij voortdurend op zoek naar een nieuwe stimulans om zijn zinnen te prikkelen. Hij zoekt doorlopend naar nieuwe filosofieën en sancties teneinde zijn eigen zwakte rechtvaardigen.

De verstandingen beginnen naar hun eigen hart te luisteren, te luisteren naar de zachte stem. Ik schaam mij er niet voor om toe te geven, dat er een grote verandering in mijn leven plaats vond toen mijn vrouw en ik voor de eerste maal op de knieën gingen en met gevouwen handen tot God baden en Hem verzochten onze vragen te beantwoorden. Wat voor vragen?

Zijn de Schriften werkelijk waar? Bestaat U werkelijk? Hebt U inderdaad profeten gezonden? Is Uw Kerk werkelijk op deze aarde gevestigd? Zijn de zendingen inderdaad Uw boodschappers?

Het antwoord was rustig maar toch duidelijk.

Een getuigenis legt ons verantwoordelijkheden op

Wij hebben ondervonden dat door ernstig en oprecht gebed sterke krachten in beweging kunnen worden gezet. Niemand kan werkelijk weten dat Jezus de Christus is, tenzij hij dit ernstig aan God, de Almachtige Vader, vraagt.

Wiltten wij Jezus Christus beleven dan moeten wij Zijn geboden en wetten erkennen en onderhouden, niet omdat wij bevreemd voor straf zijn, maar omdat wij ons vereenzeligen met de geboden en door de Geest Gods hun noodzaak en logica begrijpen.

Jezus Christus te kennen en, te erkennen betekent onze eigen verantwoordelijkheid voor ons lichaam, onze geest, de ontwikkeling van alle talenten, bekwaamheden, en mogelijkheden die in ons zijn, te leren begrijpen; en ons ook te beseffen dat alles wat wij doen ons testament is, een verslag, gemaakt om ons te verhogen of te vernietigen.

De mens die zijn verantwoordelijk-

heid in die mate begrijpt, kan niet langer zonder Jezus Christus leven. Hij begint de betekenis te begrijpen van de verzoening van de Zaligmaker voor hem persoonlijk. Uit dit bewustzijn van zijn verantwoordelijkheid roept hij dagelijks: „Here, wilt U mij genadig zijn?” Met ijver en grote dankbaarheid zal hij zijn gezin dagelijks vergaren om in gebed contact met de Schepper te hebben.

Geluk komt voort uit getrouw rentmeesterschap

De mens die een dergelijk begrip heeft van zijn verantwoordelijkheid kan ook niet langer zonder de organisatie van de Kerk leven, omdat hij er de sleutel van God in zal zien om te groeien en te leren, stap voor stap door te werken en diensten te verlenen. Hij zal begrijpen dat werkelijke vreugde niets meer is dan het overwinnen van schuldgevoelens en het afleggen van onvolmaaktheden. Zodoende zullen zijn bekwaamheid en zelfrespect groeien.

Hij zal begrijpen dat niet het bezit van bepaalde dingen hem geluk brengt, maar het vermogen een getrouw rentmeester te zijn. Hij zal begrijpen dat de vervulling van het leven overwinnen en liefhebben betekent. Zoals Johannes schreef: „Indien wij elkander liefhebben, zo blijft God in ons, en Zijn liefde is in ons volmaakt.” (1 Johannes 4:12)

Ontwikkel het vermogen lief te hebben

Dit is de sleutel en het hoogste niveau van alle wetten en geboden. Dit is de boodschap van Christus en Zijn Kerk aan het gehele mensdom. Op een ieder wordt een beroep gedaan zijn vermogen om lief te hebben te ontwikkelen. Liefde is geen abstract woord. Ons vermogen om lief te hebben wordt in ons eigen gezin getoetst — de belangrijkste verantwoordelijkheid die God de mens heeft gegeven. Liefde kan niet alleen maar een klein gedeelte van de sabbat uitmaken; zij moet een dagelijkse stelregel worden.

De vader van een gezin moet leren een goed luisteraar te zijn; hij behoort te leren onbaatzuchtig te zijn en de mening van anderen te dulden. Hij kan het zich niet veroorloven alleen

zijn eigen wil te doen. Zijn doel moet zijn „julie!” in plaats van „ik”. Niet de vragen: „Wat krijg ik? Wat hebben jullie mij geboden? maar: „Wat geef ik? Wat kan ik nog meer bieden?” zijn de vragen, waarmee hij zich moet bezighouden.

Hij zal zijn echtgenote met tederheid, liefde, en waardigheid omringen; hij zal haar zorgen wegwassen. Hij zal haar trouw zijn, niet om zich aan een gebod te houden, maar omdat de gedachte haar te kwetsen, ondraaglijk voor hem zou zijn. Op deze manier groeit er gezag in het gezin, dat soort van gezag dat zijn oorsprong bij de Schepper vindt, een gezag dat door de kinderen wordt gewaardeerd omdat zij er een voorbeeld van liefde en toewijding in zien, en deze liefde wordt een norm voor hun eigen leven. Jezus Christus geeft ons de gelegenheid deel te nemen aan Zijn verlossingswerk. Hij roept ons op de verlossers voor onze naasten te zijn. Laat ons gezamenlijk leren en volhouden, op dat wij in staat mogen zijn deze rol te begrijpen, opdat wij in staat zullen zijn de mensen door onze levenswijze en door onze handelingen te tonen, dat wij iets van het gezag hebben dat Christus had toen Hij zei: „Volg Mij.” De mens, die Christus volgt, kan elke crisis, alle geschillen, en de gevolgen van alle rampen overwinnen. Ik bid hiervoor in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Gordon B. Hinkley

van de Raad der Twaalven

Zondag, 26 augustus

Mijn geliefde broeders en zusters, ik heb slechts één verlangen en dat is uw geloof te vergroten en uw getuigenis te versterken. Ik hoop dat de Heilige Geest mij hierbij zal leiden.

In de loop der jaren heb ik veel mooie dingen in Europa gezien, maar ik geloof dat ik nog nooit zo iets moois heb gezien als deze vergadering van heiligen der laatste dagen. Van uw gezichten straalt de geest van het Evangelie. In uw aanwezigheid voelt men de sterkte van een persoonlijk getuigenis.

Vandaag voelen wij de warmte van het geloof van onze medebroeders en zusters. Maar dit is niet altijd zo geweest. Zoals broeder Luschin, broeder Didier, en broeder Busche, zijn de meesten van u bekeerlingen die de moeilijke worsteling der bekering hebben doorgemaakt. U hebt eenzaamheid en hartzeer gekend en als u vanmiddag weer naar huis gaat, naar uw werk, uw kleine gemeenten, en in het gezelschap terugkeert van de mensen die geneigd zijn u belachelijk te maken, zullen velen van u weer een grote eenzaamheid voelen.

De prijs voor ons leiderschap

Als leden van de Kerk bent u geworden gelijk een stad, liggende boven op een berg, die niet verborgen kan zijn. (Mt. 5:14) Of u het prettig vindt of niet, ieder van u is aangesteld. U neemt deel aan de waarheid en dat gaat vergezeld van verantwoordelijkheid. Een getuigenis is een persoonlijk iets waarvan de verantwoordelijkheid persoonlijk is.

Koningin Victoria (koningin van Engeland, 1819—1901) heeft eens gezegd: „Het hoofd dat de kroon draagt, rust niet gemakkelijk.” Dit is het geval

met degenen die de zaak van Christus dienen.

Met de woorden van de Here dat dit „de enige ware en levende kerk op de ganse aardbodem“ is (LV 1:30) werden wij direct in een eenzame positie geplaatst, de eenzaamheid van het leiderschap waarvoor wij niet mogen terugdeinzen, dat wij dapper en moedig en zonder compromis, onder ogen moeten zien. Ieder lid van de Kerk die de geest van het Evangelie beleeft en ademt weet iets van dat gevoel wanneer hij met anderen omgaat. Maar als men eenmaal een getuigenis heeft moet de mens ernaar leven. Hij moet naar zijn geweten leven. Hij moet met zijn God leven.

Eenzaamheid

Zo is het altijd geweest; de prijs voor ons leiderschap is eenzaamheid. De prijs voor onze trouw aan het geweten is eenzaamheid en de prijs voor ons getuigenis is eenzaamheid.

In de gehele geschiedenis is er geen eenzamer mens geweest dan Christus aan het kruis. Alléén; de Verlosser van het mensdom, de Heiland van de wereld die de verzoening tot stand brengt.

Een jaar geleden stonden we met president Lee in de Hof van Gethsemane te Jeruzalem. Wij voelden, al was het dan ook in heel geringe mate, de verschrikkelijke strijd die hier plaatsgevonden had, een strijd door Jezus alleen gestreden in de geest, zo intens dat er uit elke porie bloed kwam.

In onze verbeelding zagen we weer dat verraad, door een man die tot een vertrouwenspositie was geroepen. We zagen wrede mensen die de Zoon van God mishandelden. Wij zagen in gedachten die eenzame figuur aan het kruis, die in doodsangst uitroept: „Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten!” (Mt. 27:46)

Toen de tirannie van de godsdienstvervolgingen uw Europa verstreekte, kwamen er hier en daar mannen in opstand. Ik geloof dat de hervormers door God geïnspireerd waren om het fundament te leggen voor de tijd dat er een andere engel zou vliegen, . . . in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen dengenen, die op aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk.” (Op. 14:6) Het was in Duits-

land dat Luther, moedig en eenzaam, met zijn vijfnegentig stellingen kwam. Wat hij en zijn medewerkers en volgelingen te verduren hadden, is geschiedenis. Toen zij de weg baanden naar een eeuw met meer licht, liepen ze bijna verlaten temidden van de spottende menigten.

De profeet van deze bedeling was eveneens een eenzaam man. De veertienjarige jongen die het bos uit kwam werd gehaat en vervolgd. Er zijn slechts weinig figuren droeviger dan de profeet Joseph, die zijn eenzame weg bewandelde met maar een handjevol trouwde gelovelingen. Eenzaam gaf hij zijn leven voor zijn getuigenis van de waarheid.

Zij die hem in zijn ambt opvolgden, ook onze geliefde president Harold B. Lee, hebben eveneens veel eenzaamheid gekend in het grote en heilige ambt dat zij hebben vervuld — maar niet alleen zij. Velen van u kennen de verlatenheid die over een bekeerling komt als hij oude vrienden en kennissen laat staan om de wateren des doops te betreden en een nieuw leven te beginnen.

De onkreukbaarheid van een bekeering

Ik heb aan een vriend gedacht die ik leerde kennen toen ik veertig jaar geleden in London op zending was. Op een avond kwam hij door de regen naar ons toe. Hij klopte op de deur en ik vroeg of hij binnen wilde komen. Hij zei: „Ik móét met iemand praten. Ik sta helemaal alleen.”

Ik vroeg: „Wat hebt u voor moeilijkheden?” en hij zei: „Toen ik me bij de Kerk aansloot zei mijn vader dat ik het huis uit moest en nooit meer terug mocht komen. Een paar maanden later werd ik bij de sportclub geschrapt. Vorige maand heeft mijn baas me ontslagen omdat ik lid van deze Kerk ben. Een gisteravond zei het meisje waar ik van houd dat ze nooit met me zal trouwen, omdat ik mormoen ben.” Ik zei: „Als het je zoveel kost, waarom zeg je de Kerk dan niet vaarwel en ga je niet naar je vaders huis terug, naar je club en de betrekking die zoveel voor je betekende en trouw je niet met je betekende?”

Lange tijd zei hij niets. Toen begroef hij zijn hoofd in zijn handen en slukte alsof zijn hart zou breken. Tenslotte

keek hij door zijn tranen omhoog en zei: „Dat kan ik niet. Ik wéét dat het wáár is, en al zou het me mijn leven kosten, ik kan het niet loochenen.“ Hij pakte zijn natte hoed en ging de deur uit, de regen in. Eenzaam, bevend van ellende maar bewonderenswaardig vastberaden. Peinzend keek ik hem na en ik dacht aan de eenzaamheid des gewetens, de eenzaamheid des geloofs, aan de kracht en de macht van ons persoonlijk getuigenis.

Blijf uw getuigenis trouw

Tot u die hier vandaag bent, en in het bijzonder tot jullie jonge mannen en vrouwen, zou ik willen zeggen

dat je misschien veel eenzaamheid zult leren kennen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. In de dagen, maanden en jaren die komen zul je ontdekken dat je in deze wereld heel sterk in de minderheid bent.

Het is bijvoorbeeld niet gemakkelijk om het pad der deugdzzaamheid te bewandelen als je omringd bent door mensen die de deugd bespotten.

Het is niet gemakkelijk matig te zijn, als je omringd bent van mensen die de spot drijven met de matigheid.

Het is niet gemakkelijk om een onkreukbaar mens te zijn, als je omringd wordt door mensen die hun beginselen meteen prijsgeven als dat in hun straatje te pas komt.

Het is niet gemakkelijk te getuigen van de goddelijkheid van de Here, Jezus Christus, tegenover mensen die Hem bespotten, geringschatten en vernederen.

Ja, er zal eenzaamheid zijn maar mensen zoals u moeten met zichzelf leven. Een mens moet met zijn beginselen leven; een mens moet met zijn overtuiging leven. Een mens moet met zijn getuigenis leven. Als hij het niet doet zal hij zich rampzalig voelen, oneindig ellendig. Hoewel er doornen en teleurstellingen zullen zijn, hartzeer en verdriet, zal er vrede, troost en kracht voor u zijn.

Rechtvaardigheid brengt vrede

Vat moed, broeders en zusters! Paulus schreef aan Timotheüs: „Want God heeft ons niet gegeven een geest der vreesachtigheid, maar der kracht en der liefde, en der gematigheid. Schaam u dan niet der getuigenis onzes Heeren . . .” (II Tim. 1:7, 8)

Tot hen die niet bevreesd zijn en moedig zullen spreken, heeft de Here gezegd: „ . . . Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechterhand en aan uw linkerhand zijn, en Mijn Geest zal in uw hart zijn, en Mijn engelen zullen rondom u zijn om u te bemoedigen.” (LV 84:88)

Dit is een belofte. Ik geloof het; ik weet het. Ik getuig vandaag tot u dat het waar is. God zegene u, mijn geliefde broeders en zusters, u die uit de duisternis van de wereld het licht van het eeuwige Evangelie binnen bent gestapt, u bekeerlingen, u jonge mannen en vrouwen die de voornaamste hoop van deze generatie bent.

God zegene u dat u zonder vrees zult gaan, hoewel u alleen gaat, en in uw harten die vrede zult kennen die komt als men zijn leven leidt volgens beginselen, de vrede . . ., die alle verstand te boven gaat . . .” (Fil. 4:7)

Ik laat u mijn getuigenis dat God, onze Eeuwige Vader, leeft; dat Jezus de Christus onze Heiland en Verlosser is, dat dit Zijn werk is; en dat wij heden een levende profet hebben om ons te leiden. Als dienstknecht van de levende God vraag ik voor u om alle zegeningen ter wereld op uw levenspad, zodat u, al gaat u alleen, in waarheid en geloof zult wandelen. In de naam van Jezus Christus. Amen.

President N. Eldon Tanner

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Zondag, 26 augustus

Wat is het een heerlijk voorrecht met u als grote groep trouwe heiligen bijeen te komen op deze eerste inter-regionale conferentie op het vasteland van Europa, onder leiding van een profet van God, president Harold B. Lee.

Ik bid nederig dat de geest en de zegeningen des Heren met ons willen verblijven en ons leiden terwijl wij vergaderen, dat wij allen geestelijk voedsel tot ons mogen nemen, en dat het werk des Heren voortga door de wereld en het Koninkrijk Gods groeit. Zuster Tanner en ik waren erg gelukkig toen wij in 1961 bij u mochten zijn ter gelegenheid van het organiseren van ringen in Berlijn, Stuttgart, Zwitserland, Hamburg en Holland. Sedertdien is het ledental van de Kerk over de gehele wereld verdubbeld, tot meer dan drie miljoen, en hebben we hier in Europa twintig ringen en drieëntwintig zendingen, met totaal ongeveer 120.000 leden. Wij hebben regionale vertegenwoordigers uit uw eigen midden en vele nieuwe toegewijde leden en leiders en leiders.

Wat is het heerlijk lid te zijn van de Kerk en het Koninkrijk van God hier op aarde. Toen ik nog de Zending West-Europa presideerde, werd mij vaak de vraag gesteld: „Waarom komt u? en waarom stuurt u hier zendelingen heen om uw Amerikaanse godsdienst aan deze christelijke natie voor te houden? Wij waren toch al christenen vóór er Verenigde Staten waren? Waarom gaat u niet naar de niet-christelijke volkeren en de heidenden?” Over het Boek van Mormon zeiden ze: „Wij hebben en aanvaarden de Bijbel en voelen geen behoefte aan aanvullende Schrift van God in deze tijd.”

In alle vriendelijkheid wijzen wij de vragenstellers erop dat die Bijbel die zij aanvaarden vele geschriften niet bevat die erin worden genoemd, die eenmaal als van God afkomstig werden erkend, en die meer gegevens en begrip omtrent de waarheden van het Evangelie op zouden leveren. En dan: de Bijbel bevat profetieën omtrent een afval en een herstelling, die beslist moeten komen ter vervulling van Gods bedoelingen. Wij zouden veel uit de Bijbel kunnen noemen dat niet duidelijk wordt, dat zelfs niet door bijbelgeleerden wordt begrepen, en ook niet door de specialisten in het Oude en Nieuwe Testament. Laat ons een paar bijbelse profetieën bezien: Jesaja heeft over de laatste dagen geschreven: „Want het land is bevekt vanwege zijn inwoners; want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzetten, zij vernietigen het eeuwig verbond.” (Jesaja 24:5)

Amos stelde te boek: „Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik een honger in het land zal zenden; niet een honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te horen woorden des Heeren.

En zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het noorden tot het oosten; zij zullen omlopen om het woord des Heeren te zoeken, maar zullen het niet vinden.” (Amos 8:11, 12)

De profetie vervuld

De geschiedenis bewijst dat deze voorspellingen over de afval zijn vervuld, en ook die over de herstelling die in het Oude en Nieuwe Testament te vinden zijn. De apostel Johannes heeft gezegd:

„En ik zag een anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen den genen, die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk;

Zeggende met een grote stem: Vreest God, en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen; en aanbidt Hem, Die den hemel en de aarde, en de zee, en de fontein der wateren gemaakt heeft.” (Openbaring 14:6, 7)

Deze teksten zijn niet te begrijpen tenzij men hoort over de herstelling van het Evangelie door Joseph Smith; en dat er een engel uit de hemel

kwam om hem de kroniek te overhandigen, vervat in het Boek van Mormon, hetwelk een nieuw getuigenis van Christus is en volledig strookt met wat de Bijbel ons leert, met bewijs en opheldering voor de vele bijbelteksten die, zoals alle geleerden toegeven, onder het vertalen hebben geleden, of verder licht en meerdere kennis behoeven om volledig duidelijk te zijn.

De Bijbel

Aan hen, die deze vragen opwerpen, kunnen wij dus zeggen dat wij de Bijbel aanvaarden, even letterlijk als de meeste mensen op de wereld, zo niet letterlijk. Wij kunnen ze vertellen dat wij ze komen verzekeren dat wij nog meer bewijzen bezitten over de betrouwbaarheid van de Bijbel; dat God een liefhebbend Vader is, die zich vandaag evenzeer om Zijn kinderen bekommert als weleer en voort blijft gaan Zijn wil door Zijn profeten te openbaren.

„Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij in onze tijd openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele heerlijke en belangrijke dingen van het Koninkrijk Gods zal openbaren.” (Negende Artikel des Geloofs)

De Godheid

Misschien was het de belangrijkste openbaring uit deze laatste dagen, toen de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus zijn verschenen en Zich vertoonden aan die jongen Joseph Smith, die biddend neerknielde en de goddelijke leiding vroeg: „Van welk kerk moet ik lid worden?”

In deze hemelse openbaring heeft Joseph twee Personen gezien, „Wier glans en heerlijkheid alle beschrijving te boven gaan” die boven hem in de lucht stonden; Een Hunner zei: „Joseph, Deze is Mijn geliefde Zoon, Hoor Hem!” (Joseph Smith 2:17) Toen Joseph die dag het bos uitging, wist hij zo waar hij leefde dat God leefde; dat Jezus Christus Zijn Zoon is, en dat Hij leeft; dat de mens werd geschapen naar Hun beeld en gelijkenis; en dat God het gebed hoort en verhoort. Het was noodzakelijk dat

Joseph hier een getuigenis van had om het werk te kunnen gaan doen waarvoor hij was uitverkoren. In die tijd wist men op aarde niet wat voor wezen God was. Sommigen meenden dat Hij een geest was, groot genoeg om het heelal te vullen en zo klein, dat Hij in uw hart kon wonen. Anderen begrepen niet dat God en Jezus afzonderlijke Wezens waren. Maar daar kreeg Joseph Smith een getuigenis van, precies als Johannes de Doper kreeg toen hij Christus doopte en de hemelen werden geopend en de Heilige Geest nederdaalde en de stem van God de Vader uit de hemelen sprak. Zo werd dat bewezen, dat de Godheid uit drie afzonderlijke Wezens bestaat.

Het heilsplan

Evensals door de profeten van weleer werd verkondigd, heeft God door eigentijdse openbaring kenbaar gemaakt dat wij geestelijke kinderen van God zijn; dat wij bij Hem in de hemelen hebben gewoond eer de aarde werd geschapen; dat wij ons voorsterfelijk bestaan verlieten en ons op aarde waardig moeten bewijzen om in de tegenwoordigheid van God, onze Vader, terug te keren. Christus is op aarde gekomen om de zonden der mensheid te verzoenen en Hij zei: „Want zie, dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.” (Mozes 1:39) Door Zijn zoenoffer worden alle mensen uit het graf opgewekt, maar wij zullen alleen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie het eeuwige leven bij God smaken. Wij geloven letterlijk in de opstanding en weten dat ons lichaam en onze geest zullen worden herenigd, en dat wij zullen worden beoordeeld naar onze werken in het vlees. Ons is een vrije wil gegeven, en het is daarom van het grootste belang dat wij het goede kiezen en Gods leringen aanvaarden en naleven.

Tempelwerk

Een wonderschone waarheid van het Evangelie, die door deze wereld in het algemeen niet wordt begrepen, is dat wij tempelwerk kunnen verrichten voor onszelf en onze overleden

familieleden. Het is niet te geloven dat God de mensen, die zijn gestorven zonder kennis van het Evangelie, geen uitzicht zou bieden op die zelfde reddende verordeningen als aan wie het hebben gehoord en hebben geloofd. Wij zijn de enigen die met het gezag van God plaatsvervangend werk doen voor de doden. Wij ontsluiten daarmee de poorten van hun gevangenis en maken het hun mogelijk vooruitgang te maken en in de vreugde des Heren in te gaan. Gegeven onder u die naar de tempel zijn geweest begrijpen welk een voorrecht en zegening het is, daar voor deze tijd en alle eeuwigheid aan uw familie te kunnen worden verzegeld, en te weten dat u bij het onderhouden van de daar aangepane verbonden, het eeuwige leven en eeuwige vooruitgang in het Koninkrijk der hemelen beërft. Ons is gezegd dat God eenmaal is geweest zoals de mensen nu zijn, en dat de mens kan worden als zijn God. Wat een heerlijke gedachte! Dit alles hangt echter af van de mate, waarin wij het Evangelie van Jezus Christus aanvaarden en naleven.

Ik zou u graag een aantal teksten hebben willen voorlezen over de dingen die ik heb gezegd, maar ik vind het beter als u zelf de hartverwarmende geestelijke belevissen meemaakt, die u ervaart bij het onderzoeken der Schriften. Uw getuigenis wordt versterkt en uw leven rijker als u in de Parel van Grote Waarde het relaas leest van Joseph Smith, die een visioen kreeg, en verwijlt bij hetgeen in hem omging toen.

Lees in de Bijbel het scheppingsverhaal en wendt u dan om meerder licht tot de Parel van Grote Waarde. Dan doet u kennis op over de rol die Satan speelt, en bent u met uw kinderen gewaarschuwd voor de valstricken, die hij heeft gelegd. Kom er achter wat de Heiland heeft bedoeld met wat Johannes in het Nieuwe Testament als volgt weergeeft: „Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen.” (Johannes 10:16). Dat vindt u dan prachtig uitgelegd in III Nefti in het Boek van Mormon, waar u leest van Christus' persoonlijke bezoek aan de Nefieten op het Amerikaanse vasteland.

Uw liefde voor de Schriften en uw liefde voor God's dienaren en dienaarissen neemt toe als u zich op de

hoogte stelt van de oudtestamentische verhalen: Abraham's liefde voor zijn zoon Izaäk; Jozef die naar Egypte werd vercocht door zijn broers en die door zijn gehoorzaamheid aan de Here zijn geslacht redde; Mozes, Samuel, David en Jonathan; en van Salomo's grote wijsheid. Het Nieuwe Testament zal u aanzetten een beter leven te leiden als u de ervaringen leest van hen, die het voorrecht hadden met de hoogste Leraar, onze Heiland, Jezus Christus te wandelen. Het Boek van Mormon heeft zijn gelijke niet met zijn boeiende verhalen over Gods bemoeiingen met de oorspronkelijke bewoners van Amerika, waarvan de eersten uit Jeruzalem zijn gekomen en door de Here waren gewaarschuwd voor de op handen zijnde verwoesting van deze grote stad.

Maak u vertrouwd met de Leer en Verbonden, waarin u de eigentijdse openbaringen aantreft, gedaan „ter voorbereiding van de wederoprichting van de Kerk van Jezus Christus op aarde, en later voor de leiding van de aldus georganiseerde Kerk“. (Verklarende inleiding van de L&V) Ik getuig vandaag tot u dat ik niet zo zeker als ik weet, dat ik leef, weet dat de dingen waar ik over heb gesproken echt waar zijn; weet, dat God werkelijk leeft; dat Jezus Christus, Zijn Zoon, hier leefde en stierf en werd opgewekt, zodat wij de onsterfelijkheid en het eeuwige leven konden smaken; dat het Evangelie in de laatste dagen is hersteld door Joseph Smith, een profeet van God; dat dit de Kerk van Jezus Christus is, met dezelfde organisatie die voorkwam in de vroegchristelijke kerk; en dat God vandaag de dag spreekt door Zijn woordvoerder en profeet, president Harold B. Lee, die de werkzaamheden leidt van de Kerk van Jezus Christus hier op aarde.

Mogen wij allen het onderscheidingsvermogen hebben, de moed, de kracht, het verlangen en de vastberadenheid om de waarschuwend stem van onze profeet thans ter harte te nemen en te leven de zegeningen waardig, beloofd aan de getrouwen, zodat van ons kan worden gezegd: „Wel zij goede en getrouwe dienstknecht, over wein zij gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten.” (Matthüs 25:21) Ik bid nederig om deze zegeningen voor ons allen, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Theodore M. Burton

Assistent van de Raad der Twaalven

Zondag, 26 augustus

Zeer geliefde broeders en zusters, het is voor zuster Burton en mij een groot voorrecht weer onder u te vertoeven en opnieuw in staat te zijn u van onze liefde blijk te geven. Onlangs hebben wij nog eens in de Heilige Schrift de brieven van Paulus doorgelezen. Steeds weer valt ons de liefde op waaraan Paulus in zijn brieven uitdrukking geeft. In de bijna dertien jaar, die ik in Europa heb doorgebracht is er in mijn hart een soortgelijk gevoel ontsproten voor de Europese bevolking.

In die jaren ben ik achter een simpel geheim gekomen. Ik ontdekte dat alle mensen ongeveer hetzelfde hopen, hetzelfde te lijden hebben, dezelfde vreugde kennen, dezelfde tegenspoed ondervinden, hetzelfde wensen en verlangen. Ongeacht in welk land zij wonen, of in welke eeuw zij leven, alle volkeren hebben dezelfde gevoelens en hartewensen en streven naar hetzelfde. Iedereen hongert naar oprechte vrede en liefde.

Verde en liefde van God

In zijn tijd heeft Paulus de leden van de Kerk inzake vrede en liefde berispt, hoewel hij ze met heel zijn hart liefhad. Zo hebben ook de profeten Gods het volk berispt, *misschien wel juist* omdat zij het volk zo liefhadden. Ook Christus heeft vrede onder het volk gesticht toen Hij het na Zijn opstanding onderrichtte. En het volk voegde zich naar Zijn onderrichtingen; wij lezen dit in IV Nefi:

„En er waren geen twisten in het land wegens de liefde Gods, die in het hart der mensen woonde. En men vond geen afgunst of strijd, of moeilijkheden, of hoererijen, of leugen of moord, of enigerlei ontucht; en er kon waarlijk geen gelukkiger volk

zijn onder alle mensen, die door God waren geschapen. Er waren geen rovers of moordenaars; evenmin waren er Lamaniëten, of enige andere-ieten; maar zij waren verenigd, de kinderen van Christus en erfgenamen van het koninkrijk Gods. En hoe werden zij gezegend! Want de Here zegende hen in al hun werken; ja, zij werden gezegend en voorspoedig gemaakt . . . en er was geen twist in het ganse land.” (IV Nefi 15-18)

Ik wil u nu een belangrijke vraag stellen. Wij wonen in landen waar het christendom door de eeuwen heen is gepredikt en onderricht en waarvan de inwoners — ten minste in naam — christenen zijn. Waarom is er dan nergens in de wereld die vrede waarvan ik zo juist heb gelezen?

Wij leven thans in een wereld vol onrust en twisten. Zelfs in gezinnen komt onenigheid en verdeeldheid voor. Op straat worden zowel jonge als oudere mensen gemolesteerd. Er is geen vrede, noch tussen de verschillende landen, noch in huis, noch tussen man en vrouw of tussen ouders en hun kinderen. Allerwege hoort men verzuchten: „Ach, dat er toch vrede onder ons moge heersen!” Zal er ooit weer vrede zijn? Ongetwijfeld, maar niet voordat wij aan de voorwaarden voldoen. Met andere woorden, als wij de ware leer van Christus hebben en ernaar leven, zal er weer vrede zijn.

Ik weet met grote zekerheid in mijn hart dat God leeft. Ik weet dat Hij samen met Zijn Zoon een ware profeet heeft geroepen om een nieuwe bedeling in te luiden. Ik weet dat het gezag van God weer op aarde is en dat door de priesterschap thans de weg wordt voorbereid voor de tweede komst van Christus. Ik weet zonder twijfel dat president Lee en de apostelen Gods ware en gevolmachtigde dienaren Gods zijn. Ik weet dat het Evangelie dat u wordt gepredikt, en onze Kerk, die wij vertegenwoordigen, van God zijn.

Juist omdat de ware Kerk van God op aarde is, wil ik u nog een andere vraag stellen. Heersen er in onze wijken en gemeenten, ringen en zendingen dezelfde vrede en liefde als waarover ik heb gelezen? Als die vrede en liefde niet onder ons heersen, komt dat omdat wij nalaten te doen wat ons geleerd is. Toen Christus na Zijn

opstanding de leden van de Kerk onderrichtte zei Hij hun: „En er zal geen woordenstrijd onder u zijn, zoals er tot nu toe is geweest; evenmin zal er woordenstrijd onder u zijn aangaande Mijn leerstellingen zoals er tot nu toe is geweest. Want voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Hij, die de geest van twisten heeft, is niet van Mij, maar is van de duivel, die de vader van twisten is, en hij hist het hart der mensen op om in toorn met elkander te twisten. Ziet, het is niet Mij leer om het hart der mensen tegen elkander op te hitsen; maar dit is Mijn leer, dat zulke dingen zullen worden weggedaan.” (III Nefi 11:28-30)

Ik zeg tot u, broeders en zusters, als wij volgens deze leer leven, zal het de beste zending zijn die we kunnen vinden. Als wanhopige mensen naar onze vergaderingen zouden komen en die geest van liefde, van vrede, en van achtung voor onze medemens zouden vinden, zouden zij terstond beseffen, dat dit de ware Kerk van Christus is waarnaar zij zo lang hebben uitgezien. Het woord zou zich zo snel verbreiden dat wij nauwelijks de tijd hadden om snel genoeg gebouwen te trekken om de scharen mensen onder te brengen, die tot ons zouden komen.

Stel uw eigen gevoelens op proef

Ik zou u enkele aanwijzingen willen geven hoe u dadelijk kunt zien of u volgens deze leer leeft. Als u merkt dat u rood aanloopt, als u merkt dat u het warm krijgt, of dat uw stem zich verheft of luider wordt, als de aderen op uw voorhoofd zwellen of u het benauwd krijgt — dat alles zijn tekenen dat er een geest van de duivel in u huist. Uw eigen geest wordt daardoor verdrongen. Als u dat merkt, houdt dan onmiddellijk op te spreken. Jaag die duivelse geest weg, zodat er plaats is voor uw eigen geest. Kom tot rust voordat u verder spreekt.

Vermijd twisten

Ik kan een twistgesprek misschien rechtvaardigen, vooral als ik strijd voor gerechtigheid. Maar dat is alleen maar een sluwe vorm van verleiding. Satan zou willen dat wij voor onge-

rechtigheid strijden als hij daartoe de gelegenheid zou krijgen. Maar het is hem al genoeg als wij onder wat voor omstandigheden dan ook strijdlustig worden. Zodoende werken wij satan in de hand, ook al beseffen wij dat niet.

Vaak proberen wij in onze ijver het Evangelie te verkondigen iemand met kracht te overreden. We mogen dan misschien wel als overwinnaar te voorschijn komen; wij verliezen echter een vriend en met hem zijn ziel. De Here heeft ons hietegen gewaarschuwd: „Zo wie te onrecht op zijn broeder toornig is, die zal strafbaar zijn door het gericht. . . ; Weest haastiglijk welgezind jegens u tegenpartij, terwijl gij nog met hem op den weg zijt. . .” (Mattéüs 5:22, 25; zie ook III Nefi 12:22, 25) Wij zijn dikwijls geneigd onze eigen mening te rechtvaardigen, maar de Here waarschuwde: „En gij zult niet over leerstukken spreken, doch gij zult bekering ver-

kondigen, en geloof in de Zaligmaker, en vergeving van zonden door de doop en door vuur, ja namelijk de Heilige Geest.” (LV 19:31)

En over de Heilige Geest wil ik nog wel wat zeggen. Hij is onze voorspraak. Hij spreekt *voor* een zaak niet ertegen. De leer van satan is echter negatief. Hij zegt de kinderen der mensen: „Geloof het niet!” Zijn leer is negatief en afbrekend. Hij vernietigt, bouwt niet op. Welk een verschil met de leringen van Christus. Hij roept ons toe: „Hebt geloof!” Zijn leer is simpel, positief en opbouwend. Hij spreekt zich voor een zaak uit, niet ertegen.

Als iemand iets zegt in het nadeel van een man, vrouw of een kind, kunt u onmiddellijk merken met welke geest hij spreekt. Als iemand slecht spreekt van iemand anders, of van een volk, of dat nu een Spanjaard, Duitser, Italiaan, Engelsman, Rus of Amerikaan is, u kunt zijn geest terstond

herkennen. Hij spreekt met de geest van de duivel, niet met de geest Gods. God wordt zeer pijnlijk in Zijn hart getroffen als Hij Zijn kinderen zo in zonde gevangen ziet. Maar God haat de zonde, niet het kind. Zo moet onze handelwijze ook zijn.

Het Evangelie zegent ons

God heeft ons het Evangelie gegeven om ons tot een zegen te zijn, niet voor onze verdoemenis. Hij zei hierover: „En dit doe ik, opdat Ik Mijn evangelie moge vestigen, en er niet zoveel onenigheid moge zijn; ja, Satan hitst het hart der mensen op tot onenigheid aangaande de beginselen van Mijn leer; en in deze dingen dwalen zij, want zij verdraaien de Schriften en verstaan ze niet.” (LV 10:36)

Hoe langer we lid van de Kerk zijn, hoe beter we het Evangelie begrijpen, hoe meer wij tot vredelevendigheid geneigd zullen zijn. Hoe ijveriger wij Christus' leer nakomen, hoe minder wij kwaad op anderen zullen zijn en hoe sneller wij elkander zullen vergeven. Toen Christus aan het kruis hing keek Hij naar het volk, dat dermate was misleid dat het zelfs zijn God had gekruisigd. Uit genade smeekte Hij Zijn Vader: „Vader, vergeef het hun; want zij weten niet wat zij doen.” (Lukas 23:24) Dat is nu de geest, die wij ook moeten aankweken. Ik vraag u dan ook mijn geliefde broeders en zusters, elkander lief te hebben, niemand haat toe te dragen of te krenken. Als er vrede in de wereld komt, dan moet die door ons komen, want wij moeten erin voorgaan. Juist hier waar wij uit vele landen zijn samengekomen, verschillende talen spreken, en andere gewoonten en gebruiken hebben, moeten wij die ene taal spreken, die ene taal die ons kan verenigen. Dat is de taal van de liefde, die doortrokken is van de Heilige Geest. Laat ons daarom een licht voor de wereld zijn en ophouden satan te dienen. Ik ben met IV Nefi begonnen en ik zou gaarne met dezelfde woorden willen eindigen, want volgens mij geven ze de weg tot vrede aan: „En er waren geen twisten in het land wegens de liefde Gods, die in het hart der mensen woonde.” (IV Nefi 15)

Ik getuig tot u dat dit de weg tot de vrede Gods is. In de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Dietmar G. Matern

President van de Ring Hamburg

Zondag, 26 augustus

Ieder van ons heeft beslissingen moeten nemen. Soms is het zeer moeilijk geweest om de juiste keus te doen, en wij hebben onszelf afgevraagd wat wij moesten doen om de goede weg te vinden. Als wij hierover nadenken, behoren wij er ons bewust van te zijn dat de Here ons wegen kan tonen die wij niet kennen en niet zien. Uiteraard verwacht Hij van ons dat wij zullen trachten een oplossing te vinden. Wij moeten een probleem eerst onderzoeken en tot een besluit komen en dan de Here vragen of het goed is. Dit leidt ons tot de vraag: Wat is het belangrijkste in het leven?

Weest allereerst de Here gehoorzaam

Toen koning David voelde dat hij spoedig zou sterven riep hij zijn zoon Salomo bij zich en zei hem: „Zo wees sterk, een wees een man; En neem waar de wacht des Heren, uws Gods, om te wandelen in Zijn wegen, om te onderhouden Zijn inzettingen, en Zijn geboden en Zijn rechten, en Zijn getuigenissen, gelijk geschreven is in de wet van Mozes; opdat gij verstandelijk handelt in al wat gij doen zult, en al waarheen gij u wenden zult.” (1 Koningen 2:2, 3) Hier zien wij een verstandige vader, die zijn zoon de raad geeft om in de eerste plaats te denken aan alle dingen, die de Here van hem verlangt. Salomo had deze raad nodig en toen de Here hem vroeg: „Begeer wat ik u geven zal”, antwoordde Salomo: „Nu dan, Heere, mijn God! Gij hebt Uw knecht koning gemaakt in de plaats van mijn vader David; en ik ben een kleine jongeling, ik weet niet uit te gaan noch in te gaan. En Uw knecht is in het midden van Uw volk, dat Gij verkoren

hebt . . . Geef dan Uw knecht een verstandig hart, om Uw volk te richten, verstandelijk onderscheidende tussen goed en kwaad . . . Die zaak nu was goed in de ogen des Heeren, dat Salomo deze zaak begeerd had. En God zeide tot hem: Daarom dat gij deze zaak begeerd hebt, en niet begeerd hebt, voor u vele dagen, noch voor u begeerd hebt rijkdom, noch begeerd hebt de ziel uwer vijanden; maar hebt begeerd verstand voor u, om gerichtszaaken te horen; Zie, ik heb gedaan naar uw woorden; zie, Ik heb u een wijs en verstandig hart gegeven, dat uws gelijke vóór u niet geweest is, en uws gelijke na u niet opstaan zal.” (1 Koningen 3:5, 7-12)

Hebt God en uw medemens lief

Het behaagt de Here daarom als wij trachten een nauwe band met Hem tot stand te brengen en dankbaarheid, nederigheid, verering, vertrouwen en liefde jegens Hem voelen. Het belangrijkste in dit leven zou daarom een persoonlijke verhouding met de Godheid zijn — de Vader, Zijn Zoon Jezus Christus, en de Heilige Geest. Aangezien wij God aanvaardden als de kwintessens van gerechtigheid en geduld, kunnen wij, als Zijn kinderen, Hem niet behagen of dienen als wij niet zo goed en rechtvaardig voor onze medemens zijn, als wij zijn in onze verhouding met onze hemelse Vader. De Heiland leerde dit toen Hij antwoord gaf op de vraag van de Farizeeën: „Meester! welk is het grote gebod in de wet?” met de woorden: „Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelfen.” (Matthéüs 22:36-39) Geleef, kennis, en een werkzaam aandeel in de Kerk zijn belangrijk, maar zij worden eerst dan van waarde als zij ons ertoe leiden God en onze naasten met geheel ons hart lief te hebben.

Dit is altijd de kern van het Evangelie geweest. Maar deze goddelijke boodschap is vaak door de mens verraaid. God en de mens die in het middelpunt van de eredienst zouden moeten staan, zijn terzijde geschoven door uiterlijke dingen, zoals organisatie en

ritueel. De profeten van het Oude Testament, bij voorbeeld, waarschuwend het volk steeds weer en maanden het aan tot het ware Evangelie terug te keren. Met uitzondering van de erediensten gingen zij voort met hun zorgeloos leven. Arme lieden werden voor een paar schoenen als slaaf verkocht, maten en gewichten werden vervalst, en rechters werden omgekocht. De profet Amos vertelde het volk wat de Here van deze praktijken dacht: „Ik haat, Ik vermaad uw feesten, en Ik mag uw verbodsdagen niet rieken. Want ofschoon gij Mij brand-offeren offert, mitsgaders uw spijs-offeren, Ik heb er toch geen welgevallen aan; en het dankoffer van uw vette beesten mag ik niet aanzien. Doe het getier van uw liederen van Mij weg; ook mag Ik uwer luitenspel niet horen. Maar laat het oordeel zich daarhenen wenden als de wateren, en de gerechtigheid als een sterke beek.” (Amos 5:21-24)

Het gebod is onveranderd

Het is vanzelfsprekend gemakkelijk over de toestanden te spreken zoals die waren ten tijde van de Bijbel en het Boek van Mormon. Veel mensen raakt het niet. Maar als wij proberen deze toestanden in onze tijd te plaatsen, dan stuiten wij onmiddellijk op moeilijkheden en tegenstand. Maar de problemen van nu zijn zelfs nog groter. De communicatie tussen de mensen is in weerwil van uitvindingen en technische vooruitgang veel moeilijker geworden. Iemand heeft eens gezegd: „Het is gemakkelijk het gehele mensdom lief te hebben: de moeilijkheden beginnen pas bij het individuele geval.” Niettegenstaande dit alles zijn de leringen dezelfde gebleven: als wij God willen dienen, moeten wij onze naaste dienen. Wij kunnen redetwisten over *hoe* wij het zullen doen, maar het gebod is zoals het is. Zelfs al heeft onze samenleving de neiging koel en onpersoonlijk te zijn, kunnen wij ons als leden van de Kerk des Heren niet van onze medemens afscheiden. Het is onze grote taak om naar onze godsdienst te leven en deze uit te dragen niet alleen in onze familiekring maar ook naar onze burens, vrienden, en collega's op ons werk en op school.

Vermijdt een dubbel leven

De onpersoonlijke wijze van doen die door grote zaken en zelfbedieningswinkels wordt bedreven brengt ons dikwijls in de verleiding het niet zo nauw te nemen of oneerlijk te zijn. Natuurlijk zal niemand er over piekeren iets van zijn vriend te stelen, maar hij zou een vreemdeling of de overheid kunnen bedriegen. Kilometereters worden teruggedraaid teneinde een auto voordeliger te kunnen verkopen, sommigen benadelen de belastingen, sommige artikelen worden speciaal in een uitverkoop aangeboden of achtergehouden, iederen tracht het meeste voordeel te halen uit de schommelende prijzen en salarissen door anderen tekort te doen, en de media knoeien bewust met het nieuws. Vele mensen leiden een dubbel leven — een zakelijk en een privéleven.

Velen van ons zijn zeer actief in deze Kerk. Maar, broeders en zusters, wij zijn *bovendien* leden van de maatschappij, staatsburgers. Als heiligen der laatste dagen moeten wij in deze zaken even verantwoordelijk handelen als in ons werk in de Kerk.

Wij kunnen ons geen dubbel leven veroorloven. Ons kerkelijk leven, ons zakenleven, en ons privéleven moeten worden beheerst door dezelfde beginselen.

Menselijke waardigheid en liefde

Wij leven in een tijd waarin aan de menselijke waardigheid niet meer die waarde wordt toegekend, die zij verdient. De geschiedenis toont ons een treurige lijst van onderdrukking en vernedering voor het mensdom om redenen van godsdienstige, economische, politieke of racistische aard. Wij vragen ons af: met welk recht? Is de ene mens meer waard dan de andere? Hij mag bekwaamer zijn, meer eigendommen en andere voordelen hebben, maar als mens is hij niet belangrijker. Aan een filmacteur werd eens gevraagd waarom hij zijn kinderen nu juist een buldog had gegeven. Hij antwoordde hierop: „Opdat zij tot de ontdekking zullen komen hoeveel liefde er schuilt achter die lelijke kop, zodat zij leren niet naar het uiterlijk te oordelen.” Wij zijn allen kinderen van onze hemelse Vader. Ieder van

hen ontvangt dezelfde liefde van Hem. De profeet Nefi zei hierover: „[de Here] doet aan de kinderen der mensen wat goed is. . . Hij nodigt allen uit, tot Hem te komen en deel te hebben aan Zijn goedheid; en Hij zendt niemand heen, die tot Hem komt, hetzij zwart of blank, onvrije of vrije, man of vrouw; en de heiden is Hij indachtig; en allen, zowel Jood als niet-Jood, zijn gelijk voor God.” (II Nefi 26:33)

Het doet er niet toe wie wij zijn of wat wij bezitten, wij moeten met alle kracht van ons getuigenis het belangrijkste gebod van het Evangelie nakomen: liefde.

„Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander.” (Johannes 13:35)

Ik getuig tot u dat God leeft, dat Hij onze Vader is, en dat Hij van ons houdt. Ik weet dat wij God alleen kunnen dienen als wij onze medemens oprecht liefhebben. Dit is Zijn Kerk. Zij wordt geleid door mannen, die de Here heeft uitverkoren. Laat ons hun raad opvolgen; dan zullen wij niet dwalen. Dit zeg ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder de Jager

*Regionaal vertegenwoordiger
van de Twaalven belast met zending*

Zondag, 26 augustus

Mijn geliefde broeders en zusters, ik geloof dat er hier maar een woord op zijn plaats is — *wonderbaar*. Ieder van ons weet wat *wonderbaar* betekent. President Monson weet wat *wonderbaar* is. Mijn Spaanse vrienden weten wat *wonderbaar* betekent. En ik geloof dat onze conferentie vandaag en gisteren en vrijdag zo geweest is — *wonderbaar*. Ik wil een geheim met u delen. Ik heb geen zin om morgen naar huis te gaan. Ik zou graag hier bij u willen blijven. Om samen te zijn met 10.000 vrienden, die dezelfde dingen denken, die behoefte aan dezelfde dingen hebben — is dat niet *wonderbaar*? Is het hier niet een klein stukje van de hemel? Zo voel ik het.

En het geschiedde

Als ik bij een luisterrijk gebeuren als deze conferentie, de uitdrukking „en het geschiedde . . .” in de mond neem, dan doe ik dat met de bedoeling u te herinneren aan de voorvallen en denkbeelden die de Here heeft geopenbaard in dat prachtige boek, het boek van Mormon, een boek dat in deze laatste dagen is voortgekomen en is vertaald door de gave en macht Gods. Nu, 140 jaar later is het meer dan ooit een instrument om Jood en niet-Jood ervan te overtuigen dat Jezus de Christus is, de eeuwige God, Die Zich aan alle natiën openbaart.

Getuigenis

Ik geef u mijn oprecht getuigenis dat het boek van Mormon waar is en dat het de volheid van het Evangelie bevat, zoals de Here het aan de vroegere bewoners van het westelijk halfrond geleerd heeft. Ik getuig ook tot u dat de profeet Joseph Smith waar-

lijk door de engel Moroni is bezocht en onderricht, en dat deze engel een boodschapper was uit de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader. Voorts geef ik u mijn persoonlijk getuigenis dat ik, als bekeering tot de Kerk, met heel mijn hart weet dat dit de Kerk van Jezus Christus is, de enige ware en levende Kerk op aarde, en dat onze geliefde president Harold B. Lee nu Gods profeet op aarde is. Wij zijn toch wel zeer gezegend dat wij door hem het woord Gods kunnen vernemen!

Een conferentie die in de geschiedenis zal voortleven

De afgelopen dagen hier in München zullen zeker in de geschiedenis blijven voortleven en ik hoop dat de kerkhistorici en zij die een verslag van deze conferentie voor de komende generaties opstellen, veel zullen opschrijven dat grote waarde heeft.

Toen geschiedde het . . . , dat 143 jaar nadat de Kerk van Jezus Christus op aarde werd hersteld, duizenden gelovige heiligen der laatste dagen uit vele landen drie dagen lang in een stad, München genaamd, bijeen waren. En het geschiedde dat de Geest Gods in rijke mate over hen werd uitgestort en dat zij, die tot de vergaderde heiligen en vrienden spraken, door de Geest Gods werden geleid datgene te zeggen dat voor hen van belang was en te verkondigen dat het Evangelie weer op aarde hersteld is. Want dit was ook de vervulling van een profetie, die in Leer en Verbonden achtien staat geschreven, en luidt: „Deze woorden zijn niet van mensen, noch van een mens, doch van Mij; daarom zult gij getuigen dat ze van Mij zijn, en niet van een mens; want het is Mijn stem, die ze tot u spreekt; want ze worden u door Mijn Geest gegeven, en door Mijn macht kunt gij ze elkander voorlezen; en zonder Mijn macht zoudt gij ze niet kunnen hebben.” (LV 18:34, 35)

En het geschiedde . . . dat de heiligen die van heinde en ver bijeen waren gekomen, beseften dat zij werkelijk een gezegend volk vormden. En zij telden hun zegeningen een voor een, en werden zich bewust van wat God voor hen had gedaan. En zij dankten hun hemelse Vader voor hun lidmaatschap in de Kerk van Zijn Zoon en voor de Heilige Geest, hun permanente levensgezel.

En zij brachten dank voor het gezinsavondprogramma, zoals dat in die dagen na de herstelling van het Evangelie werd onderricht. Want velen zagen in hun gezin de wonderbaarlijke belofte van een profeet in vervulling gaan dat, als zij hun kinderen eenmaal per week in hun eigen huis rond zich zouden vergaderen en die dingen zouden leren die de Here hun had gegeven, deze kinderen nooit hun ouders zouden verlaten. En zij brachten God dank voor de instelling van het gezinsgebed, want het geschiedde dat zij die 's morgens en 's avonds met een rein hart en vol vertrouwen in gebed neerknielden, de belofte dat er zegeningen zouden volgen, zagen nagekomen. En zij dankten God voor de huisonderwijzers die waren geroepen om hen te onderrichten, met hen samen te werken en hun vrienden te zijn. En het geschiedde dat zij betere heiligen werden, toen zij alle geïnspireerde raadgevingen van de huisonderwijzers opvolgden. Zij brachten God dank dat zij waren geroepen om anderen in de Kerk te dienen en dat Hij hen met Zijn Geest had geholpen deze roeping nauwgezet te vervullen en daardoor vele mensen met „gezangen van eeuwige blijdschap op hun hoofd” tot Zion konden brengen. (LV 66:11) En het geschiedde, zoals de Here had geboden, dat de leiders van ringen en zendingengebieden alle mensen wezenlijk hun plichten onderwezen, opdat zij met alle ijver werkzaam konden zijn in het ambt waartoe zij waren geroepen. Maar voor alles dankten zij de Here God voor de zendingen die bij hen aan de deur waren gekomen om hun een blijde boodschap te brengen, hen te onderrichten aangaande het koninkrijk, de verborgenheden uit de Schriften te verklaren, die zij niet begrepen, overeenkomstig de invloed van de Heilige Geest, Die met hen was en de macht die hun werd gegeven. En het geschiedde dat deze zendingen in hun leven kwamen om hun getuigenis te geven, hen te waarschuwen en hen voor te bereiden op de dag van het laatste oordeel, die zal komen.

Deel het Evangelie met anderen

En nu mijn geliefde broeders en zusters, moeten wij een blijde boodschap doorgeven aan allen, die oprecht naar

de waarheid zoeken, maar nog niet tot de waarheid zijn gekomen, omdat zij niet wisten waar die te vinden. Wij zijn op zoek naar zulke mensen, die willen weten hoe vergeving voor hun zonden te verkrijgen; die actief willen medewerken aan de programma's van de Kerk; die willen weten waar zij vandaan komen, waarom zij hier zijn en waar ze na dit leven naar toe zullen gaan; die de geboden van onze Vader in de hemel willen onderhouden teneinde zich voor te bereiden op hun terugkeer naar God zodra hun aardse leven ten einde komt.

De Kerk biedt veel aan

Mijn geliefde broeders en zusters, wij hebben deze mensen zo veel te bieden. Wij bieden de wereld het lidmaatschap in een levende, christelijke Kerk aan, een Kerk die, zelfs in onze samenleving snel groeit. Wij bieden hun de gelegenheid de heilige Schriften te bestuderen. Die zij nog niet kennen, en in contact te komen met mensen met echte idealen, mensen die gelukkiger en gezonder leven omdat zij een verheven doel nastreven.

Geliefde broeders en zusters, wij hebben deze mensen zoveel te bieden. Wij bieden een ieder die een beter leven wil leiden en zich op het leven hierna wil voorbereiden, vooruitgang. Wij bieden hun de zekerheid dat God leeft en de kennis van wat Hij van ons verwacht in de tijd dat wij op aarde zijn. Wij bieden al onze vrienden en burens kosteloos privéleraren aan, die al deze dingen bij hen thuis komen onderwijzen.

Broeders en zusters, is het niet heerlijk tot deze Kerk te behoren; wij zijn voorwaar een gezegend volk. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is een wereldomvattende organisatie en staat open voor alle kinderen van onze hemelse Vader. Ik weet dat God leeft en dat Zijn Zoon Jezus Christus de Verlosser der wereld is. Hij is onze beminde broeder. Ik geef u dit getuigenis nederig en dankbaar in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Thomas S. Monson

van de Raad der Twaalven

Zondag, 26 augustus

President Lee, ik geloof dat ik ieder, die hier aanwezig is, vertegenwoordigd als ik aan u uitdrukking geef van mijn dankbaarheid en waardering voor de wijze waarop u onze geest tijdens deze conferentie hebt verrijkt. Toen ik gisteravond terugkwam van de vergadering met de zusters en de bijeenkomst met de priesterschap waar u het woord hebt gevoerd, kwamen mij de woorden in gedachte, die de discipel uitsprak op de weg naar Emmanis: „Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op den weg, en als Hij ons de Schriften opende?” (Lukas 24:32)

Deze grote vergadering van heiligen der laatste dagen is een imposant schouwspel. Dit volle gebouw is heel anders dan verleden jaar toen ik hier in opdracht van het Eerste Presidium in deze hal stond. Het gebouw was leeg; er heerste stilte. In gedachten kon ik mij voorstellen dat elke plaats door een heilige der laatste dagen zou zijn ingenomen en ik hoorde bijna het geluid van koren en stemmen. De profetische woorden van president Brigham Young leken mij toepasselijk om mijn gevoelens te beschrijven: „Dit is de plaats.”

Allen, die hier zijn vergaderd, zijn zich door deze conferentie meer bewust geworden van de wereldomvattende zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De Kerk is niet zoals sommigen abusievelijk hebben beweerd speciaal voor Utah of een Amerikaanse kerk, maar wel degelijk de Kerk van Jezus Christus met een boodschap voor alle mensen overal ter wereld.

Het doet mij veel genoegen bij u te zijn. Gedurende drie jaar heb ik het voorrecht gehad hier te zijn en mede te werken aan het geven van leiding aan de zendingsactiviteiten in Duits-

land en Italië. Men kan dit werk niet doen zonder een warme liefde op te vatten voor de mensen met wie men dient. Die prachtige jeugdconferentie, die vijf jaar geleden in Hamburg werd gehouden, zal ik mij altijd blijven herinneren. De ervaringen, die ik had, door van elke ring, die hier thans vertegenwoordigd is, een ringconferentie bij te wonen en getuige te zijn van het organiseren van het zendingswerk in Italië zullen mij altijd bijblijven. Onze oudste zoon heeft juist deze week zijn zending in Italië volbracht.

Vrede

Ik zou graag willen dat een ieder die hier is, zou worden gezegend met het gevoel van vrede dat ik in mijn hart en ziel voel. Vrede is een gave die door alle mensen ongeacht ras, tong of taal wordt begeerd. München, de mooie en historische stad, waarin wij nu vergaderen was ongeveer vijftien-dertig jaar geleden het toneel van een andere vredesconferentie. De leiders van de Europese machten verzamelden zich toen de wereld op de rand van een oorlog stond. Het doel, zoals openlijk werd verklaard, was een mogelijkheid te vinden die oorlog te vermijden en de vrede te handhaven. Door wantrouwen, intriges en machtswe lust was deze conferentie gedoemd te falen. Het gevolg was geen „vrede in onze tijd” maar oorlog en vernieling, zoals de wereld nooit eerder had gekend.

Misschien beschreef William Gladstone een betere formule voor vrede toen hij verklaarde: „Wij zien uit naar de tijd dat de macht van de liefde de liefde voor macht zal vervangen. Dan zal onze wereld de zegeningen van de vrede kennen.”

Wereldvrede, hoewel een lofwaardig streven, is slechts het resultaat van de persoonlijke vrede, die elk voor zichzelf ernstig zoekt. Ik spreek niet over de vrede, die door de mens wordt verkondigd, maar over de vrede die God heeft beloofd. Ik spreek van vrede in ons gezin, vrede in ons hart, zelfs over vrede in ons leven. Vrede door mensen tot stand gebracht zal vergaan. De vrede, zoals God die bedoelt, is blijvend.

U vraagt: „Hoe komen we aan zo'n zegen voor de gehele wereld? Wat

zijn de vereisten om die gave te kunnen ontvangen?" Mijn onmiddellijke antwoord is: „Ja zeker, er is een mogelijkheid, er zijn eisen. Om Gods zegeningen te ontvangen moet men aan Gods verzoek voldoen.”

Laten wij de drie voornaamste punten van de vrede, die wij zoeken, nader bekijken. Ten eerste: vrede door gehoorzaamheid. Ten tweede: vrede door dienstbetoon. Ten derde: vrede door liefde.

Gehoorzaamheid

Gehoorzaamheid is de eerste wet van de hemel. Voor de wereld belijden wij: „Wij geloven dat dank zij de verzoening van Christus alle mensen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie zal kunnen worden.” (Derde Artikel des Geloofs)

Jaren geleden verklaarde president Georg Q. Cannon: „Het Evangelie kan de wereld niet zo goed vrede brengen als een gezin of een persoon, als de wereld het Evangelie maar wil ontvangen. Er is slechts één manier om een blijvende wereldvrede te verkrijgen en dat is als de landen zich onderwerpen aan de leiding van de Vrededorst en zich gehoorzaam buigen voor de beginselen, die Hij heeft verkondigd.” (*Millenial Star* 26:26 [Jan. 9 1864])

In onze harten staan de woorden gegrift, die door de Bewerker van onze zaligheid, de Meester, werden gesproken toen Hij zei: „Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg, maar wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte.” (LV 82:10)

U en ik hebben als leden van de ware Kerk bij onze doop plichtige verbonden gesloten; evenzo bij het ontvangen van het heilig priesterschap en bij ons bezoeken aan de tempels van de Allerhoogste. Indien iemand niet voldoende aan deze uiterst belangrijke verbonden heeft gedacht, dan is dit de aangewezen tijd u opnieuw aan God over te geven en opnieuw plichtig te beloven dat u uw verplichtingen zult nakomen. Laat ons met het geloof van Nefi besluiten: „... Ik zal doen, wat de Here heeft bevolen, want ik weet, dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen

te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat hun wordt bevolen.” (1 Nefi 3:7)

Laten wij, zoals Jozua, pal staan en verklaren: „Kiest u heden, dien gij dienen zult... maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Here dienen.” (Jozua 24:15)

Als wij ons hiertoe verplichten, kunnen wij aan de eerste vereiste voor vrede voldoen — gehoorzaam zijn.

Dienstbetoon

Laten wij nu eens de vrede door dienstbetoon bekijken. Hoewel verhoging een persoonlijke aangelegenheid is; hoewel personen worden gered als personen en niet als groep, kunnen wij ons toch niet afzijdig houden. Het lidmaatschap van de Kerk vraagt van ons de bereidheid om te dienen. Onze plaats wordt misschien niet belangrijk geacht, onze beloning kent men misschien in het geheel niet. Dienstbetoon moet uit een gewillig hart en een gewillige geest komen om aanvaardbaar te zijn voor de Heiland.

Ontmoediging zal ongetwijfeld ons pad wel eens verduisteren, teleurstelling kan onze voortdurende metgezel zijn. De spitsvondigheid van teleurstelling kan onze voortdurende metgezel zijn. De spitsvondigheid van Satan zal ons in de oren klinken als hij ons toefluistert: „Jij kunt de wereld toch niet redden, jouw ploeteren betekent toch niets, je hebt toch geen tijd om je om anderen te bekommeren.”

Vertrouw op de Here, en laten wij ons van zulke verkeerde denkbeelden afkeren en er voor zorgen dat onze voeten stevig op het pad van dienstbetoon staan en dat wij met hart en ziel aan de Here zijn toegewijd en Zijn voorbeeld volgen. Als er momenten zijn wanneer onze vastberadenheid verslapt en ons hart zwak is, laten wij ons dan met deze belofte troosten: „Verflauwt daarom niet in goeddoen... En uit het kleine komt het grote voort. Ziet de Here verlangt het hart en een gewillige geest.” (LV 64:33, 34)

Ik wil u graag prijzen, mijn broeders en zusters, voor de trouwe dienst, die u betooft in het opbouwen van Gods Koninkrijk. De toewijding, die u betoont hebt bij uw heilige roeping,

gaat niet ongemerkt voorbij. Onder u is een patriarch, die geen auto heeft; hij woont nog al ver van de mensen, die hij dient, vandaan. Zonder te klagen, maar opgewekt en met een glimlach reist hij elke week naar het ringcentrum om een patriarchale zegen te kunnen geven aan de waardige leden van zijn ring. De onkosten betaalt hij zelf. Ik getuig tot u dat hij door middel van profetie door God werd geroepen, want ik ontving de bevestiging van de Geest, die tot zijn roeping en aanstelling leidde.

Zo gaat het met allen, die worden geroepen, om in de Kerk te dienen. Wij hebben ons zelf niet aangesteld op de plaats, waar wij dienen. Dit is een Kerk van orde. Een roeping om te dienen komt via de kanalen van de priesterschap, zoals die door onze hemelse Vader is ingesteld. Wanneer wij dit bedenken, kunnen wij het naar waarde schatten, dat wij boodschappers van de Here zijn en daarom op Zijn goddelijke hulp recht hebben. Wij kunnen God onze naaste dan met meer resultaat dienen.

Liefde

Nummer drie in ons zoeken naar vrede is het beginsel van liefde. Wij herinneren ons beslist het antwoord van de Here aan de wetgeleerde, die vroeg: „Meester! welk is het grote gebod in det wet?” „Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult u naast liefhebben als uzelfen.” (Matthéüs 22:36-39) En alsof deze aanwijzing nog niet goed genoeg was, toonde onze Here en Heiland door Zijn leven en Zijn leringen hoe deze liefde het beste kon worden getoond. Dat betekent dat wij geen enkel excuus meer hebben.

In uw wijken en gemeenten heb ik lessen van toegewijde liefde geleerd. Wat een inspiratie u het voor me geweest, toen ik zag hoe de pas gedoopte Italiaanse leden in twee nieuwe zendingen hun verantwoordelijke taken hebben aanvaard. Hoe zij op de Here vertrouwen, en op het oordeel van hun leiders. Op welk een praktische wijze zij gehoorzaam en dienen. Dit is liefde in de praktijk.

Een voorbeeld van ware liefde vond in de Zending Dresden plaats. In deze zending is een getrouw leider. Op zekere dag verliet hij zijn dagelijks werk en reisde honderden kilometers, opdat hij door zijn priesterschap de gezinsleden van een lid van de Kerk in Polen kon troosten, nadat de dood een van hun dierbaren had weggenomen. Een dergelijk voorbeeld over echte liefde komt niet in de krant, en ook niet over de radio; maar de band van liefde, die tot een dergelijke daad aandrijft, wordt begrepen door de gever en door hem, die ontvangt. Laten wij, als wij onze liefde tonen, degenen die ons het naast zijn niet over het hoofd zien. Ik bedoel uw huwelijkspartner en uw kinderen, voortgekomen uit de huwelijksband. Laat er ware liefde bij u thuis heersen.

Vrede door *gehoorzaamheid*; vrede

door *dienstbetoen*, *vrede* door liefde — drie belangrijke onderdelen van de vrede die wij zoeken.

Zoek Gods vrede

Wat de vrede, die de mensen u beloven betreft, heeft de Here het volgende gezegd: „... wanneer vrede van de aarde zal worden weggenomen en de duivel macht zal hebben over zijn eigen gebied.” (LV 1:35)

Wij spreken niet over de vrede van de mensen; dat is niet de vrede die wij zoeken. Wij wensen de vrede van God, de innerlijke vrede. Denkt u nog eens aan de woorden van de Meester toen Hij met zijn geliefde discipelen sprak en hun vrede beloofde: „Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaaft.” (Johannes 14:27)

Laten wij allen, nu deze conferentie ten einde loopt, onze verbonden vernieuwen en de vredevorst volgen. Laten wij twist, de vernierler van huis en hart, vermijden. Laat ons gehoorzamen, dienen en liefhebben, opdat wij deel mogen hebben aan Zijn machtige belofte: „Maar weet, dat hij, die de werken der gerechtigheid doet, zijn loon zal ontvangen, namelijk vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de komende wereld.” (LV 59:23)

Laat ons daarom de moed opbrengen om „te staan... in heilige plaatsen, en wordt niet aan het wankelen gebracht.” (LV 87:8) Onze strijd zal dan zeker worden beloofd.

Mogen wij allen deze kostbare beloning van vrede verdienen is mijn vurig en nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen.

President Harold B. Lee

Zondag, 26 augustus

Vrijdagavond waren wij getuige van de bijdrage van de jeugd uit de verschillende ringen en zendingen met een aantal muzikale voordrachten en volkdansen. Dit is waarschijnlijk een van de eerste gebeurtenissen van deze aard op het vasteland van Europa geweest. Wij zijn ervan overtuigd dat het eerste samenkomen van deze jonge mensen een begin is dat zijn vruchten in de toekomst zal afwerpen. Wij zijn zeker van dat, als zij het doel waarom wij de jeugd bijeenbrengen beseften, hier nog verschillende dingen uit voort zullen komen.

Met het verkrijgen van meer ervaring zullen hun verrichtingen verbeteren, op het gebied van de kleding en de algehele verzorging. Hun leiders zullen dan zien dat onze jeugd zo is als wij van hen hebben verwacht. Ik ben ervan overtuigd dat als wij weer komen om een jeugdfestival gade te slaan, wij een enorme verbetering zullen constateren in de verrichtingen van onze jonge mensen. Vele van deze jongeren hebben voor de eerste keer kunnen zien hoeveel jonge mensen er in het Europese gebied zijn. Voordien waren er velen in kleine gemeenten, waar zij slechts met een handjevol jongeren waren. Hun blik heeft zich nu plotseling verruimd. Hun trots om meer te presteren zal worden geprikkeld en de vreugde om eraan deel te nemen zal buitengewoon toenemen.

Wij zijn de Algemene Autoriteiten, die zulke goede op deze tijd afgestemde en bezielende boodschappen hebben gegeven, bijzonder dankbaar; en wij danken alle broeders en zusters die de vertalingen voor de verschillende bijeenkomsten van de conferentie hebben verzorgd.

Wij stellen de belangstelling van de lokale en landelijke pers bij het ver-

slaan van de bijeenkomsten van deze conferentie zeer op prijs. Toen wij met deze dames en heren van de pers kennismaatken, waren wij zeer onder de indruk van hun belangstelling en hun medewerking. Mochten zij in de gelegenheid zijn om naar onze hoofdzetel in Salt Lake City te komen, dan zullen wij ze met dezelfde hoffelijkheid tegemoetreden als zij dit ons hebben gedaan.

Wij hebben de grootste waardering voor de samenwerking van de autoriteiten van de stad München en van degenen, die met de verkeersleiding zijn belast voor de kundige wijze, waarop zij de toegenomen verkeersdruk hebben verwerkt.

Wij kunnen de zaalwachters niet genoeg danken voor hun hoffelijkheid en zorg, waarmede zij het grote aantal aanwezigen naar hun plaatsen hebben geleid. Ik heb gehoord dat sommige van deze broeders hier tot twee uur vannacht zijn gebleven om de voorbereidingen voor deze ochtendbijeenkomst te treffen.

En ik vraag u: Hebt u ooit een grotere bloemenpracht gezien dan die wij hier op het podium hebben? Ik ben ervan overtuigd, dat wij er daardoor beter uitzagen dan wij anders doen!

Ik ben er zeker van dat wij deze hoffelijke lieden zo lang de herinnering duurt dankbaar zullen zijn.

En nu aan het einde van deze conferentie wil ik van de gelegenheid gebruik maken om u een vaarwel te zeggen, en u op vaderlijke wijze toe te spreken.

Ik ben er zeker van, dat u het met mij eens bent, dat dit een prachtige conferentie is geweest. Een conferentie waar wij getuige zijn geweest van de grootste bijeenkomst van leden van de Kerk uit deze landen van Europa, en u bent getuige geweest, als u daar even bij stil wilt staan, van een wonderbaarlijk bewijs hoe door de inspiratie van de Here aan de wetenschapsmensen, het ons mogelijk is gemaakt met elkaar te communiceren op een wijze die vrij ongebruikelijk is. Wij hopen van harte dat de communicaties volgens plan hebben gefunctioneerd. Wij zijn allen gezegend en hebben allen voordeel getrokken uit het feit, dat wij in staat waren onze eigen taal te horen en alles te kunnen zien.

Als ik van de ene op de andere golf- lengte overschakelde en de diverse

talen hoorde, had ik de indruk dat alles goed ging. Zoals u hebt gehoord, spreken sommige van onze broeders Duits en Nederlands en Spaans, maar er zijn er velen onder ons die alleen maar Engels spreken. Ik ben er zeker van dat u begrijpt, dat aangezien het Evangelie thans in zeventien verschillende talen wordt verkondigd, u niet van ons kunt verwachten dat wij al die zeventien talen leren. Denkt u eens in hoe nuttig het zou zijn als ieder van u die alleen zijn moedertaal spreekt ook Engels zou leren. Ik zou u willen aansporen dat te doen; dan zou u in staat zijn gemakkelijker met ons te spreken en wij zouden u beter begrijpen dan wij nu hebben gedaan.

De leden van de Kerk zijn met elkaar verenigd

Wij hebben u onder andere vanaf het begin van deze conferentie getracht te doen in zien, dat wij allen, als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, broeders en zusters in de Here zijn. Er zijn geen obstakels ten aanzien van ras of kleur of de plaats waar u woont. Degenen, die het Evangelie van Jezus Christus aanvaardden hebben recht op de zegeningen die aan het nageslacht van Abraham werden beloofd, zoals ik u al eerder heb trachten uiteen te zetten. Het is een grote vreugde voor ons vast te stellen, dat niettegenstaande er politieke strijd tussen enkele van deze landen is geweest, die in enkele gevallen tot oorlog heeft geleid, wij er toch getuige van zijn, dat wanneer u lid wordt van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, de oorlogsgeest verdwijnt omdat u allen één bent in de Kerk en het Koninkrijk van God.

Nog nooit eerder in deze bedeling, en misschien, zover wij dit kunnen nagaan, in alle tijden zijn er niet zoveel leden van de Kerk in één vergadering bijelkaar geweest als vandaag. Er waren ongeveer 14.000 leden op de conferentie te Manchester, en dit komt er dicht bij het aantal dat hier vandaag aanwezig is. Dit nu is mogelijk gemaakt door de goede wil van de autoriteiten van de verschillende landen, en wij betuigen opnieuw onze bijzondere dank aan de autoriteiten van die landen, die onze leden speciale toestemming hebben verleend om deze conferentie bij te wonen.

Beantwoord aan het in u gestelde vertrouwen

Ik wil nu een woord van raad en waarschuwing laten horen. Vergun mij een gebed voor degenen, die met speciale toestemming hier aanwezig zijn, dat u beantwoordt aan het in u gestelde vertrouwen en dat u gehoorzaamt aan het u door uw autoriteiten gegeven voorschrift en volgens de door u ontvangen aanwijzingen terugkeert, wanneer u uw verblijf hier hebt beëindigd. Ik denk dat u kunt begrijpen, dat als iemand dat vertrouwen beschaamt, wij allen in moeilijkheden kunnen geraken. Denkt u in dit verband eens aan onze „Artikelen des Geloofs“. „Wij geloven onderworpen te zijn aan koningen, presidenten, heersers en overheidsdienaren, en de wet te moeten gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden.“ (Twaalfde Artikel des Geloofs) En zoals de raad van de Here luidde: „Weest daarom onderdanig aan de bestaande machten, totdat Hij regeert, Wiens recht het is te regeren, en Die alle vijanden onder Zijn voeten onderwerpt.“ (LV 58:22)

Welnu, behalve alle technische zegeningen, waarin wij ons verheugen en de transportfaciliteiten en de nieuwsmidia, zijn er andere zegeningen om over na te denken. Ik ben ervan overtuigd dat velen van u hier zijn gekomen ten koste van aanzienlijke financiële opofferingen, maar u moet met ons uw dankbaarheid en waardering uitspreken dat de Here u heeft gezegd met de middelen om op een of andere wijze hier te komen. Wij manen allen die aan deze conferentie hebben deelgenomen, aan in elk opzicht eerbiedig te zijn en eraan mee te werken dat geen misbruik gemaakt wordt van de aan ons verleende gunsten. Wij bidden voor u dat u moogt worden beschermd voor lelsel en gevaar en voor het kwaad van de wereld, dat altijd aanwezig is. Een enkele ongelukkige omstandigheid kan een groot verdriet tot gevolg hebben als wij niet voorzichtig zijn.

Bovenal schenkt het ons onuitsprekelijke vreugde het bewijs van uw trouw, geloof en liefde, die u tot uitdrukking hebt gebracht jegens de Algemene Autoriteiten en jegens elkaar te hebben ervaren. Als deze conferentie niets meer zou hebben gedaan dan onze liefde en bezorgheid te tonen

voor het welzijn van alle heiligen in deze landen, dan is zij zeer zeker al de moeite waard geweest. De Kerk en Gods Koninkrijk zijn universeel en blijven niet beperkt tot één natie of tot één volk.

Ons voortdurend streven is alle heiligen van de Allerhoogste — waar zij ook zijn — iedere gelegenheid te geven om te groeien en zich maximaal te ontwikkelen; te ontwikkelen in sterkte en macht voor het goede op deze aarde, en de beloning voor trouw te verkrijgen.

Versterkt de gezinsband

Welnu, nu wij op het punt staan van deze conferentie huiswaarts te gaan, wil ik nog een vraag stellen. Wat gaat u leden van de Kerk doen met alles wat u hier hebt gezien en gehoord? Het belangrijkste is niet dat wij ons alles herinneren wat hier is gezegd, maar hoe uw gevoelens zijn na alles wat hier is gezegd en gedaan. Als wij de versterking beginnen te zien van de banden van broederschap en liefde in iedere gemeente van de Kerk in de ringen en zendingen waar u woont, als u een nieuw besef van verantwoordelijkheid zult hebben om het werk des Heren te bevorderen, en als u uw gezinsbanden zult versterken en om uw kinderen zult denken, dan is deze conferentie een volledig succes geweest. Overtuigt u dat uw gezin de veilige haven wordt waar uw kinderen heen kunnen gaan om te ankeren in deze tijden van moeilijkheden en beroering. Dan zal de liefde overvloedig aanwezig zijn en uw vreugde zal toenemen.

Aldus, mijn geliefde broeders en zusters, wilt u echtgenoten vriendelijk zijn voor uw vrouwen; en u vrouwen, wilt u trachten uw echtgenoten te begrijpen zelfs als zijn zij soms koppig en onattent? Houdt van ze en gelooft in ze, zelfs al hebben zij geen geloof in zichzelf.

En nu wachten wij met grote belangstelling de rapporten af, die ons een statistisch overzicht zullen geven van het resultaat van uw inspanning en van de onze om deze grote conferentie hier te houden. U bent allen fijne mensen in deze landen en wij hebben u onze liefde getoond door te trachten u de liefde duidelijk te maken die onze hemelse Vader voor u heeft.

Evenzo verzoeken wij u iets terug te doen in uw gezin en ook daarbuiten door de boodschap van het Evangelie uit te dragen, door kameraadschap te kweken en door zedingswerk, zodat dit heerlijke nieuws, het Evangelie van Jezus Christus, overal zal worden verspreid. Wij kijken met verlangen uit naar de dingen die u gaat doen.

Getuigenis

Ik zou u graag mijn getuigenis willen geven. Diverse ervaringen die ik heb gehad sinds ik in de Raad der Twaalfen werd geroepen en sinds ik enige jaren mijn tegenwoordige functie bekleed, hebben mij een goede kennis van het werk gegeven. De eerste les die ik leerde was, toen de president van de Kerk mij mededeelde, dat ik de daaropvolgende dag als lid van het Quorum van de Twaalf Apostelen zou worden ondersteund en die nacht niet kon slapen. Mijn vrouw maakte zich zorgen en wilde dat ik iets in zou nemen, zodat ik in slaap zou vallen. Maar ik zei: „Nee, ik wil geen moment missen van de gevoelens die ik vannacht heb.“ Het leek wel alsof ik die nacht het beeld van mijn gehele leven aan mij voorbij zag gaan. Ik geloof dat ik iedereen had kunnen noemen tegen wie ik de een of andere grief had. Ik geloof ook, dat ik mij iedereen herinnerde die misschien iets tegen mij zou kunnen hebben en de gedachte maakte zich van mij meester dat vóórdat ik waardig was de roeping als lid van de Twaalf Apostelen te aanvaarden, ik iedere ziel, die op aarde wandelde, moest liefhebben en vergeven.

Ik leerde nog een belangrijke les toen ik twee jaar geleden tot mijn huidig

ambt werd geroepen. President Kimball heeft u het een en ander verteld over het roepen van een president van de Kerk. De daaropvolgende morgen, hadden wij bij mij thuis nog een wonderbaarlijke ervaring. Toen mijn vrouw, Joan, en ik voor ons ochtendgebed neergeknield waren, leek het — zoals ik dit reeds bij eerdere gelegenheden heb gememoreerd — alsof de hemelen zich openden en ik elk lid van deze Kerk in mijn nabijheid had, en mijn liefde ging uit naar elk lid van de Kerk, in feite naar de gehele wereld.

De macht van het kwade

Er is nog iets anders, dat iemand moet ervaren die tot een dergelijk ambt wordt geroepen. Toen de eerste zendingen werden geroepen om naar Engeland te gaan, hadden zij een angst-aanjagende belevenis met kwade geesten. Deze kwade geesten dreigden bijna het leven van deze zendingen te vernietigen. Toen een van de zendingen naar huis terugkeerde, vroeg hij aan de profet Joseph Smith waarom zij aan zulk een vreselijke ervaring waren blootgesteld en hij verbaasde zich over het antwoord van de profet. Deze zei: „Toen ik van uw ondervindingen hoorde, bonsde mijn hart van vreugde, omdat ik toen wist dat het werk in Engeland wortel schoot. Vervolgens haalde de profet Joseph enkele ervaringen uit zijn eigen leven aan. Toen hij dat heerlijke visioen van het bezoek van de Vader en de Zoon kwam, openbaarde de macht van het kwade zich in hevige mate bij hem.

Hij zag opnieuw de macht van het kwade toen het verslag, wat wij nu het Boek van Mormon noemen, aan hem werd gegeven. Hij haalde nog enkele voorvallen in zijn strijd met de macht van het kwade aan. Hij zei dit: „Hoe dichter iemand de Here benadert, des te heviger zal de macht van de duivel zich doen gelden teneinde de vervulling van Zijn doelstellingen te verhinderen.

President John Taylor, een van de presidenten van de Kerk, zei: „Ik hoorde de profet Joseph [Smith] zeggen . . . tot de Twaalven . . . ,U zult allerlei beproevingen moeten doorstaan. En het is absoluut noodzakelijk

dat u wordt beproefd [zelfs] als . . . Abraham en andere mannen van God . . . God zal naar u zoeken, en Hij zal bezit nemen van . . . Hij zal u diep in het hart treffen, en als u dit niet kunt verdragen, dan bent u niet geschikt om het Celestiale Koninkrijk van God te beërven.” (*Journal of Discourses*, 24:197)

Beproevingen zijn noodzakelijk

Ik wil nu getuigen, dat een ieder van ons op een dergelijke wijze is beproefd. Sommigen van ons zijn dermate beproefd en bezocht, dat het leek of hun hart zou breken. Ik heb gehoord van mensen die aan een gebroken hart zijn gestorven en ik heb altijd gedacht, dat dit een soort van dichterlijke wijze van uitdrukken was, maar ik heb geleerd dat dit wel degelijk kan gebeuren. Ik had dit punt ook bijna bereikt, maar toen ik over mijn eigen zorgen begon na te denken, dacht ik aan hetgeen de apostel Paulus over de Meester heeft verteld: „Hoewel Hij de Zoon was, nochtings gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden. En geheiligd zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak der eeuwige zaligheid geworden.” (Hebreeën 5:8, 9)

Weest niet bevreesd voor de beproevingen en bezoeken van het leven. Soms zijn wij, als wij door de zwaarste beproevingen gaan, dichter bij God dan wij denken, zoals de ondervinding van de Meester zelf tijdens de verleiding op de berg, in de hof van Gethsémané en aan het kruis te Golgotha, waarvan de Schriften zeggen: „En ziet, de engelen zijn toegekomen, en dienden Hem.” (Matthéüs 4:11) Dit zou kunnen gebeuren als u zich temidden van uw beproevingen bevindt.

Ik geef u daarom mijn getuigenis, dat ik getuige ben geweest van de macht van de Almachtige, Die de gevoelens van hardheid in mijn hart heeft verdreven.

Een bijzondere getuige

Ik zou nog een voorval willen melden. Toen ik enige jaren geleden een zending bezocht kwamen twee zendingelingen met een vraag tot mij. Zij vertelden dat zij een jonge geestelijke

het Evangelie hadden onderwezen, en dat hij hun een vraag had gesteld. „U zegt dat u heden ten dage apostelen in uw Kerk hebt. Herinnert u, jonge mannen, zich niet dat, nadat Judas zich van het leven had beroofd en zij bijelkaar waren om een nieuwe apostel te kiezen, zij zeiden dat het iemand moest zijn, die met hen had vergaderd en die getuige was geweest van alle dingen, die betrekking hadden op de zending van de Here?” Nu hier stond ik als een van de Twaalf Apostelen, die een bijzondere getuige was van de zending van de Here. Zij wilden dat ik hun het antwoord gaf dat zij aan de jonge geestelijke zouden kunnen geven. Ik zei tot hen: „Ga terug en stel jullie vriend twee vragen: Hoe verkreeg de apostel Paulus zijn getuigenis om een apostel te worden, wat hij herhaaldelijk verklaarde te zijn? Hij had nooit met de Meester gewandeld. Hij was geen getuige geweest van Zijn opstanding. Vanwaar verkreeg hij het getuigenis zodat hij de bijzondere roeping een apostel te worden kon ontvangen? Stel hem dan de volgende vraag: Weet hij of alle tegenwoordige apostelen niet hetzelfde getuigenis hebben ontvangen als apostel Paulus? En vervolgens zei ik tot deze jongemannen: Ja, ik kan net als de apostel Paulus, zeggen door een getuigenis dat sterker is dan zien dat ik weet dat Jezus de Zaligmaker van de wereld is. Ik ontving dit bijzondere getuigenis toen ik tot apostel van de Here Jezus Christus werd geroepen. U jonge mannen behoeft nooit in twijfel te verkeren over de vragen die u zijn gesteld.

De getrouwen worden beloofd

Daarom zeg ik tot u getrouwe heiligen: als u oprecht en getrouw bent in het onderhouden van Gods geboden, dan zullen de machten van Satan u zonder succes aanvalen; en u zult vrede in uw hart voelen als u overeenkomstig de geboden leeft en als u het getuigenis voelt dat onze hemelse Vader in de hemelen is en alles goed is in deze wereld; en ook al zoudt u soms worden gedwongen vervolging te lijden, als u getrouw blijft aan uw geloof en aan uzelf, dan zal de Here u belonen met vergoedingen, die de waarde van geld ver te boven gaan.

Nu, als vertegenwoordiger van alle Algemene Autoriteiten van de Kerk, zegen ik een ieder van u, door het gezag dat mij is gegeven, opdat u ten volle zult begrijpen, dat wij verlangen dat u een leven leidt dat waardig is voor verhoging. Ik bid hiervoor en ik geef u mijn getuigenis, in de naam van de Here Jezus Christus. Amen.

Het gesproken woord

Zichzelf geven

door J. Spencer Kinard

De woorden van het „Requiem” van Brahms herinneren ons eraan dat wij allen om de een of andere reden verdriet hebben en een van de meest verdrietige momenten in het leven is, wanneer wij geloven, dat niemand van ons houdt.

Het is moeilijk om het begrip liefde te omschrijven en het is zelfs nog moeilijker om haar te begrijpen. Maar een ding is zeker: iedereen heeft behoefte aan liefde. En dit is niet alleen van toepassing op degenen, die haar ontvangen, maar ook op degenen, die haar schenken. Of zoals de Franse toneelschrijver Jean Anouilh het uitdrukte, „Liefde is, boven alles, zichzelf geven.” (Jean Anouilh, *Ardele*, 1948)

Onlangs hebben wij gesproken over het belang van liefde in ons gezin, die persoonlijke ouder-tot-kind, echtgenoot-tot-vrouw liefde in het gezin, die wij allen zo op prijs stellen. Maar liefde in gezinsverband is niet voldoende. Wij moeten om een ander geven met een liefde, die de grenzen van landen en nationaliteiten overschrijdt. Dit is een moeilijke opgave, maar wel de moeite waard.

Onze wereld is samengesteld uit verschillende gebruiken en culturen. Ieder van ons is met recht trots op zijn eigen erfgoed, maar in deze wereld van de twintigste eeuw, hebben de vervoers- en communicatiemoge-

lijkheden de inwoners van de aarde schouder aan schouder gebracht. De naties zijn niet langer geïsoleerd; de wereld zelf is een kosmopolitische samenleving geworden — een mengsel van wereldburen, die meer dan ooit grotere liefde en begrip van elkaar nodig hebben.

Zoals de Duitse dichter Rainer Maria Rilke heeft geschreven: „De moeilijkste aller taken is misschien... de liefde die de ene mens voor de andere moet hebben, het uiteindelijke, de laatste toetssteen, het werk voor hetwelk al het overige slechts voorbereiding is.” (Rainer Maria Rilke, *Letters to a Young Poet*, 14 mei 1904) Zo is het, alles wat wij in het leven doen zou verloren gaan als wij niet in ons hart een diepe eerbied voor het leven ontwikkelen en het vermogen om de mensheid lief te hebben. Wij moeten meer doen dan alleen maar diegenen liefhebben, die ons liefhebben. Dat is betrekkelijk eenvoudig. De aansporing die onze Heer en Zaligmaker ons heeft gegeven, is „Hebt uw vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel degenen, die u haten; en bidt voor degenen, die u geweld doen, en die u vervolgen.” (Nieuwe Testament, Mattheüs 5:44) Een van de grootste lessen en opofferingen van het leven is om onszelf te geven — onze liefde aan een ander te geven.

Problemen bij de vertaling van het Boek van Mormon

Op 14 mei 1972 hield Felix A. Mynhardt, Zuidafrikaans bijbelgeleerde en taalkundige, in Johannesburg een toespraak over zijn vertaling van het Boek van Mormon in het Afrikaans, die wij hier vertaald laten volgen.

De heer Mynhardt is volgens broeder Brummer, bisschop van de 2e wijk van Johannesburg, docent aan de universiteit van Pretoria in de volgende vakken: Engels, Afrikaans, Duits, Frans, Latijn, Hebreeuws en Grieks. (Op 9-jarige leeftijd las hij al vlot Latijn en Grieks.) Hij is de samensteller van de huidige Afrikaanse Bijbelconcordantie en het Grieks-Afrikaanse Lexicon van het Nieuwe Testament en vertaler in het Afrikaans uit de oorspronkelijke talen van de Apogriefe Boeken en de Septuaginta.

Bisschop Johannes Paulus Brummer getuigde in zijn introductie dat „broeder” Mynhardt door de Heer gezonden was.

In Joseph Smiths vertaling van het Boek van Mormon komen vele anakoloeten (zinnen die niet lopen) voor. Geleerden die voor een niet-Engelstalig publiek op typisch Semitische trekken die van Moroni's origineel in de Engelse versie „doorschijnen”, willen wijzen met behulp van een niet-Engelse versie, stuiten steeds weer op de moeilijkheid dat deze anakoloeten na vertaling uit het Engels verdwenen zijn: Men heeft de zaken „recht-gestrekten” — ten onrechte.

De volgende richtlijnen zijn door het Kerkelijke Vertaalbureau in Salt Lake City uitgegeven voor de vertaling van standaardwerken:

„Een befaamd Egyptoloog heeft de opmerking gemaakt dat het oud-Egyptisch door de Engelse vertaling van Joseph Smith „heenschijnt”. Ditzelfde moet gezegd

kunnen worden van elke andere vertaling van het Boek van Mormon. De stijl van de oude schrijvers moet gehandhaafd blijven. De vertaling moet dichtbij het Engels blijven. Alleen als de betekenis verworpen zou worden door te dicht bij het Engels te blijven, dan moet ze zodanig geformuleerd worden dat het duidelijker wordt.”

—Poul Stolp

Hier volgt toespraak.

Dames en heren. Geachte broeders en zusters, het is mij een grote eer hier aanwezig te zijn op uitnodiging van de „raad” (zo in het Afrikaans — vert.) van deze Kerk na voltooiing van dit werk, en ik hoop dat ik u iets interessants hieromtrent kan medelen . . .

Alles wat ik deze middag kan bespreken zijn enige problemen die ik bij de vertaling van dit werk (het Boek van Mormon — vert.) onderzocht heb.

Het allereerste probleem was een semantische aard. Van mij werd verlangd een vertaling van een vertaling te maken. Ik herinner mij dat ik vele jaren geleden de Aeneis uit het Engels in het Afrikaans probeerde te vertalen; ik had het uit het Latijn moeten doen. Geen wonder dat het mislukte. Later toen ik die taal voldoende beheerste ben ik overnieuw begonnen, maar het is nog steeds niet af.

Dit nu is de moeilijkheid met het Boek van Mormon. In het geval van een Latijnse tekst, zou ik die in een bibliotheek kunnen opzoeken, en met vertalen beginnen. Hier hebben we een boek waarvan de oorspronkelijke tekst verdwenen is of misschien begraven. Nu, zelfs als we aannemen dat de vertaling van het Boek van Mormon juist is, kun-

nen er vergissingen ingeslopen zijn. In feite wordt dit ook vermeld in het titelblad: „ . . . indien er fouten in zijn, zijn het vergissingen van mensen . . .” Dus er kwamen zeker vergissingen in voor. In feite zijn er vele van zulke vergissingen hetgeen ik tijdens de vertaling heb kunnen vaststellen. Ik zal u slechts een passage voorlezen uit 1 Nephi 13:30: „Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that this seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.”

Na het eerste „that” volgt er geen voorwerpszin. (De Ned. tekst heeft hier de zaak „rechtgezet” door het eerste „and” in de vertaling te verdonkermanen — vert.) En dit soort vergissingen komt veel voor: ik heb er 423 genoteerd — vergissingen van dit soort — als je ze tenminste vergissingen kunt noemen. Ze kunnen natuurlijk tijdens het drukproces ontstaan zijn, en zelfs dat manuscript had ik niet ter beschikking, zodat ik dit niet kon nagaan.

Een ander semantisch probleem was de vertaling van de heilige naam van God. De vertaling van de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst van de Bijbel kent verschillende termen, zoals Here God, Jehova, Jahwe of Here der heirscharen enz. Maar in ieder voorkomend geval is het mogelijk de oorspronkelijke Hebreeuwse of Chaldeeuwse (Aramese — vert.) tekst te raad plegen en tot een bevredigende weergave te komen. In het geval van het Boek van Mormon wordt er beweerd dat de tekst in „hervormd Egyptisch” was geschreven. En alle vormen van „hervormd Egyptisch” die ons bekend zijn kennen geen woord of

frase die als Jahwe of Here God vertaald kan worden, zoals wij die termen begrijpen.

De verschillende samenstellers van het Boek van Mormon, zoals bijvoorbeeld Jakob, Omni en Jarom enz. laten ons weten dat zij verslagen samenstelden ofwel beknopte bewerkingen van bestaande verslagen maakten. Wij weten niet in welke toestand deze verslagen werden gevonden, ook niet of ze geschreven werden in de loop der tijden en verborgen totdat Joseph Smith ze zou vinden. En omdat ze door mensenhanden gemaakt zijn kunnen er schrijffouten in geslopen zijn, en bij de vertaling of bij een beknopte bewerking, waarvan in de Woorden van Mormon sprake is, kunnen er vegissingen gemaakt zijn. Wij weten dat er verschillende amanuenses geweest zijn, zoals Harris en Cowdery. En ook zij kunnen schrijffouten gemaakt hebben. Een ander probleem ontstond wegens de indirecte citaten uit de King James Bijbel, die in die tijd alom bekend was. Directe citaten uit Jeremia enz. konden overgenomen worden uit de Afrikaanse Bijbel, maar indirecte citaten of passages die niet woord voor woord aangehaald zijn, hebben mij heel wat hoofdbrekens gekost. Later kwam ik tot de ontdekking dat wanneer ik de betreffende passages eerst uit het Engels in het Hebreeuws vertaalde en dan het Hebreeuws vertaalde, hoe omslachtig dit ook mag klinken, deze zinnen een duidelijker betekenis hadden. Dit was in het bijzonder het geval wanneer woorden of zinnen in het Engels gebruikt werden, maar niet zo in de King James Bijbel.

Er zijn zoveel voorbeelden hiervan dat ik zelfs niet zal proberen ze aan te voeren. Wat ik hiermee zeggen wil is dit: dat dit voor mij bewijst dat het Boek van Mormon niet bedacht was en dat het een soliede, tastbare oorsprong in of ander Semitische taal had.

.....

Een problematisch verschijnsel is

het voorkomen van Griekse uitdrukkingen in een tekst die vroeger is dan het Nieuwe Testament, bijv. de uitdrukking „this corruption could not put on incorruption“. Dit echter gaat de theologen aan en ik zal het niet verder bespreken, behalve dat ik de taak had die termen te vertalen. En moest ik vertalen wat misschien een Hebreeuwse uitdrukking was die door Joseph Smith in een bekend idioom is omgezet of moest ik het vertalen in de stijl van het Oude Testament? „There is nothing which is secret save it shall be revealed“, zegt II Nephi 30:17 en hier citeert hij Lukas 8:17. Of was Joseph Smith meer bekend met deze laatste uitdrukking en gebruikte hij ze daarom?

Ik denk dat u zich wel kunt voorstellen waarom de vertaling van het Boek van Mormon meer dan een jaar in beslag genomen heeft en nog eens een jaar om te revideren. Ik heb het werk met enige schroom op mij genomen. Tijdens de vertaling stootte ik op passage na passage van bovengenoemde aard en woorden en woorden en uitdrukkingen uit het Nieuwe Testament die gebruikt werden in een pre-nieuwtestamentische context. Ik kon mijzelf alleen maar met hun verschijning verzoenen, als ik ze eerst in Hebreeuwse idioom had omgezet. Ze opnieuw te vertalen met gebruikmaking van levende uitdrukkingen zou natuurlijk de gewoonste zaak van de wereld zijn in het geval van Joseph Smith, maar de vraag is „hoe vertaalde hij?“ **Zag** hij de juiste vertaling als geheel, of vertaalde hij bij elke passage stukje voor stukje.

De tijd die hij voor de hele vertaling nodig had in overweging nemende, kan ik de laatstgenoemde mogelijkheid niet geloven. Ik verwijs u in dit verband naar de *History of the Church* deel I, pag. 132 sqq.

Bij voortgang van het werk maakte het feit dat, gezien de *massa* details die in het Boek van Mormon vervat is, geen enkel genoemd feit in tegenpraak was met een ander feit

een steeds diepere indruk op mij. Men zou geneigd zijn ofwel het gehele boekwerk als geïnspireerd te aanvaarden, ofwel het in zijn geheel te verwerpen. Het te verwerpen zou betekenen aan het eenvoudige feit voorbij te gaan dat het geschreven was binnen een periode van drie maanden, hetgeen eerder bewijst dat het geïnspireerd was. Hiermee gewerkt te hebben zoals ik dat drie jaar lang gedaan heb, maakt het er niet gemakkelijker op het categorisch af te wijzen.

Er was veel dat mij opgebouwd heeft en dat ik ten volle kan accepteren; met Teilhard de Chardin, de Franse theoloog, zou ik zeggen:

De waarheid kan al het licht verdragen dat erop geworpen wordt. En als zodanig moet het Boek van Mormon *bestudeerd* worden, in plaats van verwerpen, door diegenen die bezwaren hebben tegen het ongebruikelijke erin.

Het grootste vraagstuk was of ik in de Afrikaanse versie de archaische stijl van de King James Bijbel moest imiteren, waarmee Joseph Smith zo vertrouwd was – of was hij daar wel zo vertrouwd mee? Kon hij daar zo vertrouwd mee geweest zijn? – of het boek in modern Afrikaans te schrijven. Ik heb het laatste gedaan, maar ik heb getracht de vertaling waardig te laten klinken en de gewrongen constructies van het origineel te verzwijgen.

De vertaling van het Boek van Mormon was evenzeer een geestelijke bezigheid als een taalkundige prestatie, en ik geloof oprecht dat het boek net zo opbouwend zal blijken te zijn voor de *gebruikers* ervan in het Afrikaans, niet de lezers, maar de gebruikers, als het voor mij was het te vertalen.

Mijn dank gaat uit naar de heren Brummer en Swanepoel die het manuscript en de drukproeven doorgelezen hebben en ik wil hierbij opmerken dat als er vergissingen in voorkomen, het dat mijne zijn en niet de hunne; in het algemeen zijn ze zo welwillend geweest mijn reactie te accepteren. Dank u.

